

atletika

WWW.ATLETIKA.SK

ČÍSLO 2/3 | NOVEMBER 2022

VOLKOVA PARÁDA NA ME V MNÍCHOVE:
**NA 100 METROV ŠTVRTÝ
 LEN TRI STOTINKY
 OD BRONZU**

MEDAILOVÁ RADOŠŤ NA EYOF
 V BANSKEJ BYSTRICI:

**STRIEBRO PRE GYMERSKÚ,
 BRONZ PRE ŠIMKOVÚ**

ISSN 1335-4663
 3940
 9 771335 466007

Slovenský
atletický
zväz

ATLÉT ROKA

SLÁVNOSTNÉ VYHLÁSENIE VÝSLEDKOV ANKETY

111:2022

DOUBLE TREE BY HILTON
BRATISLAVA

ĎAKUJEME

ČO NÁJDETE V ČÍSLE

- 4 ME 2022 v Mníchove**
Zemiaková medaila s cenou zlata
- 8 MS 2022 v Eugene**
Úradník záuradovav a takmer vymazal Tótha
- 10 Majstrovstvá SR 2022**
Volkov úspešný návrat
- 12 P-T-S 2022**
V roku 2019 prekvapila rekordom, teraz víťazstvom
- 14 JUNIORSKÉ MS V CALI**
Radosť v klane Šulovcov
- 15 ME DO 18 ROKOV V JERUZALEME**
Slezákovkej spanilá jazda
- 16 EYOF 2022 V BANSKEJ BYSTRICI**
Gymerskej strieborná a Šimkovej bronzová radosť | Slovenská mláď na EYOF v Banskej Bystrici očami fotoreportérov
- 20 NÁVRATY/MLÁDEŽNÍCKE ŠAMPIONÁTY**
M-SR st. žiactva a do 23 rokov | M-SR juniorov | M-SR družstiev dorastu | M-SR dorastu | M-SR družstiev st. žiactva | M-SR vo viacbojoch (všetky kategórie) | M-SR ml. žiactva vo viacbojoch
- 22 TALENT**
Lenka Gymerská: Bojovníčka s dobrou povahou
- ŠTATISTICKÁ PRÍLOHA**
Prehľad majstrov Slovenska v kategóriách mládeže (chlapci - III. časť)
- 23 KANDIDATÚRA**
Banská Bystrica dejiskom ME 2024 do 18 rokov | Maťov stĺpček
- 24 NÁVRATY/BEŽECKÉ A CHODECKÉ ŠAMPIONÁTY**
MMM a M-SR v maratóne | M-SR v cestnom behu na 10 km | M-SR v behu do vrchu | M-SR v horskom behu | Dudinská 50 a M-SR v chôdzi na 35 km | Petřžalský chodecký míting a M-SR juniorov na 10 km | Záhorácka 20 a M-SR v chôdzi na 10 km | M-SR v chôdzi na 20 000 m na ovále
- 28 NÁVRATY/LIGA, MEDIŠTÁTNE STRETNUTIA**
Atletická liga a M-SR družstiev | Medzištátne stretnutia U20, U18 a U16
- 30 NÁVRATY/KNIŽNÁ NOVINKA**
Národný beh Devín - Bratislava | MS v behu do vrchu a v traile | Veteránske MS | Pocta ultramaratóncovi
- 31 PERSONÁLIE**
Oslavujú | Opustili nás
- 35 NEKROLÓG**
Za Mariánom Šimom
- 36 VČERA A DNES**
MS 1997 v polmaratóne v Košiciach
- 38 U NÁS V KLUBE**
DAK Tlmače: Odchovaní na Detskej atletike - zázraky robia na kolene
- 40 ROZHODCOVSKÉ OKIENKO**
Historická výzva splnená na jednotku
- 42 DETSKÁ ATLETIKA**
V obľúbených súťažiach Detskej atletiky zvíťazili Malacky

Termín redakčnej uzávierky 17. november 2022.

Radosti slovenského atletického leta: Ján Volko štvrtý na stovke na ME v Mníchove, strieborná Lenka Gymerská a bronzová Anna Šimková na EYOF v Banskej Bystrici. Foto: PAVOL UHRIN a SOŠV/ANDREJ GALICA

SLOVENSKÁ
atletika

sa dá kúpiť aj predplatiť
Časopis SLOVENSKÁ ATLETIKA vydáva Slovenský atletický zväz v spolupráci so spoločnosťou Sport Marketing Company, s. r. o. - vychádza štyrikrát do roka.

Najpohodlnejšie je zabezpečiť si ho formou celoročného predplatného v hodnote 10 € - v tom prípade budete dostávať jednotlivé čísla bezprostredne po vyjdení poštou na adresu, ktorú uvediete.

Jednotlivé čísla (à 1,50 €) si môžete **zakúpiť** aj osobne na sekretariáte Slovenského atletického zväzu v Bratislave na Junáckej 6 v Dome športu, 7. poschodie.

V prípade záujmu kontaktujte sekretariát SAZ: telefón: 02/38 15 55 00 e-mail: office@atletika.sk

Adresa na zasielanie poštových alebo e-mailových objednávok ročného predplatného:

Slovenský atletický zväz
Dom športu
Junácka 6
832 80 Bratislava
telefón: 02/38 15 55 00
e-mail: office@atletika.sk

EDITORIÁL

SEZÓNA VÝZIEV A PRÍSĽUBOV

Slovenská atletika má za sebou krásnu sezónu. Po náročnom pandemickom období sme sa naplno vrátili do súťažného kolotoča. Do letnej časti sme vstupovali opatrne, so skromnejšími ambíciami. V našich reprezentačných tímoch sa objavili nové tváre, čo svedčí o výmene generácií. Čakala nás aj veľká výzva - organizácia atletickej časti najväčšieho multišportového podujatia, aké sa kedy na Slovensku konalo. Zvládli sme ju výborne, za čo patrí veľká vďaka všetkým koordinátorom, rozhodcom, dobrovoľníkom, ako aj členom organizačného výboru EYOF. Novovytvorená či doplnená športová infraštruktúra, skúsenosti, spolupráca s mestom, s VŠC Dukla Banská Bystrica a Univerzitou Mateja Bela sú prísľubom, že v roku 2024 obstojíme aj ako hostitelia európskeho šampionátu do 18 rokov a opäť ponúkneme mladým šancu zažiť neopakovateľnú atmosféru pred domácim publikom.

Naši atléti si v roku 2022 zmerali sily s konkurenciou na ME do 18 rokov v Jeruzaleme, na EYOF v Banskej Bystrici, na juniorských MS v Cali, seniorských MS v Eugene či ME v Mníchove. Výborné výsledky dosiahli viaceré nádeje, najvýraznejšie sa presadili Karel Šula ml., Rebecca Slezáková, Terézia Kurucová, Jakub Bátovský, Lenka Gymerská a Anna Šimková. Na ME v Mníchove nám pripravil veľkolepý zážitok Ján Volko, keď vo finále stovky dobehol na fantastickom 4. mieste. Umiestneniami v prvej osmičke potešili chodci Miroslav Úradník a Michal Morvay. Šampionát na Olympijskom štadióne bol nádhernou oslavou kráľovnej športu. Nemci atletike rozumejú a vytvorili vynikajúce podmienky. Svetové hviezdy ako Jacob Ingebrigtsen, Armand Duplantis či Femke Bolová boli ozdobami podujatia. Nám svojimi výkonmi spravili radosť ďalší chodci Emma Hačundová, Hana Burzalová a Dominik Černý, šprintéri či prekážkari Viktória Forster, Daniela Ledecská, Matej Baluch, kladivárka Veronika Kaňuchová a ďalší. Výprava mala až 11 debutantov, čo je prísľub do budúcnosti.

Dobrou správou je tiež 18 slovenských rekordov v sezóne 2022, ako aj prekonanie hranice 20-tisíc členov zväzu. Som presvedčený, že aj s ďalšími výzvami sa popasujeme dôstojne a v budúcnosti sa znovu dočkáme cenných kovov zo seniorských šampionátov.

PETER KORČOK,
prezident Slovenského atletického zväzu

Slovenský
atletický
zväz

Vydáva: Slovenský atletický zväz ako občasník

Registračné číslo: MK SR: 2082/99 | ISSN 1335-4663-39/40

Editori: Gabriel Bogdányi, e-mail: gabobog@gmail.com | Juraj Marcinát, e-mail: jurajmarcinat@gmail.com

Autorský kolektív: Gabriel Bogdányi | Jaroslav Dobrovodský | Branislav Droščák | Marián Kalabus |

Ján Košťál | Vladimír Mezencev | Marián Šimo (in memoriam) | Radovan Tomeček | Matej Tóth | Štefan Žilka

Grafická úprava: Peter Lajčák | Tlač: Ultra Print, s.r.o. | Webová stránka SAZ: www.atletika.sk

ČASOPIS O SLOVENSKEJ ATLETIKE

SLOVENSKÁ
atletika

NAJVÄČŠIE SLOVENSKÉ ÚSPECHY NA 25. MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY V MNÍCHOVE: VOLKO 4. NA 100 A 9. NA 200 M, URADNÍK 6. A MORVAY 7. V CHÔDZI NA 35 KM

Volkova radosť z postupu do finále i rekordných 10,13 s.

EUROPEAN
ATHLETICS
CHAMPIONSHIPS
MUNICH 2022

druhým najlepším časom, rýchlejší (10,19) bol len víťaz III. rozbuhu Olatunde z Írska.

„Som šťastný, že som postúpil. V cieľi akoby zo mňa spadol obrovský desaťkilový batoh, ktorý som celý čas so sebou ťahal. Avšak evidentne sa to pod môj výkon nepodpisalo negatívne. Je to úžasný pocit!“ usmieval sa Volko. „Šprintovalo sa mi dobre, na šesťdesiatke som dokázal zabrať a až do cieľa som mal dostatok energie, čo je dôležité.“

Na druhý deň Volko predviedol, čo ešte žiadny slovenský šprintér. V II. semifinále o 20.12 h, bežiac v nevýhodnej prvej dráhe, skončil tretí, vyrovnal vlastný rekord SR 10,13 a hladko sa kvalifikoval do finále. V ňom si vybojoval vynikajúcu štvrtú priečku časom 10,16. Od bronzového Brita Azua ho delili len tri stotinky. Zverenec Nade Bendovej a Róberta Krestánka bežal opäť v prvej dráhe a opäť skvele. Dovedna 12. raz v kariére pokoril hranicu 10,20, ôsmy raz s regulárnou podporou vetra do 2 m/s.

sa dostal. Jeho umiestenie je pre mňa čisté, nefalšovaná radosť a veľké zadostučenie za útrapy, ktoré sme neraz zažívali.“

STOTINKOVÁ SMOLA

Výbornou stovkou namaškrtý Volko si na finále trúfal aj na 200 m. Tretí rozbeg vyhral hladko za 20,48 s náskokom 17 stotín, hoci mal zo sedmičky šprintérov najslabšie sezónne maximum. Piaty raz v kariére sa dostal pod 20,50 a bol to jeho najlepší čas na 200 m od 21. júla 2018, keď v Novom Meste nad Metují vyhral za 20,35. V konečnom účtovaní rozbehov patrila študentovi informačných technológií tretia priečka za Desalutom z Talianska (20,46) a Holanďanom Burnetom, s ktorým prehral len o 4 tisíciný. V semifinále sa predstavilo 12 najlepších šprintérov z rozbehov plus dvanásťka, ktorá bola do tejto fázy súťaže nasadená priamo.

„Musím sa priznať, že som sa tohto štartu trochu bál, pretože po finále na 100 metrov mi už veľa síl nezostalo. Ale evidentne som to zvládol dobre. Pre mňa je to celé veľké prevzatie. V ôsmej dráhe som doteraz nikdy nebežal extrémne dobre. S trénermi sme sa dohodli, že si pobežím svoje. Potešilo ma, že som aj po 150 metroch na rozdiel od ostatných tohtoročných dvojstoviek vládol ešte bežať a nezhasol som. Predviedol som celkom solídny beh, no myslím si, že priestor na malé zlepšenie ešte mám,“ povedal Volko.

Halový exmajster Európy odhadol svoje možnosti perfektne. Vo večernom semifinále (pre dažď meškalo 17 minút) zlepšil svoje sezónne maximum na 20,39, ale z III. semifinále nepostúpil. Finále mu ušlo – o jedinou stotinku! Vo svojom behu finišoval Volko štvrtý, tesne za Španielom Retamalom (20,38), ktorý sa do bojov o medaily dostal s časom ako posledný. Druhý postupujúci vďaka najlepšiemu výkonu z priamo nepostupujúcich bol izraelský juniorský majster sveta 2022 s ghanckými koreňmi Afrifah (20,34).

Do finále postupovali priamo prví dvaja z každého z troch semifinále a ďalší dvaja s najlepšimi časmi. Volko vďaka piatemu najlepšiemu času v kariére (20,24 – 20,33 – 20,35 – 20,36 – 20,39) skončil celkovo 9., za vlastným rekordom SR z roku 2018 zaostal len o 15 stotín.

„Nie je dôvod vešať hlavu. Dobre – jedna stotinka... To naozaj zamrzí. Je to máličko, ale asi to tak malo byť. Zrejme som si už vyčerpал svoju dávku šťastia. Mal som bežať rýchlejšie! Do semifinále som si však prišiel po sezónne maximum, to bola túžba celého môjho tímu. Zlepšil som si ho, takže som spokojný,“ hodnotil Ján Volko. „Na jednej strane má deviatu priečku trpkú príchuť, hnevá a bolí ma to. Na druhej by sme však pred ME boli spokojní už aj s postupom do semifinále. Už aj keby som na 200 metrov vôbec neuspel, stovka a výsledok na nej sú veľká vec. Najviac ma však

NAJHDNOTNEJŠIE SLOVENSKÉ
VÝKONY NA ME

(podľa bodovacích tabuliek Svetovej atletiky)
Volko 100 m (SF) 10,13 (1162 b.)
Volko 200 m (SF) 20,39 (1159 b.)
Volko 100 m (F) 10,16 (1152 b.)
Volko 200 m (R) 20,48 (1146 b.)
Volko 100 m (R) 10,22 (1132 b.)
Forster 100 m prek. (R) 13,19 (1124 b.)
Ledecká 400 m prek. (R) 56,98 (1112 b.)
Úradník 35 km chôdza 2:35:44 (1111 b.)

VOLKOVE TOP ČASY NA 100 METROV
REGULÁRNE

10,13 – 29. 6. 2018 Šamorín (F – míting PTS)
10,13 – 16. 8. 2022 Mníchov (SF – ME)
10,15 – 4. 8. 2017 Londýn (kvalifikácia – MS)
10,16 – 5. 6. 2017 Praha (Odložilov memorál)
10,16 – 16. 8. Mníchov (F – ME)

SVETROM NAD 2 M/S

10,07 – 29. 6. 2018 Šamorín (R – míting PTS)
10,14 – 7. 7. 2018 Trnava (M-SR)
10,16 – 12. 7. 2020 Dubnica (liga)

ZEMIAKOVÁ MEDAILA S CENOU ZLATA

Slovenská výprava s 18 atlétmi cestovala na augustové 25. majstrovstvá Európy v Mníchove so skromnými ambíciami. „Náš hlavný cieľ ostáva – pokúsiť sa aspoň o jedno finálové umiestenie, aj keď to rozhodne nebude ľahké,“ vravel realisticky a opatrne šéftrener SAZ Martin Pupiš. Slovinci v oslabenej zostave s 11 nováčikmi napokon splnili cieľ už v druhý deň šampionátu.

Chodci na 35 km Miroslav Úradník a Michal Morvaj obsadili 6., resp. 7. miesto. A to nebolo všetko: na druhý deň si Ján Volko vybojoval na stovke senzačnú 4. priečku a o ďalšie dva dni skončil v semifinále na 200 m deviaty. Dovedna to v hodnotení (1. – 8. miesto) znamenalo 10 bodov a solídne 28. miesto zo 48 zúčastnených krajín.

„Nemali sme veľké očakávania, boli sme si dobre vedomí postavenia všetkých nominovaných. Náš mníchovský sumár je však výborný, trojnásobne sme prekročili cieľ. Je to dobrý odrazový mostík do budúcnosti. A tá nám môže priniesť opäť medailu – napríklad aj zásluhou niektorého z trojice atlétov, ktorí získali na ME body pre našu krajinu,“ vravel po návrate z Mníchova šéftrener SAZ.

Aj podľa prezidenta SAZ Petra Korčoka môžu byť mníchovské výsledky výborný impulz pre celú našu atletiku: „Kedysi sa hovorilo, že Slovinci v cyklistike nemôžu uspieť. Prišiel Sagan a stal sa trikrát majstrom sveta... Tiež sme roky počúvali, že neexistuje, aby Slovinci uspeli na vrcholnom podujatí v šprinte. A prišiel Janko Volko...“

Slovenskej výprave Mníchov 2022 sa podarilo prekonať aj výsledky výpravy na ME 2002, tiež 18-člennej, keď kladivár Charfreitag skončil 7., 10. miesto vybojovali šprintér Briňarský na

200 m, guliár Haborák, kladivár Konopka a 11. bol v chôdzi na 50 km Peter Korčok.

„Pred šampionátom sa aj verejne deklarovaný cieľ, jedno umiestenie do 8. miesta, mohol zdať ako výrazne nadhodnotené očakávanie,“ priznal Martin Pupiš. „Napokon viacerí predviedli výkony nad plán. Nad všetkými vyčnievala trojica Volko, Úradník, Morvaj. Pozitívne vnímam aj fakt, že nik z nominovaných nevybuchol.“

TRI STOTINY OD MEDAILY

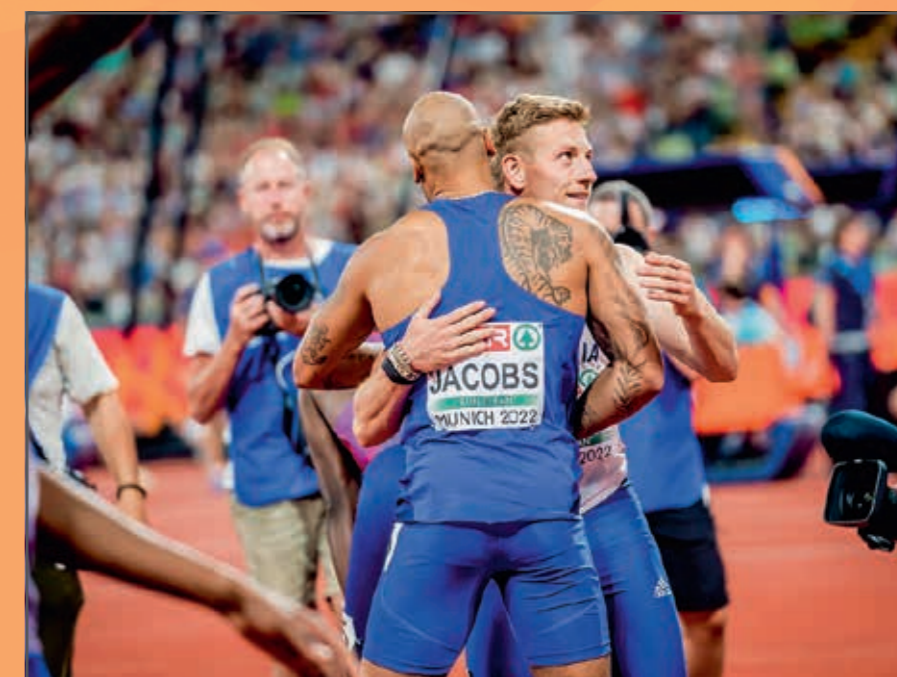
Na prvú polovicu leta 2022 by Ján Volko asi najradšej zabudol. Zranenie ľavého stehenného svaly mu prekazilo plány. Nehodil však flintu do žita a postupne sa dostal do solídnej formy. V závere júla (25.), krátko pred ME, zabehol 100 m v Eisenstadte za 10,23 a 10,24, pričom tieto výkony boli jeho najlepšie za posledné štyri roky. Napriek tomu cestoval na ME so skromnou ambíciou: kvalifikovať sa aspoň raz do semifinále. „Nestaviam si vzdušné zámky: na šampionát idem s pokorou a s radosťou, že vôbec môžem v Mníchove bežať.“

Volkova spanilá jazda sa začala v úvodný deň ME v pondelok 15. augusta o 10.40 h jasným víťazstvom (o 9 stotín) v I. rozbuhu na 100 m v slovenskom výkone roka 10,22. Medzi 24 semifinálistov (14 boli priamo nasadení) sa kvalifikoval

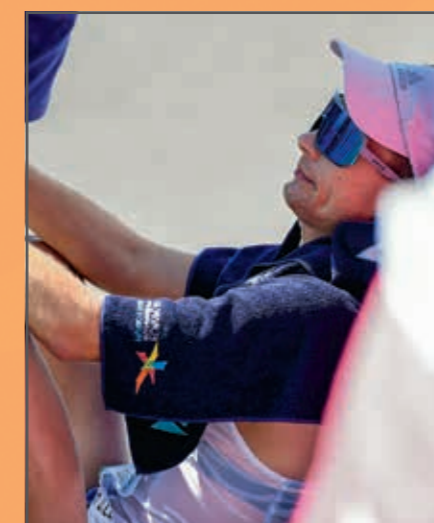
„Ani neviem, čo sa to vlastne stalo. Asi prí mne stáli všetci anjeli a dopredu ma tlačil celý môj tím, rodina a všetci, ktorí ma podporovali. To, čo prežívam, sa nedá opísať slovami. Tri stotinky nie sú veľa, ale nesmúťim. Pre mňa má táto zemiaková medaila cenu zlata. Vôbec ma netrápi, že som štvrtý, a aj z tohto umiestenia sa teším, ako sa len dá. Som maximálne spokojný. Áno, tri stotinky nie sú veľa, medaila nebola ďaleko, ale dnes to jednoducho malo byť takto. Štvrté miesto beriem všetkými desiatimi,“ rozplýval sa rozčítaný Ján Volko. „Je to jeden z mojich najcennejších výsledkov v kariére, ak nie vôbec najcennejší. Medaila síce nebola ďaleko, ale človek musí byť skromný.“

Dvadsaťpäťročný Bratislavčan, inak jediný šprintér bielej pleti medzi finalistami, dosiahol vo finále svoj štvrtý najlepší čas v kariére (10,13 – 10,13 – 10,15 – 10,16 – 10,16) a do slovenskej atletickej histórie sa zapísal ako prvý slovenský finalista na 100 m na ME.

„Teším sa, teším sa neskutočne. Už Jankove časy na posledných tréningoch naznačovali, že by sa mohol priblížiť k méte 10,15. Bavili sme sa o tom aj s mojím manželom Andym, ktorý je náš konzultant, a dospeli sme k rovnakému názoru. Že je to napokon 10,13 a štvrté miesto vo finále, to je vec, ktorú dokáže asi len Janko. Urobil mi obrovskú radosť,“ vravela emóciami nabitá Volkova trénerka Naďa Bendová. „Všetko do seba zapadlo, ako malo, nielen dnes, ale asi aj v celej sezóne. Neštartovali sme pre zranenie na MS v Eugene, no teraz sa ukázalo, že všetko zlé je na niečo dobré. Dokázali sme sa ešte skoncentrovať na ME a úspech

Volko po finále v objatí s víťazným Talianom Jacobsom.

Vyčerpaný Úradník po chodeckej tridsaťpäťke.

Trio úspešných Slovincov po chôdzi na 35 km: Úradník, Hačundová, Morvaj.

teší, že som sa po zranení dokázal vrátiť v dobrej forme, súťažil som bez komplikácií a mám teraz obrovskú motiváciu ďalej na sebe pracovať a tešiť sa z atletiky."

ÚRADNÍK A MORVAY V TOP 8

Chodci ani na druhom vrchole leta neskľamali. Kým v Eugene potešili najmä osobnými rekordmi, v Mníchove cennými umiestneniami. Hneď v prvej súťaži na ME, pretekoch na 35 km, vybojoval výborné 6. miesto Miroslav Úradník (2:35:44) a Michal Morvay došiel vďaka perfektnému záveru hneď za ním siedmy (2:36:04). Ema Hačundová v súťaži žien skončila 13. a pridala osobák 3:06:13 h.

Obaja chodci bansko-bystrickej Dukly dosiahli v kvalitnej konkurencii 26 pretekárov životný úspech. Úradník (tréneri Martin Pupiš a Ľuboš Machník) i Morvay (tréner Matej Spišiak) šliapali rozumne, dodržali taktické pokyny.

Dvadsaťšesťročný Úradník sa na 26. km dostal na 6. priečku pred hlavného favorita, bronzového na 20 i 35 km na júlových MS Švéda Karlströma, a túto skvelú pozíciu si udržal až do konca, hoci v závere prežíval obrovskú krízu. „Do cieľa som došiel len silou vôle. Najťažšie preteky v kariére mi však priniesli životný výsledok," tešil sa Úradník. „Keby mi niekto pred Mníchovom povedal, že budem šiesty, myslel by som si, že žartuje. Už som cítil, že mi vrcholná forma, ktorú som mal na MS, odchádza. Keď som sa však dostal pred Karlströma, bol to skvelý pocit. V závere som prekonal krízu – takú, akú ešte nikdy doteraz. Bol som stuhnutý, nevedel som, čo s tým robiť. Posledných päť kilometrov som zvládol len silou vôle, kráčať som v sotva päťminútovom tempe. V závere som vnímal, že Michal sa už ku mne blíži, ale aj keby ma bol predstihol, nevedel som s tým už nič robiť. Mlel som z posledného. Podmienky boli náročné a som šťastný, že aj napriek kríze som udržal 6. miesto a zvládol náročnú misiu – dvojstart na MS v Eugene, potom prekonaný covid a tri týždne po MS aj ďalších 35 km na ME so životným výsledkom."

Úradník tréner a zároveň šéftrener SAZ

Martin Pupiš napísal večer pred pretekmi na papier veľkú šestku. Takéto umiestenie žiaľ svojmu zverencovi. Sen sa mu splnil na sto percent. Michal Morvay začal vo svojom debute na ME voľnejšie, no s pribúdajúcimi kilometrami sa posúval dopredu a z 23. miesta po prvej päťke to napokon bola výborná 7. priečka, iba 20 sekúnd za Úradníkom. Kým súperom dochádzal v závere dych, Morvay si držal konštantné tempo a medzi 25. a 30. km sa posunul na 7. pozíciu.

„Tajne som dúfal, že by to mohlo byť do 10. miesta, čo by bol z môjho pohľadu šialený výsledok. S trénerom sme realisticky plánovali, že miesto v prvej šestnástke bude fajn. Ale siedme? To je neskutočné, lebo v štartovke bolo plno veľkých chodeckých mien a ja som mnohé z nich nechával za sebou," nadržoval sa Morvay. „To, že som mal v závere dosť síl, je odraz výbornej prípravy v talianskom Melagu, kde som s celým mojim tímom odmakal skvelé tréningy. Pripravoval som sa na takýto priebeh aj mentálne. Zvolili sme dobrú taktiku: išiel som v tempe, na aké mám natrénované, a nevymýšľal som riskantné veci. Postupne som zbieral všetkých, ktorí tempo prepálili. To, že som ich nechával za sebou, mi, priznám sa, robilo mentálne dobre. Preteky som si vychutnával."

„Mišovo umiestenie je veľký úspech, takéto niečo sme nečakali – je to výrazne nad plán. Pri pohľade do štartovej listiny som si povedal, že ak skončí do 16. miesta, budem spokojný," poznamenal Morvayov kouč Matej Spišiak. „Šieste miesto Mira a siedme Miša je megaúspech, veď takéto dve popredné umiestenia v jedných pretekoch dosiahli naši chodci naposledy v 80. rokoch."

Morvayov výkon kouča neprekvapil, lebo presne vedel, ako sa mu darilo v príprave v posledných dvoch mesiacoch, najmä na sústreďení v Melagu. „Nechceli sme o tom hovoriť, lebo príprava môže vyjsť a preteky nemusia. Tréningové parametre však mal úžasné, posunul sa o úroveň vyššie. Ak v takýchto náročných podmienkach dosiahol čas tesne za osobák, je to dôkaz výbornej pripravenosti. Myslím si, že v ideálnych mal na čas pod 2:32," pripomenul Matej Spišiak.

výborných behov, tri na stovke a dva na dvojstovke. Potvrdil, že ani zďaleka nepatrí do starého železa a treba s ním počítať.

„Koncert má za odmenu, ako všetko v posledných týždňoch obdivuhodne zvládol. Verím, že to bude preňho dobrý relax," vravela s úsmevom Volkova trénerka, ktorá ho pripravuje spolu s Róbertom Krestankom.

Britská rocková kapela Coldplay zahrála (aj) Volkovi v stredu 24. augusta na glasgowskom štadióne Hampden Park.

„Coldplay je moja najobľúbenejšia hudobná skupina, počúvam ich veľmi často, ale na koncerte budem mať premiéru," skonštatoval Janko.

HAČUNDOVÁ PRIDALA AJ OSOBÁK

Jediná Slovenka v 22-členom štartovom poli tridsaťpäťky žien Ema Hačundová (tréneri Roman Benčík, Ľuboš Machník, Ondrej Malík) si o 49 s zlepšila osobný rekord na 3:06:13 h a skončila na 14. mieste. „Som veľmi spokojná, vedela som, že moja forma stúpa. Úprimne: aj vzhľadom na náročné podmienky som nerátala s osobným rekordom a už vôbec nie so 14. miestom. Vzhľadom na teplo som začala opatrne, šetrila som si sily na záver. Oplatilo sa, lebo v poslednom okruhu som sa posunula o dve miesta vyššie," skonštatovala odchovankyňa borskomikuláškovej chôdze.

Hanbu slovenskej chôdzi neurobili ani dvadsiatkári, debutanti na ME. V predposledný deň šampionátu skončil Dominik Černý 14. (1:25:38, 29 štartujúcich) a Hana Burzalová 18. (1:40:31, 24 štartujúcich). Obaja krátko po prekonaní covidu.

Odchovanec atletiky v Novom Meste nad Váhom dosiahol v Mníchove najlepšie slovenské chodecké umiestenie na dvadsiatke na ME od roku 2014, keď Antonovi Kučmínovi patrila 20. priečka.

„Ak by však išlo všetko podľa plánu a nemusel by som sa do formy dostávať po prekonaní covidu, určite by som mal ambíciu skončiť v prvej desiatke. Štrnástu priečku som neočakával, pred štartom by som považoval za úspech čokoľvek do 20. miesta," hodnotil Dominik Černý svoje účinkovanie. Ešte na 14. km bol dvadsiaty. Potom však „zbieral" jedného súpera za druhým a posunul sa o šesť priečok dopredu. „Finiš mi naozaj vyšiel," podotkol.

Hana Burzalová si na dvojkiletrovom okruhu medzi Odeonsplatz a Professor-Huber-Platz v centre Mníchova vybojovala v daždi 18. priečku v sezónnom maxime 1:40:31 h, iba 33 s za osobák. Je to tretie najlepšie umiestenie slovenskej chodkyne na ME na 20 km. V roku 2006 bola Zuzana Malíková 13. a v roku 2014 Mária Gáliková 17.

„Som rada, že to takto dobre dopadlo, lebo len dva dni pred štartom mi tréner odsúhlasil, že môžem nastúpiť. Po covidu sme každý deň starostlivo sledovali pulzy, aby sme si boli istí, či na to mám," vravela v cieľi šťastná Burzalová. „Dopadlo to nad moje očakávanie, teší ma, že telo preteky zvládlo. Dnešný výsledok je pre mňa veľká motivácia do ďalšieho tréningu."

Z PÄTICE TRIO DO SEMIFINÁLE

Do Mníchova sa kvalifikovalo až päť slovenských prekážkarov, pričom traja (Viktória Forster, Daniela Ledecká, Matej Baluch) aj vďaka osobným rekordom, ktoré si v lete 2022 zlepšili. Práve oni traja sa na Olympijskom štadióne prebojovali aj do semifinále.

Matej Baluch obsadil v I. semifinále na 400 m prekážok 7. miesto (50,93), avšak bol o 44 stotín pomalší ako v rozbehu. „Asi všetci čakali o niečo viac, ja takisto. Rozbeh som dosť cítil v nohách, ale snažil som sa na semifinále pripraviť čo najlepšie. Pokúsil som sa o identický beh ako v rozbehu

a potom ešte trochu pridať za piatou prekážkou, ale v záverečnej rovinke mi vytuľli nohy," komentoval Baluch svoje vystúpenie.

Zverec Edmunda a Igora Kováčovcov bol jasný outsider v I. semifinále, jediný – rovnako ako v rozbehu – nemal osobák pod 50 sekúnd. Napriek tomu neskončil posledný a zdolal Belgičana Van Nieuwenhoveho. V celkovom poradí obsadil debutant na vrcholnom seniorskom podujatí 23. miesto. „V semifinále by ma potešil osobný rekord, ale nič sa nedeje. Už aj postup z rozbehu je pre celý náš tím povzbudenie do ďalšej práce," skonštatoval kouč Edmund Kováč.

Do finále prekážkarskej štvorstovky sa nepozrela ani Daniela Ledecká. V II. semifinále súťaže žien obsadila 8. miesto (57,08), keď o stotinku prehrala duel o siedmu priečku. Do méty približne 250 m sa držala na 6. – 7. pozícii, potom sa však zosunula na ôsmu a z nej sa už neodpútala. V konečnom účtovaní patrilo 25-ročnej prekážkarke 19. miesto. Pre Ledeckú bola semifinálová účasť na ME náplast na pokazené júlové MS, kde nedokončila rozbeh.

„Do poslednej chvíle som sa snažila Švajčiarku Fehrovú predbehnúť. Dnes však mala šťastie ona, v rozbehoch stálo pri mne... Teším sa, že som sa dostala do semifinále, i z 19. miesta v ňom. Tento beh som si naozaj užila. Mám veľkú radosť," usmievala sa Daniela. Trénerka Katarína Adlerová: „Daniela vydala zo seba všetky sily. Chceli sme dosiahnuť o niečo viac, ale v konečnom dôsledku som s jej vystúpením spokojná. Verím, že nepovedala posledné slovo a v nasledujúcich sezónach bude svoj osobák naďalej zlepšovať."

Nitriansku trénerku potešila i jej druhá zverienka, vlni ešte juniorka Viktória Forster. Po vypadnutí v rozbehoch na 100 m sa na 100 m prekážok kvalifikovala do semifinále. V III. rozbehu obsadila 2. miesto za 13,19, predviedla svoj druhý najlepší výkon v kariére a za vlastným rekordom SR do 23 rokov zaostala len o 7 stotín. Breznianska roháčka dosiahla v rozbehoch v konkurencii 22 atlétok celkovo tretí najlepší čas.

„Už na tréningoch som sa cítila veľmi dobre, odbehala som kvalitné rýchle úseky. Veľmi som chcela postúpiť do semifinále, napísala som si to aj na štartové číslo... A – splnilo sa mi to!" tešila sa úprimne Viktória. „Síce od rána pršalo, ale mne sa v daždi behá dobre. Želala som si však, aby pršalo len mierne alebo vôbec. A aj toto želanie sa mi splnilo. V semifinále môžem bežať uvoľnene, lebo cieľ – dostať sa doň – som splnila. Zajtra do toho dám všetko!"

„Bežala neskutočne, s veľkým prehľadom. Presne toto bola Viktória, ako ju poznám!" výstižne hodnotila beh svojej zverienky trénerka Adlerová.

Semifinále však Viktórii nevyšlo: v I. behu síce odštartovala dobre, ale od tretej prekážky akoby stratila dynamiku a finišovala ôsma za 13,50, celkovo 23. „Tesne pred štartom, už na hlavnej ploche, pocítila bolesť v slabine a to ju obmedzilo v rýchlosti na prvej prekážke," vysvetlila príčinu slabšieho výkonu trénerka Adlerová.

Tréneri Roman Benčík (druhý sprava) a Ľuboš Machník (prvý sprava) a ich zverenci Dominik Černý a Hana Burzalová.

Radosť Viktórie Forster po postupe do semifinále na 100 m prekážok.

Slovenská výprava na ME v Mníchove.

SLOVÁCI V MNÍCHOVE

MUŽI 100 m (33 štartujúcich): 4. Ján Volko 10,16 (3. v II. SF 10,13 – vyrovnaný rekord SR, 1. v I. R 10,22), **200 m** (35): 9. Ján Volko 20,39 (4. v III. SF, 1. v III. R 20,48), **400 m** (34): 34. Šimon Bujna 46,79 (6. v III. R), **400 m prek.** (36): 23. Matej Baluch 50,93 (7. v I. SF, 3. v II. R 50,49), 28. Martin Kučera 50,82 (5. v I. R), **20 km chôdza** (29): 14. Dominik Černý 1:25:38, **35 km chôdza** (26): 6. Miroslav Úradník 2:35:44, 7. Michal Morvay 2:36:04, **4x400 m** (16): 15. Slovensko (Miroslav Marček, Patrik Dömötör, Martin Kučera, Šimon Bujna) 3:06,98 (8. v II. R).

ŽENY 100 m (32 štartujúcich): 32. Viktória Forster 11,72 (8. v I. R), **100 m prek.** (34): 23. Viktória Forster 13,50 (8. v I. SF, 2. v III. R 13,19), **400 m prek.** (36): 19. Daniela Ledecká 57,08 (8. v II. SF, 3. v II. R 56,98), 35. Emma Zapletalová 58,65 (8. v III. R), **kladivo** (26): 21. Veronika Kaňuchová 65,33 (v Q), **20 km chôdza** (24): 18. Hana Burzalová 1:40:31, **35 km chôdza** (22): 14. Ema Hačundová 3:06:13 – os. rekord.

SLOVÁCI NA ME OČAMI ŠÉFTRENERA MARTINA PUPIŠA

FANTASTICKÉ VÝSLEDKY: Volko, Úradník, Morvay
POTEŠILI: Hačundová, Ledecká, Forster, Burzalová, Baluch, Černý
ZODPOVEDAJÚCE REALITE: Zapletalová, Kaňuchová, Bujna, Kučera, štafeta mužov na 4x400 m
SKLAMALI: nik

ZA ODMENU GOLDPLAY

Štvrtý najrýchlejší Európan na stovke Ján Volko sa po návrate zo šampionátu v Mníchove doma dlho neohrieral. Už na druhý deň odletel do Glasgowu. Nie však na atletický míting, ale na – koncert. „Za výborné výsledky na majstrovstvách Európy som mu venovala vstupenky na jeho obľúbenú skupinu Coldplay," prezradila trénerka Naďa Bendová.

Najrýchlejší Slovák v histórii sa po náročnom období – pre zranenie zadného stehenného svalu hrozilo, že predčasne ukončí sezónu – opäť dostal do skvelej formy a v Mníchove predviedol päť

XVIII. MAJSTROVSTVÁ SVETA V EUGENE: SLOVENSKO REPREZENTOVALA NAJMENŠIA VÝPRAVA V HISTÓRII – ŠTYRIA CHODCI A PREKÁŽKARKA LEDECKÁ

ÚRADNÍK ZAÚRADOVAL A TAKMER VYMAZAL TÓTHA

Miroslav Úradník na trati tridsaťpäťky v Eugene.

Bolí časy, keď sa v slovenskej nominácii na svetový šampionát objavilo dokonca až 18 atlétov ako v Osake 2007, čo je rekordný počet v ére samostatnosti. Na druhom konci rebríčka bola do nedávna 5-členná výprava na MS 2017 v Londýne a presne taký istý počet Slovákov štartoval v júli aj na historicky prvých MS v USA v Eugene.

Prečo tak málo? Nuž, zhoda nepriaznivých okolností. Olympijský víťaz Matej Tóth ukončil kariéru, chodkyňa Mária Katerinka Czaková sa stala mamičkou malého Alexa, kladivár Marcel Lomnický pauzoval pre zlomeninu, nestarnúcu Martinu Hrašnovú opäť trápilo koleno, prekážkarku Stanku Škvarkovú lýtko i achilovka, šprintérského rekordéra Jána Volka po solídnom začiatku letnej sezóny stoplo koncom mája zranenie ľavého stehenného svalu, európsku šampiónku na 400 m prekážok do 23 rokov Emmu Zapletalovú, hoci mala splnený extrémne prísny limit, obrali o účasť v Eugene problémy s podvrtnutým členkom, chodca Michala Morvaya trápil natiahnutý vnútorný väz v operovanom kolene, dlhodobý maród – žiaľ – je trojskokan Tomáš Veszelka.

Osemstovkárka Gabika Gajanová sa v čase vrcholicej kvalifikácie na MS 2022 ešte len dostávala do formy a nádejnej Viktórii Forster ušla miestenska na prekážkovej stovke len tesne. Summa summarum, namiesto dvojciferného počtu atlétov štartovala na MS len päťka – kvarteto chodcov a prekážkarka na 400 m Daniela Ledecká. Mohli by sme povedať: kto bol zdravý, mal formu i trochu šťastia, letel do Eugene.

ČO CHODEC, TO OSOBÁK

Osemnásť svetový šampionát slovenskej atletike veľké úspechy neprinesol, ale aspoň naznačil, že ani v ére po Matejovi Tóthovi to s našou chôdzou nemusí byť zlé. Všetci štyria chodci – napospol debutanti na MS – si totiž z okruhu na

Bulvári Martina Luthera Kinga jr. odniesli osobné rekordy. A to sa na vrcholnom podujatí cení dvojnásobne.

Prví vstúpili do víru bojov v Eugene hneď v úvodný deň Miroslav Úradník a Dominik Černý. Na dvadsiatke od nich nik nečakal zázrak. Kľúčové bolo otestovať sa pred tridsaťpäťkou, ktorá ich čakala o desať dní neskôr v posledný deň šampionátu. Mimochodom: kým na 50 km mala slovenská chôdza zastúpenie na všetkých MS od premiérových v roku 1983, na 20 km sa Slováci objavili na štarte po 7-ročnej pauze.

Obaja išli rozumne, podľa svojich možností. Úradník skončil 26. (1:25:40) zo 45 pretekárov, Černého klasifikovali na 37. mieste (1:29:41). „Chalani si otestovali nový model, súťažili len tri dni po zostupe z nadmorskej výšky a z výrazného tepla na sústredení v Albuquerque do nižiny. Dodržiali taktiku, ukázali dobrú pripravenosť i bojovnosť. Ak dobre zregenerujú, na 35 km to môže byť oveľa zaujímavejšie,“ predpovedal šéftrener SAZ Martin Pupiš. Situáciu odhadol veľmi dobre...

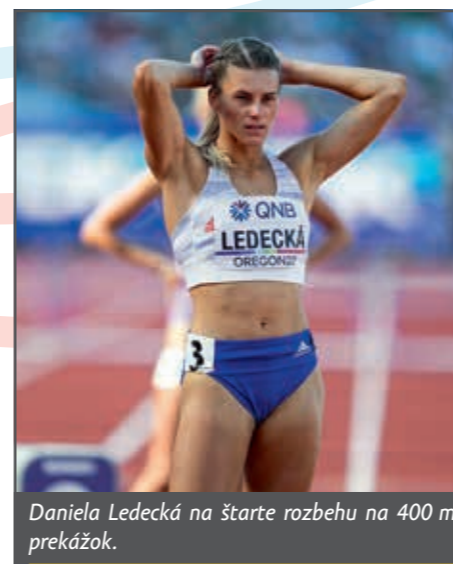
„Keďže štart je skoro ráno a bude ešte dostatočne chladno, predpokladám, že sa pôjde veľmi rýchlo. Potešilo by ma zlepšenie osobného rekordu 2:33:49. Taktika je jasná: začať rozumne vo väčšej skupine, držať si kontakt so súpermi a od 25. kilometra zamakať až nadoraz tak, aby som bol v cieľi spokojný,“ načrtol pred štartom svoje ambície Miroslav Úradník. Na zlepšenie maxima pomýšľal i Dominik Černý: „Podobne ako na dvadsiatke zvolím obozretný začiatok s postupným zrýchľovaním. Moja ambícia je zašliapať rýchlejšie, ako je môj osobák 2:37:19.“ Obom sa želanie splnilo: Úradník na 21. a aj Černý na 31. mieste v 50-člennom štartovom poli si svoje najlepšie časy výrazne zlepšili.

TÓTHOV REKORD VISEL NA VLÁSKU

Chodci mali v nedeľu 24. júla nezvyčajne skorý budiček. „Vstávali už o 3.40 ráno, štart tridsaťpäťky bol totiž o 6.15 h,“ pripomenul chodecký šéftrener SAZ Roman Benčík a Černého osobný kouč (pripravuje ho spolu s Ľubošom Machníkom). Naše duo však skoré ráno

TOP SLOVÁCI NA 35 KM

2:30:34 Tóth 2015	2:35:37 Tichý st. 1994
2:31:16 Úradník 2022	2:35:39 D. Černý 2022
2:33:55 Szikora 1987	2:41:17 Mrázek 1997
2:34:08 Š. Malík 1994	2:41:59 Korčok 2008
2:34:56 Morvay 2022	2:42:24 Kollár 1999

Daniela Ledecká na štarte rozbehu na 400 m prekážok.

vôbec nerozhodilo. Na kilometrovom okruhu šliapali takmer celý čas čerství ako rybičky. Dvadsaťšesťročný Úradník vo svojej štvrtjej tridsaťpäťke v kariére dokonca atakoval slovenský rekord 2:30:34 h olympijského víťaza Mateja Tótha z marca 2015 v Dudinciach, napokon za ním zostal len o 42 sekúnd. Zverenec Martina Pupiša a Ľuboša Machníka vo VŠC Dukla šliapal od začiatku rozumne a rovnomerne, všetkých sedem 5-kilometrových úsekov v rozmedzí 25 sekúnd (21:26 až 21:51). Postupne sa z 30. priečky na 5. km pretlačil na 21. v cieľi a len sekunda mu chýbala, aby bol 20. Vyštudovaný právnik si v Eugene zlepšil osobák 2:33:49 h z apríla v Dudinciach o 2:33 min! Za senzačným víťazom poslednej päťdesiatky v histórii OH v Sappore Dawidom Tomalom z Poľska zaostal iba o 29 sekúnd.

„Od začiatku sa išlo svižne. Našiel som si skupinku, ktorá šliapala v tempe ideálnom pre mňa 4:15 – 4:20 min na kilometer. Keď sa od 25. kilometra začalo enormne zrýchľovať, ďalej som išiel svoje tempo, aby ma to nezabilo. Celý čas som počúval svoje telo. Keby mi niekto pred štartom

povedal, že pôjdem na úrovni 2:31 h, neveril by som mu. Zvolili sme dobrú taktiku. K úplnej dokonalosti chýba už len miesto v prvej dvadsiatke.“

Aj 24-ročný Černý sa postupne posúval dopredu – na 30. km bol dokonca 29. –, ale v záverečných troch kilákoch mu došla „para“ (postupne 4:40 – 4:51 – 5:03). Do cieľa prišiel len silou vôle, ale v osobnom rekorde 2:35:39 h. Svoje maximum si zlepšil o 1:40 min.

„Išlo sa mi dobre, ale vari päť či šesť kilometrov pred koncom mi úplne odišli nohy, najmä zadné stehenné svaly. Nevedel som s tým, žiaľ, nič spraviť, musel som spomaliť. Pripravil som sa tak o dve či tri priečky, mohol som skončiť v prvej tridsiatke. Z osobného rekordu mám veľkú radosť.“

Premiéra pretekov na 35 km namiesto zrušenej päťdesiatky priniesla festival osobných a národných rekordov: zo 40 chodcov v cieľi až 27 utvorilo národný alebo si zlepšilo osobný rekord!

BURZALOVÁ ZLEPŠILA REKORD

O dva dni skôr ako muži sa v chôdzi na 35 km žien v 41-člennom štartovom poli predstavili i dve Slovenky. Hana Burzalová, ktorá mala na konte 32. najlepších osobák, skončila na 23. mieste v osobnom a slovenskom rekorde do 23 rokov 2:59:32 h (doteraz 3:04:58). Za seniorským rekordom Czakovej z roku 2019 v Dudinciach zostala iba o necelé dve minúty. Zverienka dua Roman Benčík – Ľuboš Machník predviedla parádny záver, keď posledných 5 km zvládla za 24:14 (medzičasy po 5 km: 26:17 – 26:06 – 26:01 – 25:46 – 25:45 – 25:23 – 24:14). Jej umiestenie je druhé najlepšie v podaní slovenskej chodkyne na MS: lepšia bola len Zuzana Malíková na 20 km v Osake 2007 – osemnásť.

„Boli to najlepšie preteky v mojej kariére, výborne som ich zvládla aj takticky. Zrejme na tom má podiel úspešná vysokohorská príprava v Albuquerque, takú náročnú som doteraz neabsolvovala. Z Eugene odchádzam spokojná,“ tešila sa odchovankyňa dubnického kouča Jozefa Pavelku.

Zozadu sa predierala vpred i Ema Hačundová: na 32. mieste dosiahla čas 3:07:02 h a výrazne si zlepšila svoje maximum 3:18:58 h. „Nemám slov, ale som strašne šťastná, že som si osobák práve na MS zlepšila o viac ako 10 minút. Išlo sa mi výborne, už na 15. kilometri som vedela, že dnes osobák padne. Na dvadsiatom piatom som to potom napálila naplno,“ vravela odchovankyňa borskomiculáskej chôdze.

LEDECKEJ SKRAT

Slovenský atlét sa na štadióne Hayward Field objavil až v piaty deň MS, keďže chodci súťažili inde. Danielu Ledeckú vyžrebovali do III. rozbehu na 400 m prekážok spolu s európskou rekordérkou Bolovou a ďalšími piatimi súperkami, z ktorých len jedna mala slabšie sezónne maximum ako naša reprezentantka. „Šanca na postup do semifinále síce vyzerať z môjho pohľadu biedne, ale nikdy nesmieme prestať veriť. Budem bojovať a nechám tam všetky sily,“ vravela odhodlane Daniela Ledecká.

Lenže túžba je jedna vec a realita druhá. Zverienka Kataríny Adlerovej premiéra na MS (na 400 m prekážok štartovala na MS ako prvá Slovenka) vôbec nevyšla – rozbeh nedokončila.

„Preteky som rozbehla dobre i rozumne, ale za šiestou prekážkou sa mi zvrtol členok, vyhodilo ma to z rytmu a prebehla som do vonkajšej štvrtjej dráhy,“ smútila Daniela. „Veľmi ma mrzí, čo sa stalo. O to viac, že viem, aký výkon napokon stačil na postup do semifinále.“

Posledná s časom sa medzi 24 najlepších dostala Talianka Olivieriová, ktorá bežala o 8 stotín pomalšie, ako je Ledeckej osobák 56,01...

„Škoda, lebo Daniela v celej sezóne behala bezchybne ako stroj a práve na MS sa jej prihodí toto...“ povzdychla si trénerka Adlerová. „Takéto veci sa v atletike stávajú, najmä na prekážkach. Mala však preteky dokončiť, na MS sa nevzdáva. Je to pre nás sklamanie, no asi najväčšie pre Danielu,“ podotkol šéftrener SAZ Martin Pupiš.

SLOVÁCI V EUGENE

MUŽI 20 km chôdza (45 štartujúcich): 26. Miroslav Úradník 1:25:40, 37. Dominik Černý 1:29:41, **35 km chôdza** (50): 21. Miroslav Úradník 2:31:16 – os. rekord, 31. Dominik Černý 2:35:39 – os. rekord.

ŽENY 400 m prek. (37 štartujúcich): Daniela Ledecká nedokončila III. rozbeh, **35 km chôdza** (41): 23. Hana Burzalová 2:59:32 – rekord SR do 23 rokov, 32. Ema Hačundová 3:07:02 – os. rekord.

Chodecká partia po úspešných pretekoch mužov na 35 km.

Hana Burzalová a Ema Hačundová doladzovali formu pod dohľadom Romana Benčíka.

75. MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA V ATLETIKE V TRNAVE: HANULIAKOVEJ REKORD ŠAMPIONÁTU V OŠTEPE, ŠK ŠOG NITRA VYSTRIEDAL NA TRÓNE DUKLU

Ján Volko šprintuje za zlatom na 100 m.

VOLKOV ÚSPEŠNÝ NÁVRAT

Ubilenný 75. slovenský šampionát, ktorý sa siedmy raz (1940, 2006, 2013, 2018, 2020, 2021, 2022) uskutočnil v Trnave, nijako nezmenil už vtedy známy fakt, že okrem chodcov na MS do Eugene poletí len prekážkarka na 400 m Daniela Ledecká. Na prísny limit nemohol pomýšľať nik a nik nedosiahol ani „zázračný“ výkon, ktorý by ho v renkingu posunul na svetový šampionát.

Domáci vrchol ozdobil viacero pekných výkonov, no iba jediný rekord šampionátu. V oštepe žien (47,59 m) sa oň postarala Petra Hanuliaková. Najúspešnejšou účastníčkou sa stala Lenka Kovačovicová s 3 zlatými (200 m, 4×100 m, 4×400 m) a 1 striebornou medailou. V porovnaní s vlnajším šampionátom dosiahli majstri kvalitatívnejší výkon v 17 disciplínach, v 1 totožný a v 20 boli lepší minuloroční víťazi. V medailovej bilancii sedem rokov (2015 – 2021) dominovala bansko-bystrická Dukla, no tentoraz získali najcennejšiu zbierku (8 – 7 – 3) atléti ŠK ŠOG Nitra.

DVAJA POD 47, PIATI POD 48

Udalosťou šampionátu bol návrat Jána Volka do súťažného kolotoča, ktorého po mítingu v St. Pöltene, kde zabol svoj najlepší výkon na 100 m za posledné dva roky (10,28), stoplo zranenie ľavého stehenného svalu. Tridsať dní nesúťažil, ale v Trnave sa predviedol v solídnej forme. Zverenec Nade Bendovej a Róberta Kresťanka získal na 100 m (10,36) i 200 m (21,04) siedmy titul, pričom na stovke len o dve stotinky zaostal za vlastným rekordom M-SR z roku 2017.

„So stovkou som maximálne spokojný. Chcel som bežať pod 10,50, túto metú som výrazne

prekonal. Čas 10,36 ma posunie dopredu aj v kvalifikačnom renkingu na ME. Dvojstovka nebola zlá, ale veril som v čas pod 21 sekúnd. Žiaľ, v cieľovej rovinke zaľúkal dosť silný protivietor, na čo sa však nechcem vyhovárať,“ komentoval Volko svoj návrat. „Môj hendikep spočíva v tom, že pre nútenú pauzu nie som vybehaný tak, ako by sme si v tejto fáze sezóny predstavovali. Sval vydržal a verím, že to takto ostane naďalej. Odviedli sme s celým tímom veľký kus roboty, aby som bol na domácom šampionáte v poriadku. Nemal som dôvod znervózňovať sa, hlavu som si vopred nastavil tak, že noha to vydrží.“

Ženské sprinty vyhrali Nitrianky zo ŠK ŠOG. Na 100 m si Viktória Forster zlepšila už v rozbehu osobák o 8 stotín na 11,46 a vo finále došprintovala za 11,51 pred Lenkou Kovačovicovou (11,80), ktorá si na 200 m dobehla po premiérový seniorský titul v osobnom rekorde 24,05. Zo svojho maxima z finále ligy 2021 stiahla stotinku. Kým víťazka štvorstovky žien (55,76) Simona Malatinová sa tešila z prvého seniorského titulu, Šimon Bujna vyhral štvrtý raz za sebou – tentoraz v sezónnom maxime 46,60. Výborne mu sekundoval Patrik Dömötör (46,82 – prvýkrát pod 47 s!) a o nezvyčajnej kvalite svedčí i fakt, že

Murcko, Marček a Haraslín sa dostali pod hranicu 48 s.

MAZÚCH NAJRÝCHLEJŠÍ OD ROKU 1995

Vlani získal obe zlaté na stredných tratiach 800 a 1500 m Peter Kováč, teraz rovnaké double predviedol Filip Revaj. Na prvé dva seniorské tituly mu stačili aj slabšie časy 1:56,27 a 4:03,65 min. Osemstovku žien ovládla štvrtý rok za sebou Gabriela Gajanová (2:07,36), avšak v závere ju nebezpečne dotahovala neustále sa zlepšujúca Karín Suranová, ktorá sa tešila z osobáku 2:08,84. Zverenka Marcela Lopuchovského vyhrala tisícpäťstovku (4:41,73).

Po osemstovkárskych halových tituloch pridala Žofia Naňová do svojej zbierky úspechov zlato na 5000 m (17:09,49), keď o takmer minútu predstihla obhajkyňu Zuzanu Michaličkovú. Muži aj v teple prekvapili odvážnym tempom na 5000 m a výsledkom boli 4 časy pod 15 minút a 6 osobákov pre bežcov z prvej osmičky. Nečakane vyhral Michal Kováč pred bratom – dvojičkou Petrom, pod 15 minút sa dostali aj bronzový Radovan Tomeček a štvrtý Michal Staník. V stípli zaujalo obdivuhodné sólo Dávida Mazúcha: posunul si osobák na 9:09,90, čo bol najlepší víťazný výkon na M-SR od roku 1995. Vybojoval si piaty titul (2017, 2019 – 2022) – s náskokom vyše 55 s. Súťaž žien na 3000 m prekážok vyhrala Mazúchova klubová kolegyňa zo ŠK ŠOG Nitra Petra Šuleková (11:45,00).

FORSTER 13,36, LEDECKÁ 56,40

Viktória Forster využila na krátkych prekážkach absenciu zranenej Stanislavy Škvarkovej a titul získala v solídnom čase 13,36. Mužská prekážková stodesiatka v posledných rokoch trpí nezáujmom atlétov (v tomto roku 3 štartujúci), ale Matej Baluch ju na domácom vrchole behá pravidelne.

V Trnave vyhral štvrtý raz za sebou (14,81). Na 400 m prekážok mu však vytúžené zlato z M-SR chýba, lebo v tejto disciplíne vládne Martin Kučera, už 8-násobný šampión (2012, 2015, 2016, 2018 – 2022). Daniela Ledecká využila na 400 m prek. neúčast Emmu Zapletalovej a po dvojročnej pauze sa vrátila na trón kvalitným výkonom 56,40 (iba 0,39 s za os. rekordom). Za osobákom a do historickej slovenskej desiatky sa za Ledeckou vyzerala Simona Takáčová (59,40).

Skúsený tridsiatnik Lukáš Beer obhájil vo výške titul a získal celkovo 10. medailu na M-SR pod holým nebom (2 – 6 – 2). Tatiana Dunajská v tomto roku vôbec neskákala, po jej šnúre 5 víťazstiev (2017 – 2021) mala vo vyrovnanom štartovom poli výškariiek najviac šťastia všestranná juniorka Michaela Molnárová (165 cm). Ján Zmoray i Adam Antalec prekonalí v žrdi 470 cm, avšak na pokusy bol lepší tréner aj pretekár v jednej osobe Zmoray, ktorý vyhral domáci šampionát siedmy raz. V ženskej žrdke stačilo 17-ročnej Diane Záborskej na víťazstvo iba 320 cm. Domáci junior Matúš Blšták dosiahol v diaľke v 3 zo 6 pokusov lepší výkon ako obhajca zlata a hlavný favorit Adam Hriň a zaslúžene zvíťazil výkonom 747 cm s mierou podporou vetra (+2,3 m/s). Prvé tri diaľkarky za 6 m – také čosi na Slovensku už dávno nebolo. Titul obhájila Silvia Kaliašová (612) pred Monikou Lehenovou (608w) a Renátou Vodnýánszkou (601w). Kým vlani musela Zuzana Ďurkechová o svoj prvý titul v trojskoku tuho bojovať (vyhrala o 3 cm), tentoraz zdolala Kaliašovú jasne o 48 cm (12,56w – 12,08).

DESAŤ ZLATÝCH PRE HANULIAKOVÉ

Vranovský guliar Adrián Baran okorenil v súboji s nádejným juniorom Karlom Šulom ml. svoj štvrtý titul v rade aj 4-centimetrovým zlepšením osobného maxima na 17,98 m hneď v prvej sérii.

Takisto diskár Samuel Kováč vyhral všetky štyri šampionáty od roku 2019, tentoraz výkonom 53,38 m. Do tretice: štvrté zlato bez prerušenia pridala do svojej zbierky košícká diskárka Barbora Jakubcová (46,10 m). Zaujímavosť: bronz si vybojovala 50-ročná Ivona Tomanová z trnavskej Slávie výkonom 42,24 m, ktorá si na M-SR zahádzala po 8 rokoch! V roku 2014 po zisku 21. diskárskeho titulu (1992 – 1994, 1996, 1997 – 2004, 2006 – 2014) ukončila kariéru. V guli triumfovala tretí raz Natália Váleková (13,17 m).

Na staré časy si zaspomínal i kladivár Libor Charfreitag: trochu si zatrénovať a – získal striebro (57,66 m), päť rokov po oficiálnom konci kariéry. V kladive sa prvý raz od roku 2002 objavilo v zozname šampiónov iné meno ako Charfreitag či Lomnický. Karol Končoš vyťažil z absencie zraneného Marcela Lomnického svoj prvý titul (64,10 m). V kladivárskom kruhu chýbala i skúsená Martina Hrašnová, takže Veronika Kaňuchová mala otvorenú cestu k premiérovému zlatu – po 6 strieborných medailách.

Oštepár Maximilian Slezák hneď v úvodnom hode dosiahol 75,67 m a s prehľadom obhájil prvenstvo. U žien si Petra Hanuliaková zlepšila osobák na 47,59 m, čo znamenalo aj rekord M-SR, ktorý doposiaľ patril výkonom 47,26 m jej mame Eve Hanuliakovej (Krajčoviechovej) z roku 2009. Apropo: mama a dcéry Hanuliakové majú dovedna 10 titulov: mama Eva šesť (1997 – 1999, 2009 – 2011), staršia dcéra Júlia jeden (2017) a mladšia Petra tri (2020 – 2022).

V štafetách zaznamenali ženy ŠK ŠOG Nitra zlatý hetrik na 4×100 m (ani raz nechýbali Kovačovicová a Takáčová), v rovnakej disciplíne muži Našej atletiky vyhrali aj bez Volka a na 4×400 m Slávia STU Bratislava slávila štvrtý titul za sebou, keď vo víťaznej zostave nikdy nechýbal Adrián Pavelka.

MAJSTRI SLOVENSKA 2022

MUŽI 100 m (+1,1) a 200 m (-1,1): Ján Volko (Naša atletika Bratislava) 10,36 a 21,04, **400 m**: Šimon Bujna 46,60, **800 a 1500 m**: Filip Revaj (obaja ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 1:56,27 a 4:03,65, **5000 m**: Michal Kováč (Slávia STU Bratislava) 14:57,89, **3000 m prek.:** Dávid Mazúch (ŠK ŠOG Nitra) 9:09,90, **110 m prek.:** (-0,7): Matej Baluch (Dukla) 14,81, **400 m prek.:** Martin Kučera (BK HNTN Bratislava) 50,56, **výška:** Lukáš Beer (AC Stavbár Nitra) 214, **žrd:** Ján Zmoray (Stavbár) 470, **diaľka:** Matúš Blšták (Slávia Trnava) 747 (+2,3), **trojskok:** Adam Hriň (MŠK Žiar n. Hr.) 14,70 (-0,3), **guľa:** Adrián Baran (MŠK Vranov n. T.) 17,98, **disk:** Samuel Kováč (Stavbár) 53,38, **kladivo:** Karol Končoš (Dukla) 64,10, **oštep:** Maximilian Slezák (Slávia Trnava) 75,67, **4×100 m**: Naša atletika (Janáč, Haraslín, J. Benda, Federič) 42,13, **4×400 m**: Slávia STU Bratislava (Beladič, Cidorík, Pavelka, Marček) 3:22,13.

ŽENY 100 m (-0,8) a 200 m prek. (-0,7): Viktória Forster 11,51, **200 m** (-0,2): Lenka Kovačovicová (obe ŠK ŠOG Nitra) 24,05, **400 m**: Simona Malatinová (Dukla) 55,67, **800 m**: Gabriela Gajanová (AK ZŤS Martin) 2:07,36, **1500 m**: Karín Suranová (Spartak Dubnica) 4:41,73, **5000 m**: Žofia Naňová (Slávia STU Bratislava) 17:09,49, **3000 m prek.:** Petra Šuleková 11:45,00, **400 m prek.:** Daniela Ledecká (obe ŠK ŠOG Nitra) 56,40, **výška:** Michaela Molnárová (Slávia Trenčín) 165, **žrd:** Diana Záborská (Stavbár) 320, **diaľka:** Silvia Kaliašová (Atletika Košice) 612 (+1,8), **trojskok:** Zuzana Ďurkechová (Spartak Dubnica) 12,56 (+2,2), **guľa:** Natália Váleková (Dukla) 13,17, **disk:** Barbora Jakubcová (Atletika Košice) 46,10, **kladivo:** Veronika Kaňuchová (Dukla) 65,30, **oštep:** Petra Hanuliaková (Slávia STU Bratislava) 47,59, **4×100 m**: ŠK ŠOG Nitra (Takáčová, Švecová, Húsková, Kovačovicová) 47,36, **4×400 m**: ŠK ŠOG Nitra (Húsková, Kovačovicová, Takáčová, Švecová) 3:52,96.

MEDAILOVÁ BILANCIA

1. ŠK ŠOG Nitra 8 – 7 – 3, **2.** ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica 8 – 6 – 2, **3.** Slávia STU Bratislava 5 – 4 – 8, **4.** AC Stavbár Nitra 4 – 2 – 1, **5.** Naša atletika Bratislava 3 – 0 – 1, **6.** AŠK Slávia Trnava 2 – 5 – 3, **7.** Atletika Košice o. z. 2 – 2 – 1, **8.** AK Spartak Dubnica 1 – 3 – 2, **9.** Slávia Trenčín o. z. 1 – 2 – 2, **10.** MŠK Žiar n. Hr. a BK HNTN Bratislava 1 – 1 – 0, **11.** AO Žilina 0 – 2 – 0, **12.** AO Partizánske a Akademik TU Košice 0 – 1 – 1, **13.** Atletika Šport hrou Bratislava, AC Malacky a Slávia UK Bratislava 0 – 0 – 2, **14.** BK Lysá pod Makytou, Megy Sport, s. r. o. Dunajská Streda, AC Nové Zámky a Inter-SC Bratislava 0 – 0 – 1.

Majstri SR 2022 Daniela Ledecká, Michal Kováč (263, s 264 jeho brat Peter), Filip Revaj a Silvia Kaliašová.

57. ROČNÍK P-T-S V ŠAMORÍNE: HUSÁRSKY KÚSOK ETIÓPČANKY TSEGAYOVEJ – DVA REKORDY MÍTINGU V JEDNOM BEHU, VIETOR NIČIL AMBÍCIE

V ROKU 2019 PREKVAPILA REKORDOM, TERAZ VÍTAZSTVOM

Prvý raz po obnovení mítingu P-T-S sa - zatiaľ len opatrne a potichučky - spomenulo aj slovo svetový rekord. Do x-bionic® sphere totiž 9. júna zavítala halová svetová rekordérka na 1500 m Gudaf Tsegayová so zámerom zabehnúť rýchlu päťtisícku. Hovorilo sa o svetovom výkone roka, no v zákulisí sa šepkalo aj o historickom maxime.

Kľúčový okamih behu na 400 m prekážok, ktorý rozhodol o Ledeckej triumfe.

„S ponukou na rýchlu päťtisícku prišiel Tsegayovej manažment. Gudaf je na tom rýchlostne veľmi dobre a v prípade ideálnych podmienok sa pokúsi o niečo výnimočné,“ tvrdil riaditeľ 57. ročníka P-T-S Vladimír Gubrický.

Etiópanka bola hneď skraja sezóny vo forme. Necelé dva týždne pred P-T-S zabehla na Diamantovej lige v Eugene 1500 m za skvelých 3:54,21. Pripravené udávať potrebné tempo boli i vodičky. Žiaľ, počasie bolo proti. Prisilný vietor odúkol nádej na zmenu na čele historických i sezónnych svetových tabuliek, no štatistici k sólu víťazky od druhého kilometra a času 14:31,91 mohli doplniť, že výrazne zlepšila rekord mítingu a zároveň najlepší čas dosiahnutý na slovenskom území (15:18,68), ktorý patril Svetlane Guskovovej od roku 1986. Ba čo viac, Tsegayová obrala o rekord mítingu na 3000 m aj chýrnu Írku Soniu O'Sullivanovú, keďže sa oficiálne meral aj medzičas na

tritisícke a Etiópanka bola o 2,28 sekundy rýchlejšia (8:42,22 – 8:45,50).

„Nie som spokojná s výsledným časom. Mám formu na lepší výkon. Myslím si, že v mojich silách je bežať hlboko pod 14:20. Žiaľ, dnes som mala ťažkého súpera – silný protivietor na protihľahlej rovinke,“ vysvetľovala halová majsterka sveta 2022 na 1500 m.

SLEZÁKOVA VÝBORNÁ SÉRIA

Exotický oštepár z Grenady Anderson Peters, ďalšia hviezda mítingu, v Šamoríne obhájil minuloročné prvenstvo a o šesť týždňov v Eugene aj titul majstra sveta. Aj on prišiel na P-T-S vo vynikajúcej forme s čerstvým osobákom 93,07 m na konte. „Ak trikrát prekonám 85 m, budem spokojný,“ vravel na tlačovke pred mítingom. Napokon osemdesiatpäťku prekonala, ale iba raz – v druhej sérii. „Hádzali sme v zložitých veterných podmienkach, preto som spokojný aj s jedným výkonom za 85 m,“ tvrdil Peters po pretekoch. Vlni zvíťazil výkonom 82,81 m, v tomto roku pridal viac ako tri metre (85,85 m).

Príjemne prekvapil Maximilian Slezák. Po skončení pôsobenia v bansko-bystrickej Dukle sa vrátil do Trnavy, kde sa ho ujal kouč Rudolf Pátek.

V Šamoríne predviedol výbornú sériu (75,53 – 78,59 – 75,45 – 76,60 – 78,08 – 77,11), v nej mal až štyri hody dlhšie ako dovtedajší osobák 75,76 m, zhodou okolností z P-T-S 2018. Slezákovi chýbalo na „medailové“ umiestenie len 32 cm.

LEDECKÁ ZASKOČILA ZA ZAPLETALOVÚ

To, čo nevyšlo vlni ani predvlni slovenskej rekordérke a majsterke Európy do 23 rokov Emme Zapletalovej, podarilo sa jej klubovej kolegyni zo ŠK ŠOG Nitra Daniele Ledeckej – vyhrala prekážkovú štvorstovku na chýrnom mítingu P-T-S. Pravda, aj s veľkou dávkou šťastia.

Zverienka Kataríny Adlerovej prišla do Šamorína navrhovaná osobným rekordom 56,01 z Odložilovho memoriálu v Prahe, ktorý sa konal tri dni pred „pétéeskou“. Na víťazstvo to v solídnej konkurencii nevyzeralo, no o prvú trojku mala šancu zabojovať. Na poslednú prekážku nabiehal na čele Češka Nikoleta Jíchová (zo všetkých účastníčok mala najlepšie sezónne maximum), avšak zakopla a prišla o takmer isté víťazstvo. Ledecká využila jej zaváhania a triumfovala za 57,12 o 13 stotín pred Jamalovou z Bahrajnu a o 14 pred Portugalčankou Barbosovou.

„Je úžasné, že som v takejto konkurencii vyhrala. Čas nie je taký, ako som očakávala ja i mnohí ďalší, ale protivietor na prvej dvojstovke urobil svoje. Hoci mi vzal dosť síl, bojovala som až do konca. Jíchovej zaváhania som zaregistrovala, trochu som sa zľakla, ale hneď som si uvedomila, že mám šancu zabojovať o prvenstvo, a makala som až do konca,“ usmievala sa šťastná Ledecká, ktorú

Radosť oštepára Maximiliana Slezáka z osobného rekordu 78,59 m.

VÍTAZSTVOM

potešilo aj bonusových 100 bodov do kvalifikačného rebríčka na MS a ME. Inak, Danke míting P-T-S „sedí“ – v roku 2019 prekvapila slovenským rekordom (56,79) a v roku 2022 víťazstvom. Jediným slovenským v 57. ročníku.

Emma Zapletalová, majsterka Európy 2021 do 23 rokov na 400 m prekážok a slovenská Atlétko roka 2021, v x-bionic® sphere tentoraz chýbala, lebo sa zotavovala zo zranenia členka. Sezónu začala až v auguste, ale na dva štarty v nej (míting v Székesfehérvári/59,00 a ME v Mníchove/58,65) by zrejme najradšej navždy zabudla...

P-T-S PRVÝ RAZ AJ V TRNAVE

O druhé slovenské umiestenie v prvej trojke (žiaľ, viac ich už nebolo) sa na mužskej prekážkarskej štvorstovke zaslúžil Martin Kučera (50,74), ktorého predstihol len Brit Jacob Paul (50,10). „Dnes vládli na štadióne veľmi náročné podmienky. Vietor bol nepríjemný. Čas nie je nič extra, ale vzhľadom na podmienky nie je ani najhorší,“ vravel víťaz Svetovej univerziády 2013. Hoci snaha o zlepšenie sezónneho maxima ani jednému z tria Slovákov nevyšla, v protivetre si nepočnali zle – Kučera zaostal za tým svojím o 52 stotín, Matej Baluch (6./51,03) o 82 a Patrik Dömötör (7./51,19) dokonca len o 19.

Viktória Forster smútila na „pétéeske“ až dvakrát. Najprv preto, lebo na hladkej stovke skončila štvrtá a o osobný rekord 11,46 ju obral vietor nad povolené 2 m/s, a potom o hodinku neskôr, keď prekážkovú stovku nedokončila. „Na stovke som trochu zaspala na štarte, musela som súperky dobiehať. Na rozcvičke pred prekážkami ma

Zo súboja Slovákov na 400 m prek. vyšiel víťazne Martin Kučera (v strede), pred ním Matej Baluch.

Smútok Viktorie Forster po zbranej prekážkovej stovke.

rozbolela hlava, ale nechcela som sklamať divákov a nastúpila som na štart, aj keď som stratila koncentráciu. Aj tak som však bola odhodlaná ukázať, čo vo mne je. Bohužiaľ, nezvládla som to. Tentoraz bola hlava proti.“

Do prvej trojky sa z našej špičky – na rozdiel od rokov 2020 (1.) a 2019 (2.) – nedostala ani olympionička Gabriela Gajanová – v taktickej osemstovke skončila štvrtá za 2:04,35.

Prvý raz v histórii mítingu P-T-S sa niektorá z jeho disciplín uskutočnila v Trnave. Deň pred hlavným mítingom predviedli kladivárky výborné výkony. Päťica z osmičky štartujúcich prekonala 70 m, víťazná Fantiniová zlepšila taliansky rekord (74,86), Jacobsenová posunula dánsky o viac ako tri metre (74,22) a ešte aj výkon tretej Skydanovej z Azerbajdžanu (73,23) sa dostal do prvej päťky najlepších

výkonov kladivárov na „pétéeske“. Slovenka Veronika Kaňuchová si dvakrát zlepšila sezónne maximum (66,14 a 67,07), čo stačilo na 6. miesto. Prvý raz v kariére však získala skalp Marty Hrašňovej, ktorej preteky vôbec nevyšli a skončila ôsma s jediným vydareným hodom 59,12 m.

Organizátorom P-T-S skrížila plány absencia zraneného Jána Volka, ktorý bol v posledných rokoch magnetom „pétéesky“. Pri jeho neúčasti potvrdil úlohu favorita na 100 m Američan Elijah Hall (10,17), ale na 200 m prehral celkom jednoznačne s mladíkom z Dominikánskej republiky Alexandrom Ogandom (20,25 – 20,62).

Päťdesiaty siedmy ročník mítingu P-T-S sa v rebríčku svetových mítingov ocitol na 55. mieste so ziskom 81 763 bodov. Tohtoročný bodový zisk „pétéesky“ je tretí najvyšší od obnovenia pretekov po šesťročnej pauze v roku 2016. Kvalitnejšia bola len vlni (82 667 bodov) a v roku 2018 s 82 140 bodmi.

FAKTY ZO ŠAMORÍNA

HLAVNÝ PROGRAM

MUŽI 100 m (+1,1 m/s): Hall (USA) 10,17... 8. Košík 10,73, **200 m** (+1,7): Ogando (Dom. rep.) 20,25, **400 m**: O'Donnell (Ír.) 46,44... 6. Š. Bujna 47,39, 7. Marček 48,46, 8. Murcko 49,14, **800 m**: Tecuceanu (Tal.) 1:46,07, **400 m prek.:** Paul (V. Brit.) 50,10, 2. M. Kučera 50,74... 6. Baluch 51,03, 7. Dömötör 51,19, **oštep:** Peters (Grenada) 85,85... 4. Slezák 78,59, 7. Kubinec 69,77, **žrd:** Ludwig (USA) 57,0... 11. Antalec 46,0.

ŽENY 100 m (+2,5): 1. Ahyeová (Trin. a Tob.) 11,12, 4. Forster 11,46, 7. Strýčková 11,83, 8. Kovačovicová 11,87, **400 m**: Cofilová (Dom. rep.) 52,13... 8. Malatinová 56,39, **800 m**: Selmanová (V. Brit.) 2:03,43... 4. Gajanová 2:04,35, **5000 m**: G. Tsegayová 14:31,91 – rekord mítingu (medičas 3000 m: 8:42,22 – rekord mítingu), **100 m prek.** (+2,0): Gravesgaardová (Dán.) 12,92... 7. Takáčsová 13,72, Forster nedokončila, **400 m prek.:** Ledecká 57,12, **dial'ka** (Memoriál E. Šuranovej): Luzolová (Nem.) 67,1... 9. Kaliašová 59,0, 10. Rusnáková 56,4, 11. Vodnyánszká 56,1, **kladivo:** Fantiniová (Tal.) 74,86... 6. Kaňuchová 67,07, 8. Hrašňová 59,12.

NÁRODNÝ PROGRAM

MUŽI 200 m (+1,7): Máté (Mad.) 21,02, 2. J. Benda 21,63, **800 m**: F. Revaj 1:53,01, **1500 m**: Odehnal (ČR) 3:59,23, Borovka 3:59,63, **dial'ka:** Blšták 708, **výška:** T. Zeman 207, **3000 m chôdza:** D. Černý 11:26,23, Úradník 11:34,49, **ŽENY 200 m** (+1,3): Kovačovicová 24,52, **1500 m:** Jesenská 4:46,89.

P-T-S VO SVETOVOM REBRÍČKU

2016	80 895 – 53.	2020	79 815 – 18.
2017	80 690 – 51.	2021	82 667 – 48.
2018	82 140 – 45.	2022	81 763 – 55.
2019	81 754 – 51.		

GULIAR KAREL ŠULA ML. PIATY NA JUNIORSKÝCH MS V CALI, REKORD ŠTAFETY NA 4 × 400 M

Šula ml. s víťazom stovky a juniorským svetovým rekordérom Letsilem Tebogom.

RADOSŤ V KLANE ŠULOVCOV

Karel Šula pred takmer štvrtstoročím priviedol v Annecy Mikuláša Konopku k titulu guliarskeho juniorského svetového šampióna. Teraz skončil jeho zverenie na rovnakom podujatí síce „iba“ piaty, avšak koučova radosť bola ešte väčšia ako v deväťdesiatom ôsmom.

Výborný 5. priečku si totiž na juniorských MS 2022 v kolumbijskom Cali vybojoval v silnej konkurencii jeho syn Karel. Pred šampionátom päťkrát (19,01, 19,25, 19,28, 19,64, 19,70) prekonal 19-metrovú hranicu, čo ho radilo do okruhu favoritov. „Nedávame si veľké ciele, aby to Kajíkovi nezáležalo na ruku. Zbojujeme o finále, všetko ostatné bude bonus navyše,“ tvrdil pred kvalifikáciou kouč Šula st. Jeho syn ňou prešiel hladko: do 12-členného finále postúpil na 7. miesta výkonom 18,73 m hneď z prvej série.

Nádejný Bratislavčan potom v súboji o medaily na Estadio Olímpico Pascual Guerrero predviedol vyrovnanú sériu s najdlhším pokusom 18,88 m. V porovnaní s kvalifikáciou sa zlepšil o dve miestiečka a skončil piaty. Takisto o dve priečky vyššie skončil aj v porovnaní s rebričkom

zostaveným z osobných rekordov 27 guliarov, ktorí na šampionáte štartovali. „O takomto umiestení sa mi ani len nesnívalo. Ukázal som súperom, čo je Šula,“ nadchýnal sa Šula mladší.

„Kajíkovo umiestenie si nesmierne vážim. Vybojoval si pozíciu, ktorá bude dôležitá pre jeho ďalšie napredovanie v športovej kariére,“ tešil sa 63-ročný Karel Šula st., bývalý guliarsky rekordér, ktorý ako prvý Slovak v histórii prekonal 19- i 20-metrovú hranicu. „Kajík bol od malička talent. Bolo mi však jasné, že gymnasta ani šachista z neho nebude. Bol som rád, že chce športovať. Nech by si vybral čokoľvek, vždy by mal svoju podporu.“

Geny zdedené po otcovi, rodákovi z juhomoravskej vinárskej obce Rakvice, sa u mladšieho Šulu naplno prejavili už v žiackej a dorasteneckej

kategórii. Štvorkilovým náčiním vrhol 17,80 m, pätkilovým 19,57 m. Na Slovensku nenašiel rovnocenného konkurenta.

„To, že doma drví súperov, nie je smerodajné. Musíme sa porovnávať s Európou, so svetom. Dôležité bude, čo ukáže na veľkých šampionátoch. Všetko však má svoj čas, napredovať treba postupne,“ prízvukoval často Šula st.

O prvú veľkú šancu na popredné umiestenie, ba možno i medailu, pripravila mladšieho z guliarskeho „klanu“ Šulovcov koronavírusová pandémia: ME 2020 do 18 rokov v Rieti, kde patril k favoritom, zrušili. Vlani v premiére na juniorských ME v Tallinne i MS v Nairobi zaplatil nováčikovskú daň – skončil 17.

„Pre mňa je rozhodujúce, aké výkony predvedie najmä v seniorskej kategórii. Nepotrebujem, aby prekonával žiacke či dorastenecké rekordy, nemienim ho predčasne zničiť,“ načrtol svoju trénerskú filozofiu Karel Šula st. Výsledok v Cali

naznačil, že Šulovci sa vybrali správnou cestou. „Môj sen je napodobniť otca a štartovať na majstrovstvách sveta 2025 v Tokiu. Otec súťažil v japonskej metropole na MS v roku 1991 a skončil sedemnásty. Ja by som ho chcel prekonať,“ vyslovil Kajík svoje želanie.

V prípade Šulovcov naozaj platí, že jablko nepadlo ďaleko od stromu. Otec Karel je bývalý slovenský guliarsky rekordér v hale (20,94) i vonku (20,71), dvakrát bol 5. na halových ME (1988, 1989), bol 6. vo finále IAAF Grand Prix vo vtedajšom západnom Berlíne (1988), 9. na halových MS v Budapešti (1989). „Túžim kráčať v otcových šlapajach, prekonávať jeho výkony i umiestenia,“ vraví odhodlane Karel Šula ml. Tatko len prikývne: „Na úspechy v guliarskom kruhu má oveľa lepšie predpoklady ako ja!“

O druhé najlepšie slovenské umiestenie z trinástky našich atléto v Cali sa postarala štafeta na 4 × 400 m Samuel Michalko, Tomáš Grajcarík, Roman Haraslín, Franklin Henry. Hoci skončila celkovo až 16. (z 21), časom 3:12,43 min o 1,69 zlepšila len trojtýždňový juniorský rekord SR z medžištátneho stretnutia v Maribore. Do elitnej dvadsiatky sa dostala i zdravotnými problémami dlho sužovaná diaľkarka Renáta Vodnýánszká. V kvalifikácii obsadila 19. priečku výkonom 603 cm, pričom od finále ju delilo len 10 cm. Solídne si počínala i prekážkarka na 400 m Andrea Švecová. S juniorskou kategóriou sa rozlúčila osobákom 1:00,07 v rozbehu (zlepšila sa o 46 stotín) a celkovo 23. miestom v semifinále.

SLOVÁCI V CALI

JUNIORI 200 m (51 štartujúcich): 37. Jakub Nemeč 21,52 (7. v VII. R), **110 m prek.** (48): 36. Lukáš Ševčík 14,30 (6. v I. R), **guľa** (6 kg, 27): 5. Karel Šula ml. 18,88 (7. v Q 18,73), **4 × 400 m** (21): 16. Slovensko (Michalko, Grajcarík, Haraslín, Henry) 3:12,43 – juniorský rekord SR (7. v III. R).

JUNIORKY 100 m prek. (43): 40. Michaela Molnárová 15,12 (7. v V. R), **400 m prek.** (44): 23. Andrea Švecová 1:01,11 (8. v III. SF, 4. v II. rozbehu 1:00,07), **diaľka** (31): 19. Renáta Vodnýánszká 603 (v Q), **10 000 m chôdza** (41): 29. Terézia Kurucová 51:56,94, 38. Karín Devaldová 53:29,08.

NA III. ME DO 18 ROKOV V JERUZALEME SLOVÁCI ŠTYRIKRÁT V PRVEJ OSMIČKE

SLEZÁKOVEJ SPANILÁ JAZDA

Šesť behov, dve skvelé piate priečky, dva slovenské dorastenecké a tri osobné rekordy – to bola bilancia všestrannej Rebecy Slezákovovej na júlových III. majstrovstvách Európy do 18 rokov v izraelskom Jeruzaleme. Zo 14 slovenských nádejí bola jednoznačne najúspešnejšia.

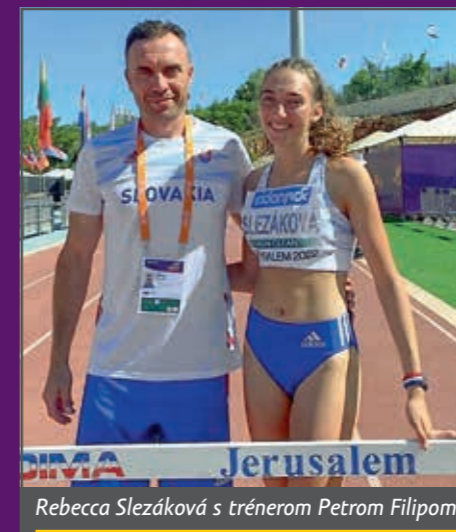
Vlani temer neznáma Malačanka Rebecca Slezáková vhupla do špičkovej atletiky priam raketovo. Už halová sezóna naznačila, že sa na slovenskom atletickom nebi objavila ďalšia hviezdička. Na 60 m prekážok zlepšila dorastenecký rekord na 8,63 a získala i seniorský titul na 400 m kvalitným výkonom 56,64.

V lete ťaženie zvereny Petra Filipa pokračovalo. Až v piatich disciplínach (100 m, 200 m, 400 m, 100 m prek., 400 m prek.) splnila limit na ME do 18 rokov v Jeruzaleme, zlepšila dorastenecký rekord na 100 m prekážok na 13,60, zvíťazila na 100 m prekážok a 400 m prekážok na medžištátnom stretnutí dorastu v Székesfehérvári a nesklamala ani na svojom vrchole roka v Jeruzaleme.

Štartovať v piatich disciplínach nemala šancu, preto si vybrala dve – prekážkové behy na 100 a 400 m. V nich s trénerom videli najväčšiu nádej na úspech a dali sa zvládnuť v rámci časového programu. „Potešila by ma jedna finálová účasť a k tomu ešte nejaký osobný rekord,“ želala si študentka Spojenej školy sv. Františka Assiského v Malackách.

Slezáková začala svoju jeruzalemskú púť 4. júla o 17.59 h rozbehom na 100 m prekážok a ukončila ju po vyše 72 hodinách 7. júla o 18.15 h vo finále prekážkarskej štvorstovky. A išla ako pila!

Vyhrala II. rozbeh na 100 m prekážok, ale o osobák a slovenský rekord 13,48 ju obral

Rebecca Slezáková s trénerom Petrom Filipom.

prislíný vietor (+2,6 m/s). Na druhý deň ráno o 8.49 h najprv s prehľadom zvládla rozbeh na 400 m prekážok (2. v III. rozbehu za 1:00,83, celkovo 8. čas) a večer na prekážkarskej stovke predviedla dva rekordné behy. O 17.30 h si 2. miestom v I. semifinále vybojovala finálovú miestenku časom 13,49 (+1,5 m/s) a presne o dve hodiny v dueli o medaily finišovala piata za 13,44 (+1,8 m/s) spoločne so Španielkou Miqueleizovou. Hoci dosiahli na tisíciny zhodný výkon 13,437, Slezáková sa pôvodne objavila vo výsledkoch na šiestej priečke. Slovenská výprava

podala protest a jury ho uznala: nebolo možné jednoznačne posúdiť, či bola Španielka v cieľi skôr. „Bežalo sa mi skvele. Chcela som si finále vychutnať a dúfala som, že to azda dobre dopadne. A ono to dopadlo naozaj nad moje očakávania,“ skonštatovala Rebecca.

Jej spanilá jeruzalemská jazda pokračovala 6. júla o 10.10 h. V I. semifinále na 400 m prekážok finišovala tretia v osobnom rekorde 59,29 (celkovo dosiahla 4. najlepší čas) a priamo sa kvalifikovala do finále. V ňom úspešnú misiu završila 5. miestom (59,81).

„Som veľmi šťastná, že som sa aj druhý raz dostala do finále. Vôbec som však nepredpokladala, že už semifinále zvládnem pod minútu. Tréner v to dúfal a aj ja som rada, že sa to podarilo,“ sumarizovala Rebecca Slezáková, ktorá sa na 400 m prekážok posunula v slovenských historických tabuľkách žien na 8. priečku.

Body za miesta v prvej osmičke získali pre slovenskú výpravu v Jeruzaleme i chodci, na ktorých sa prišiel pozrieť olympijský šampión Matej Tóth. Terézia Kurucová zo ŠK ŠOG Nitra skončila v silnej konkurencii 27 dievčat na 5000 m piata v osobnom maxime 23:43,38. „Vzhľadom na drobný tréningový výpadok som nechcela riskovať, začala som preto opatrnejšie. Trénerov pokyn bol jasný – neprepáliť v tejto horúčave tempo. Dodržala som to a išlo sa mi celkom svižne,“ podotkla zverenka Petra Mečiara.

Jakub Bátovský bol vďaka výbornému finišu na 10 000 m šiesty v osobnom rekorde na ovále 45:58,57 min. „Začalo sa dosť rýchlo, čo mne veľmi nevyhovuje, lebo zvyčajne sa dostávam do tempa pomalšie. Našťastie, tentoraz mi ani rýchlejší úvod neublížil a v závere som tempo ešte vystupňoval,“ skonštatoval syn trojnásobného chodeckého olympionika Miloša Bátovského.

SLOVÁCI V JERUZALEME

DORASTENCI 100 m (35): 26. Martin Varhaník 10,95 s vetrom (6. v III. R), 34. Michal Bačík 11,03 (7. v IV. R), **200 m** (30): 23. Martin Varhaník 22,38 (5. v III. R), **110 m prek.** (40): 29. Adam Ilgo 14,30 s vetrom (6. v IV. R), Peter Dávid nedokončil V. rozbeh, **diaľka** (22): 16. Michal Bačík 701 (v Q), **disk** (1,5 kg, 24): 18. Samuel Šima 51,87 (v Q), **10 000 m chôdza** (17): 6. Jakub Bátovský 45:58,57, Filip Krestianko diskvalifikovaný.

DORASTENKY 100 m (34): 23. Tereza Beňová 12,13 s vetrom (8. v III. SF, 5. v IV. R 12,15), 28. Michaela Ufnárová 12,24 (6. v V. R), **200 m** (22): 15. Tereza Beňová 25,03 (5. v II. R), **100 m prek.** (34): 5. Rebecca Slezáková 13,44 – dor. rekord SR (2. v I. SF 13,49 – dor. rekord SR, 1. v II. R 13,48 s vetrom), **400 m prek.** (30): 5. Rebecca Slezáková 59,81 (3. v I. SF 59,29, 2. v III. R 1:00,83), 14. Rebeka Žibritová 1:02,39 (6. v II. SF, 3. v II. R 1:01,24), **žrd'** (26): 18. Anna Šimková 370 (v Q), **diaľka** (20): 15. Michaela Ufnárová 573 (v Q), **5000 m chôdza** (27): 5. Terézia Kurucová 23:43,38, 25. Nina Poštová 27:00,62.

Slovenská výprava na ME 2022 do 18 rokov v Jeruzaleme.

ATLETIKA ZÍSKALA NA 17. EURÓPSKOM OLYMPIJSKOM FESTIVALE MLÁDEŽE (EYOF) V BANSKEJ BYSTRICI TRETINU MEDAILÍ SLOVENSKEJ VÝPRAVY

Výbuch radosti v podaní Lenky Gymskej po senzačnom striebre.

v ešte senzačnejšom osobnom rekorde 55,23, o 2,24 s lepšom, ako ho mala pred EYOF!

„Nemôžem uveriť, že som také čosi dokázala. Je to úžasné,“ nadchýnala sa Lenka Gymská v radostnej eufórii zo záverečných vari 30 metrov finálovej štvorstovky. „Keď som videla, že súperkam dochádzajú sily, napadlo mi, že by som to mohla dotiahnuť aspoň na bronz. Vyšlo to, mám striebro! Pred EYOF som mala jediný cieľ – zlepšiť si osobný rekord. Na medailu som ani len nepomyslela, najmä keď som videla osobné rekordy mojich súperiek.“

Gymskej finálový čas už žiadna jej rovesníčka zo starého kontinentu v kategórii do 16 rokov (ročník 2007 a mladšie) do konca letnej sezóny neprekonal a je aj tabuľkovo najrýchlejšia Európanka v roku 2022 na 400 m!

ŠIMKOVEJ SA NA ŠTIAVNIČKÁCH DARÍ

Chvilku po striebornej eufórii vypukla na Štadióne SNP na Štiavničkách ďalšia slovenská medailová radosť. Tiež nečakaná... Neúspech v kvalifikácii (18.) na ME do 18 rokov v Jeruzaleme

Nad latkou bronzová žrdkárka z EYOF 2022 Anna Šimková.

vyburcovala až k bronzu,“ priznala Šimková. „Diváci, medzi nimi veľa kamarátov i známych, boli skvelí. Veľmi mi pomohli.“

Žrdkárskeho sektora na Štiavničkách šikovnej Košičanke „sedí“. Najprv si v ňom 5. júna v 2. kole ligy vytvorila osobný rekord 381 cm, o 6 dní na dorasteneckom šampionáte pridala ďalší centimeter (382 cm, v slovenských seniorských historických tabuľkách tretia), no a 28. júla si v ňom vybojovala

na EYOF bronzovú medailu... Inak, Sedláková zverienka zaznamenala v roku 2022 významný progres: zlepšila sa až o 32 cm na 382 cm.

VLAJKONOSIČKA DVAKRÁT VO FINÁLE

Blízko k medailovým pozíciám sa dostala i Tereza Beňová, ktorá napodobnila Viktoriu Forster na EYOF 2019 v Baku. Aj ona sa v oboch šprintoch dostala do finále – na 100 m skončila piata, na 200 m šiesta. „Som veľmi spokojná, že to takto vyšlo,“ tešila sa z dvoch finálových účasí Beňová, ktorej sa ušla veľká pocta – spolu s tenistom Danielom Balaščákom bola vlajkonosičkou slovenskej výpravy. „Toto bolo zrejme maximum, čo mohla dosiahnuť,“ hodnotil realisticky kouč Petr Filip.

Ema Bendová sa v kvalifikácii diaľky v konkurencii 17 dievčat blysla druhým najlepším výkonom 564 cm a v kútiku duše snívala aj ona o cennom kove. Vo finále napokon dosiahla o 3 cm slabší výkon a skončila siedma. Veľkú medzinárodnú premiéru v skvelej atmosfére si však užívala plnými dúškami. „Debut na takomto podujatí a ešte doma, to bolo čosi neskutočné,“ tvrdila Ema, ktorú pripravujú rodičia Naďa a Andrej spolu s Róbertom Kresťankom. Škoda Bendovej štvrtého pokusu, s milimetrovým prešľapom „doletela“ na metu, ktorá by možno znamenala aj medailu...

Siedma skončila i Eliška Gašpárková na 400 m prekážok. Zverienka trénerského barda, už osemdesiatnika Eduarda Čordáša, sa do finále „prebila“ vďaka osobáku 1:03,20 min. Dve umiestenia

v prvej osmičke pridali chodci. Lukáš Rosenbaum (tréner Juraj Benčík) po jednej penalizácii nakoniec dopochodoval na 5000 m na 5. mieste, Martinčanka Petra Kusá potešila trénerov Zuzanu a Pavla Zemkovcov 8. miestom a osobákom 24:37,37 min. Rovnako ôsma skončila i Jana Mihaľková v behu na 3000 m, avšak štartovalo len osem vytrvalkyň.

SPOKOJNÝ ŠÉFTRÉNER LAURENČÍK

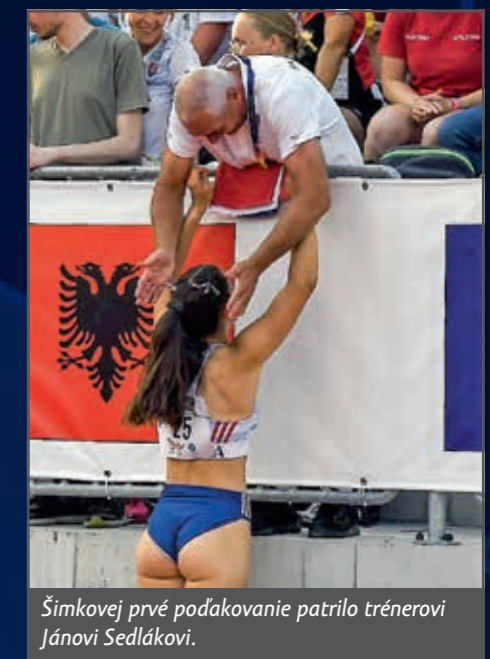
Z rozbehov sa do 8-členného finále kvalifikovali osemstovkár Peter Csikós i prekážkar na 110 m Peter Dávid. Zverenec Andrey Jakubcovej v AC Nové Zámky Csikós sa tešil z prvého času pod dve minúty v kariére (z 2:00,33 sa zlepšil na 1:59,71) aj z postupu do finále. Dostal sa doň ako posledný ôsmy s časom – o jedinú tisícinu pred Čechom Pavlasom. Žiaľ, v súboji o medaily pre ochorenie neštartoval.

Nádejný Nitran Peter Dávid (tréner Jaroslav Broďáni) prekonával jeden rekord za druhým, v hale zlepšil dorastenecký rekord SR na 60 m prek. (8,01 a 7,87), v letnej sezóne na 110 m prek. (13,98, s vetrom +2,2 m/s aj 13,87). V Banskej Bystrici vyhral II. rozbeh za 14,00 a do finále sa kvalifikoval tretím najlepším výkonom. Medaila visela vo vzduchu, no Dávid medailový duel mentálne nezvládol. Podobne ako na ME do 18 rokov v Jeruzaleme preteky nedokončil.

„Ciele sme výrazne prekonali, tešíme sa z medailí i umiestení do ôsmeho miesta. Naši atléti si na EYOF dovedna až 12× zlepšili osobné rekordy – Takács na 400 m, Csikós na 800 m, Hulka na 2000 m prekážok, Gymská dvakrát na 400 m, Čudaiová na 1500 m, Mihaľková na 3000 m, Gašpárková na 400 m prekážok, Hlavatá vo výške,

Bódičková v guli, Kusá v chôdzi na 5000 m a Karabová v sedemboji. Osobáky si posunula takmer polovica z 28 našich účastníkov a to sa často na vrcholných podujatiach nevidí. Veľká vďaka za to patrí osobným trénerom,“ hodnotil účinkovanie slovenských atlétov na EYOF 2022 v Banskej Bystrici šéftrener mládeže SAZ do 18 rokov a vedúci atletickej časti výpravy Milan Laurenčík.

V medailovej bilancii atletických súťaží na EYOF 2022 skončilo Slovensko s jedným striebrom a bronzom na 22. priečke, cenný kov získalo 29 krajín. Zo 6 medailí (2 – 1 – 3) celej našej 149-člennej výpravy na EYOF sa atletika (28 športovcov) pričínila o rovnú tretinu.

Šimkovej prvé poďakovanie patrilo trénerovi Jánovi Sedlákovovi.

GYMERSKEJ STRIEBORNÁ A ŠIMKOVEJ BRONZOVÁ RADOSŤ

Cieľ jedna medaila a ďalšie štyri umiestenia v top 8. Realita? Dve medaily, o ktoré sa zaslúžili strieborná Lenka Gymská na 400 m a bronzová Anna Šimková v žrdi, a ďalších deväť priekorníkov do prvej osmičky. Taká bola bilancia 28-člennej (19 dievčat a 9 chlapcov) atletickej časti slovenskej výpravy na 17. európskom olympijskom festivale mládeže na domácej pôde v Banskej Bystrici.

Slovenská atletika získala cenný kov na EYOF po päťročnej pauze. V Baku 2019 vyšla naprázdno, avšak v júli 2022 na zrekonštruovaných Štiavničkách brala medaily až dve. Obe v jeden deň – vo štvrtok 28. júla – najprv sa o 18,20 h zo striebra tešila Gymská, o čosi neskôr aj Šimková. Pre Slovensko to boli 16. a 17. medaila na EYOF v ére samostatnosti (bilancia 6 – 4 – 7).

ZLEPŠILA SA O 2,24 SEKUNDY!

Lenka Gymská pôvodne nepatrila medzi adepty na finále. „Áčkový“ limit splnila 11. júna

na dorasteneckom šampionáte, časom 57,47 ho prekonala iba o tri stotinky. Už rozbeh na EYOF, v ktorom po parádnom závere skončila druhá za 56,10 a o 1,37 sekundy si zlepšila osobák, naznačil, že vo finále by mohla preväpiti. „Súperky tuhli, ja som zrýchľovala,“ podotkla rozradostená Lenka.

Zverienka Lukáša Kotalu v trnavskej Slávii vytiahla svoju silnú zbraň aj vo finále. Pri vbiehaní do cieľovej roviny jej patrila šiesta priečka, no kým súperkam „dreveneli“ nohy, jej narástli krídla a bolo z toho senzačné striebro

krátko pred EYOF nádejnú košickú žrdkárku Annu Šimkovú nezlomil. V Banskej Bystrici si vybojovala bronz výkonom 380 cm, ktoré prekonala na prvý pokus.

Atlétke Akademiku TU, ktorú pripravuje kouč Ján Sedlák, potom už pokusy o prekonanie osobného maxima nevyšli (dvakrát vyskúšala 390, raz 395 cm), avšak vôbec nesmútila. „Medaila? Vôbec som nič také nečakala. Spočiatku som mala pocit, že dnes to nebude nič moc, ale atmosféra ma

Lenka Gymská s trénerom Lukášom Kotalom.

SLOVENSKÉ MEDAILY NA EYOF

ZLATO (6) Tomáš HALVA (oštep, Valkenswaard 1993), Boris VAZOVAN (400 m prek., Bath 1995), Miriam BOBKOVÁ (100 m prek., Bath 1995), Jozef REPČÍK (800 m, Paríž 2003), Alexandra ŠTUKOVÁ (400 m, Belehrad 2007), Tomáš KRUŽLIAK (kladivo, Tampere 2009)

STRIEBRO (4) Miriam MAŠEKOVÁ (800 m, Bath 1995), Roman TURČÁNI (400 m, Belehrad 2007), Michaela PEŠKOVÁ (400 m prek., Utrecht 2013), Lenka GYMERSKÁ (400 m, Banská Bystrica 2022)

BRONZ (7) Tamara KOPECKÁ (400 m, Murcia 2001), Jozef PELIKÁN (800 m, Murcia 2001), Michaela MARGÓCZIOVÁ (disk, Paríž 2003), Dana ČIŽKOVÁ (žrd, Belehrad 2007), ŠTAFETA 4 × 100 m (Baran, Benda, Rigász, Žilavý, Tbilisi 2015), Andrej PAULÍN (1500 m, Győr 2017), Anna ŠIMKOVÁ (žrd, Banská Bystrica 2022)

BILANCIA 6 – 4 – 7

SLOVENSKÁ ATLETICKÁ MLAĎ NA EURÓPSKOM OLYMPIJSKOM FESTIVALE MLÁDEŽE (EYOF) V BANSKEJ BYSTRICI (24. – 30. JÚLA 2022) OBJEKTÍVOM FOTOREPORTÉROV

Šprintérke Tereze Beňovej sa ušla veľká pocta – spolu s tenistom Danielom Balaščákom bola vlajkonosičkou slovenskej výpravy. Darilo sa jej potom aj na ovále, na 100 m skončila 5. a na 200 m 6.

Na slávnostnom otvorení EYOF vládla dobrá nálada aj medzi našimi atletickými trénermi. Zľava: Petr Filip, Norbert Pecze, Milan Laurenčík (vedúci atletickej časti výpravy), Marek Lučka.

Peter Dávid je veľký talent a na EYOF bol adept na medailu. Vyhral II. rozbeh na 110 m prekážok za 14,00, no vo finále nezvládol psychický tlak a nedokončil ho.

Štafeta chlapcov na 100-200-300-400 m v zložení Ondrej Vrabel, Martin Varhaník (oba na snímke pri odovzdávke), Róbert Pecko, András Takács na súperov nestačila a skončila posledná desiatka.

Ema Bendová sa v kvalifikácii dialky v konkurencii 17 dievčat blysla druhým najlepším výkonom 564 cm, vo finále napokon skončila siedma, keď dosiahla o 3 cm menej.

Peter Csikós z AC Nové Zámky mal v rozbehoch na 800 m dvojnásobnú radosť. Prvý raz v živote pokoril 2-minútovú metu a kvalifikoval sa do finále. Žiaľ, v ňom pre ochorenie neštartoval.

Slovenské dievčatá v štafete na 100-200-300-400 m robili, čo mohli, ale do finále nepostúpili. Kvarteto (na foto zľava) Liana Križovenská, Eliška Gašpárková, Romana Hrnčárová, Ema Bendová skončilo celkovo 13.

Martinská chodkyňa Petra Kusá potešila trénerov Zuzanu a Pavla Zemkovcov 8. miestom a takmer 50-sekundovým zlepšením osobného maxima na 5000 m.

Chodec Lukáš Rosenbaum, ktorého trénuje Juraj Benčík, tajne dúfal v lepší výkon ako 23:42,57, no o kvalitnejší čas i umiestenie (5.) ho obrala 30-sekundová penalizácia.

Elišku Gašpárkovú doviedol jeden z najskúsenejších slovenských koučov, osemdesiatnik Eduard Čordáš, do finále behu na 400 m prekážok. V rozbehu si zlepšila osobák na 1:03,20.

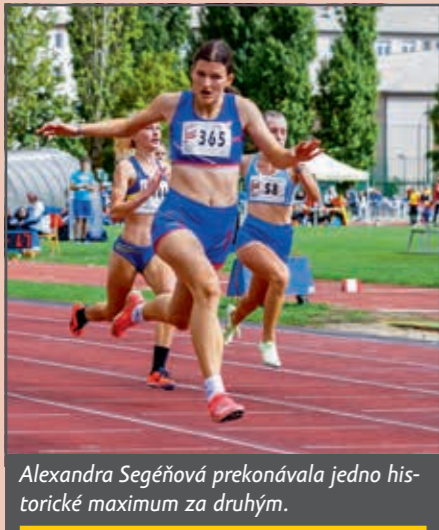
Stípiar Alex Hulka z ŠK Jablonica si v Banskej Bystrici výrazne zlepšil osobák na 2000 m prekážok: zo 6:30,19 sa dostal na 6:21,93, ale na lepšie ako 14. miesto to nestačilo.

Slovenská atletická výprava na EYOF 2022: súťažilo 9 chlapcov a 19 dievčat, ktorí získali dve medaily (Gymerská striebro na 400 m, Šimková bronz v žrdi) a ďalších sedem umiestení v prvej osmičke.

M-SR STARŠIEHO ŽIACTVA A M-SR DO 23 ROKOV

SEGĚŇOVEJ ZÁZRAČNÁ STOPPÄŤDESIATKA

Alexandra Segěňová prekonávala jedno historické maximum za druhým.

V Košiciach sa aj v závere sezóny zrodilo viacero zaujímavých výkonov. Účastník ME v Mnichove Patrik Dömötör vyhral v kategórii do 23 rokov štvorstovky – hladkú vo svojom druhom výkone v sezóne (47,42) i prekážkovú (52,26) – a bral aj striebro na 4x400 m. Dva tituly získal tiež šprintérsky objav sezóny, 18-ročná Delia Farajpour (100 m: 11,90, v rozbehu 11,87 s vetrom, 200 m: 24,30). Diaľkarka Silvia Kaliašová zachránila titul vďaka osobáku i slovenskému výkonu roka 617 cm v poslednom pokuse, keď ju krátko predtým preskočila Lehenová (604 cm).

Najúspešnejšou atlétkou na šampionáte do 23 rokov sa stala Trenčianka Tamara Balajová – získala zlato na 400 m, 4x100 m, 4x400 m a bronz v diaľke. Tri zlaté si vybojoval i Tomáš Košík z Našej atletiky, na 100 m za 10,76 a aj v oboch štafetách (41,63 a 3:20,14). Z dvoch titulov sa tešili Cellerová (1./4x100 a 4x400 m, 2./200 m a 3./100 m), Haraslín (1./4x100 a 4x400 m, 2./400 m), J. Benda (1./4x100 a 4x400 m) a Haborák ml. (1./guľa a disk). Na stredných tratiach zaujali súboje Zápotočnej a Suranovej (prvá uspela na 800, druhá na 1500 m) a tria F. Revaj, T. Janiček, Semančák, ktoré si na 1500 m zlepšilo osobné rekordy na 3:53,33, 3:53,43 a 3:54,19.

V kategórii staršieho žiactva 13-ročná Alexandra Segěňová na 150 m nielenže zdolala striebornú štvorstovkárku z EYOF 2022 Lenku Gymskú (vyhrala 300 m), ale časom 18,61 až o 40 stotín zlepšila Švecovej historicky najlepší slovenský výkon mladších žiačok z 18. 6. 2016 v Nových Zámkoch. Zverenka Nade Bendovej, ktorú v predošlých dvoch rokoch pripravovala Táňa Kolozsváryová, zaostala za Polyakovej rekordom SR starších žiačok z roku 2014 iba o jedinú desatinu.

Segěňová si síce v Košiciach vybojovala až 5 medailí (1./150 m, 4x60 m, 4x300 m, 2./60 m, diaľka), ale celkovo najúspešnejšou

účastníčkou M-SR staršieho žiactva bola jej klubová kolegyňa z Našej atletiky Ema Bendová so štyrmi titulmi (60 m, diaľka, 4x60 m, 4x300 m). Obe – spolu s Becker a Bortlíkovou – bežali skvele na 4x60 m, keď časom 29,86 zaostali za rekordom SR iného kvarteta Našej atletiky v roku 2019 iba o jedinú desatinu. Vo vrhoch kraľovala iba 14-ročná Emma Ijeoma Okoyecha z MŠK Žiar nad Hronom, vyhrala guľu, disk i kladivo. Po dve zlaté si dobehla Košičanka Vивиána Popovičová (2000 m a 1500 m prekážok).

V súťažiach chlapcov si najviac medailí – štyri – vybojoval Juraj Jaroslav Lešňovský z Dolného Kubína (1. v disku a kladive, 2. v guľi a oštep). Dva tituly v osobných rekordoch získal Teodor Volek na 100 m prek. (13,48) a 300 m prek. (41,38), dve zlaté zavesili na krk aj Matejovi Záležákovi (1./60 m a diaľka, 2./150 m), Miroslavovi Krchňavému (1./150 m a žrd', 2./100 m prek.), Petrovi Csikósovi (1./800 m a 4x300 m, 3./300 m) a Sebastiánovi Samuelovi Róžovi (1./4x60 a 4x300 m, 2./300 m prek.).

V medailovej bilancii na spojenom šampionáte st. žiactva a mládeže do 23 rokov dominovala Naša atletika Bratislava (8 – 6 – 5) pred Sláviou STU Bratislava (7 – 6 – 3), Sláviou Trenčín (6 – 7 – 4), AC Nové Zámky (5 – 2 – 4), Sláviou TU Košice (4 – 3 – 8) a AC Malacky (4 – 1 – 1). Cenný kov získalo až 50 klubov.

JUNIORSKÉ M-SR

ŠULA OPÄŤ ZA 19 METROV

Na zrekonštruovanom štadióne v Dubnici nad Váhom sa predstavil vo výbornej forme guliar Karel Šula ml. (BK HNTN Bratislava). Piaty raz v sezóne prekonol 19 m – tentoraz o 1 cm. O limity na juniorské MS v Cali sa usilovali najmä šprintéri. Delia Farajpour stlačila vo finále svoje sezónne maximum na 11,93, no od vytúženého času ju delili tri stotinky. Iba 18-ročná atlétka z klubu Atletika Nové Mesto n. V. potom v druhej časti sezóny dosiahla až trikrát lepší výkon ako limit na MSJ (postupne 11,86, 11,85, 11,90, v 3. kole ligy v Martine dokonca 11,76 s vetrom +2,9 m/s).

Prekážkarovi na 110 m Lukášovi Ševčíkovi chýbalo na miestenku do Cali 7 stotín (v rozbehu 14,27), Jakubovi Nemcovi na 200 m 19 stotín (21,59). Štvrtkári bojovali o miesto v štafete na MSJ, čo sa pretavilo do pekných časov – Haraslín (48,20), Henry (48,46), Michalko (48,56), Grajcarík (49,33).

Zo súboja Terezy Beňovej s Rebeccou Slezákovou, ktoré sa len tesne pred šampionátom vrátili z ME do 18 rokov v Jeruzaleme, vyšla víťazne Slezáková (24,81 – os. rekord). Jej tréningová partnerka totiž tesne pred cieľom zakopla a spadla.

Po dva individuálne tituly si v Dubnici vybojovali Jakub Nemeč (100 m: 10,76, 200 m: 21,59), Tomáš Janiček (800 m: 1:55,69, 1500 m: 4:13,39), Matúš Blšták (diaľka: 713, trojskok: 14,51) a Emma Ďurovská (guľa: 12,96, disk: 35,74), pričom zvíťazila tesne – o 3 a o 6 cm.

V medailovej bilancii vyčnievala banskobystrická Dukla (8 – 1 – 1) pred Sláviou TU Košice (4 – 6 – 3), Sláviou Trnava (4 – 1 – 4), ŠK ŠOG Nitra (3 – 1 – 0), Sláviou Trenčín (2 – 5 – 6) a Sláviou STU Bratislava (2 – 3 – 2). Z medaily sa tešili v 38 kluboch.

M-SR DRUŽSTIEV DORASTU

ÚSPĚŠNÍ OBHAJCOVIA

Minuloročné tituly obhájili dorastenci AC Nové Zámky a dorastenky Našej atletiky Bratislava. Novozámcania na šampionáte v Trnave nazbierali 221,5 bodu, zvíťazili pred AC Malacky (179,5) a Sláviou TU Košice (123,5). Bratislavčanky z Našej atletiky so 198 bodmi na konte zvedli tuhý súboj s domácou Sláviou Trnava, ktorú predstihli o 7 bodov. Bronz si vybojovala košická Slávia TU.

Štvrtá na stovke skončila mladšia žiačka z Našej atletiky Alexandra Segěňová, už v rozbehu (12,43) však dosiahla najlepší výkon na 100 m v podaní 13-ročného dievčaťa na Slovensku. O 24 stotín prekonala čas 12,67 Andrey Švecovej z roku 2016.

DORASTENECKÉ M-SR

REKORDY SLEZÁKOVEJ A DÁVIDA

Peter Dávid v letnej sezóne posunul rekord SR dorastu na 110 m prekážok na 13,98.

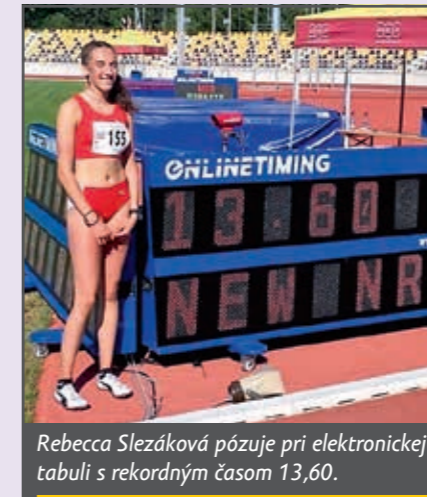
Dorast zažil na zrekonštruovaných banskobystrických Štiavničkách šampionát ako nikdy doteraz. Bol totiž generálkou na EYOF, takže všetko išlo podľa rovnakého scenára, aký bol naplánovaný na záver júla. Ozdobili ho dva slovenské rekordy.

Rebecca Slezáková časom 13,60 o 15 stotín zlepšila Čorejovej maximum na 100 m prekážok z júna minulého roka v Košiciach. Zverenka Petra Filipa v AC Malacky potom vyhrala i 400 m prekážok v osobnom rekorde 1:01,35. V oboch disciplínach potiahla k osobákovi i ďalšie medailistky – Fličkovú (14,39) a Perončíkovú (14,49), resp. Žibritovú (1:03,43) a Gašpárkovú (1:03,51).

O druhý rekord sa postaral už v rozbehu na 110 m prekážok Peter Dávid zo ŠK ŠOG Nitra časom 13,98. Vo finále bol zverenec Jaroslava Broďániho ešte rýchlejší (13,87), ale o ďalší rekord ho obral prisilný vietor v chrbte (+2,2 m/s).

Najúspešnejšou účastníčkou šampionátu bola Michaela Ufnárová (Naša atletika Bratislava), ktorá získala päť cenných kovov (3 – 1 – 1). Vyhrala diaľku, bola členka oboch zlatých štafiet (4x100, 100-200-300-400 m), na 100 m skončila 2. a na 200 m 3. Dva tituly získali Žilinčan Michal Bačík (100 m 10,84 – os. rekord, diaľka), košický vrhač zo Slávie TU Samuel Šima (guľa/5 kg 15,07, disk/1,5 kg 53,87), Matej Fedor z AK ZVP Lučatín (1500 m, 3000 m) a šprintérka Tereza Beňová (100 m 11,91 – os. rekord, 200 m). V žrdi dievčat zaujala osobným rekordom 382 cm ešte len 16-ročná Anna Šimková, ktorá sa tým dostala na tretiu priečku ženských historických tabuliek SR.

V konkurencii 352 atlétov zo 62 klubov sa na M-SR dorastu najviac darilo Slávii TU Košice (bilancia 7 – 6 – 4) pred ŠK ŠOG Nitra (4 – 1 – 2), AC Malacky (4 – 0 – 1), Našou atletikou (3 – 4 – 2), Akademikom TU Košice a AC Nové Zámky (po 2 – 2 – 1). Medaila sa ušla 40 klubom.

Rebecca Slezáková pózuje pri elektronickej tabuli s rekordným časom 13,60.

M-SR VO VIACBOJOCH (VŠETKY KATEGÓRIE)

REKORD KRCHŇAVÉHO, SLEZÁKOVÁ 5115!

Najhodnotnejší výkon na šampionáte v Nitre predviedla dorastenka Rebecca Slezáková v sedemboji (5115 bodov), dosiahla o 215 bodov lepší súčet ako limit na ME do 18 rokov v Jeruzaleme. Zverenka Petra Filipa si zlepšila tri osobáky (diaľka: 550, guľa: 8,87, oštep: 33,42), jeden si vyrovnala (výška: 161) a solídne časy dosiahla v behoch (200 m: 24,85, 800 m: 2:24,92, 100 m prek.: 13,77 s vetrom +2,7 m/s). V porovnaní s minulým rokom (4348 b.) sa zlepšila o 767 bodov.

Starší žiak Miroslav Krchňavý v deväťboji

posunul rekord SR Mareka Šoltésa (4568 v r. 2019) až na 4964 bodov (100 m prek.: 14,25, disk: 31,41, žrd': 360, oštep: 32,03, 60 m: 7,53, diaľka: 570, guľa: 10,99, výška: 159, 1000 m: 3:06,28).

Po štvorročnej pauze udelili domáce tituly v seniorských disciplínach – mužský desaťboj vyhral Matúš Grieš (4256 b.) a ženský sedemboj Kristína Haršányová (4019 b.). Ďalšie tituly získali Laura Fličková (st. žiačky), Patrik Kmeť (dorastenci), Adrián Niko (juniori) a Viktória Rusnáková (juniorky).

M-SR DRUŽSTIEV ST. ŽIACTVA

TITULY PRE BARDEJOV A TRNAVU

Tituly si zo šampionátu v Dubnici nad Váhom odniesli chlapci zo ŠŠK J. A. Komenškého Bardejov a dievčatá z AŠK Slávia Trnava. Bardejovčania nazbierali 220 bodov, o 23,5 viac ako obhajcovia z Nových Zámkov. Pred rokom druhí Malačania skončili teraz 3. – za víťazmi zaostali o 75 bodov. Trnavčanky triumfovali so ziskom 208 bodov pred Sláviou Trenčín (147) a Našou atletikou Bratislava (133). Víťazky ťažili najmä z výkonov striebornej štvorstovkárky z EYOF 2022 Lenky Gymskej: bola 1. na 60 m, 2. na 150 m a 3. vo výške.

Štvrtú v poradí na 60 m Alexandru Segěňovú obral o vyrovnanie historicky najlepšieho slovenského výkonu ml. žiačok na 60 m (7,85 – Šimlovičová 2012) prisilný vietor (2,8 m/s). Najlepšie bodujúcim účastníkom M-SR bol Miroslav Krchňavý (UMB Banská Bystrica) s 33 bodmi, vyhral 150 m (16,84/+3,8 m/s), 100 m prek. (13,53/+3,0 m/s) a žrd' (380).

M-SR ML. ŽIACTVA VO VIACBOJOCH

SEGĚŇOVEJ HISTORICKÝ PÄŤBOJ

Na šampionáte v Martine štartovalo rekordných 121 pretekárov (79 dievčat a 42 chlapcov). Súťaž dievčat vyhrala so 420-bodovým (!) náskokom Alexandra Segěňová (Naša atletika Bratislava) s 3149 bodmi a o 79 bodov prekonala oficiálny najlepší slovenský výkon histórie Hany Zálesňákovovej zo septembra 2021 v Bratislave. Segěňovej jednotlivé výkony – 60 m: 8,03, 600 m: 1:53,46, kriketka: 44,19, 60 m prek.: 9,78, diaľka: 493. Ďalšie medailové stupne patrili Banskobystričankám Nine Hejčíkovej (AK ŠK UMB, 2729) a Hane Beňuškovovej (BŠK, 2658).

Vo vyrovnanej súťaži chlapcov sa trocha nečakane tešil z triumfu Dominik Holý zo Slávie o. z. Trenčín s 2548 bodmi, keď o 22 bodov predstihol Timoteja Vozára (AK ŠK UMB Banská Bystrica, 2526). Bronzom prekvapil Samuel Fűrhofer z AK Krupina (2464).

Gymerskej prvé metre po štarte vo finále štvorstovky na EYOF. Vo výreze vpravo hore kouč Lukáš Kotala.
Foto: SOŠV – ANDREJ GALICA

totiž nevidel na vlastné oči, lebo bol s ďalšími zverencami na juniorských MS v kolumbijskom Cali.

„Práve v čase finále na 400 m sme boli na prehladke štadióna, kde nebol signál, takže som netušil, ako Lenka bežala. Klamal by som, ak by som nepriznal, že jej výkon a osobný rekord mi vyrazili dych. Veľmi ma potešilo, že dodržala pokyny, ktoré som jej pred odletom do Kolumbie napísal.“

Lukáš Kotala si na Lenke Gymskej najviac cení fakt, že pri atletike vydržala aj v čase koronavirovej pandémie, keď sa pre rôzne obmedzenia nedalo plnohodnotne trénovať na štadiónoch: „To bol podľa mňa kľúčový moment v jej atletickej kariére.“ Vtedy na majstrovstvách SR 2021 dorasteniek skončila tretia na 800 m časom 2:20,10 min v súboji so súperkami o tri roky staršími. „Toto bol beh a výkon, ktorým som prerazila,“ podotkla Gymsková. Bola to jej prvá medaila z domáceho šampionátu.

Štvorstovka je najťažší šprint, často veľmi bolí. Napriek tomu ju má Lenka rada. „Nie je to čistý šprint. Je to disciplína, v ktorej treba zapojiť aj hlavu. Treba v nej vedieť taktizovať a rozmyšľať, ako prekabátiť súperky,“ objasnila Lenka.

BOJOVNÍČKA S DOBRU POVAHOU

o sa veru tak často nevidí! Pätnásťročná Lenka Gymská vo finále behu na 400 m na EYOF 2022 na banskobystrických štadiónoch vybiehala z poslednej zkruty na 6. mieste, no v cieľi jej ruky od radosti prudko vyleteli do výšky. Skončila – druhá!

Ak by bola trať o niečo dlhšia, možno by bola zvíťazila. Jej finiš bol totiž zdrviujúci. Najmä na posledných 50 metroch preletela okolo súperiek ako víchor. „Ani sama poriadne netuším, kde sa vo mne vzalo to odhodlanie ešte zrýchliť. Asi pramenilo z toho, že som veľmi chcela potešiť trénera, skvele povzbudzujúce kamarátky a vlastne celé Slovensko. Využila som fakt, že súperky v závere tuhli a ja som mala dosť síl,“ vysvetľovala Lenka Gymská svoje nevídané zrýchlenie.

Hoci má len pätnásť, venovala sa už viacerým športom. Začínala jazdou na koni, ku ktorej ju priviedli rodičia. Potom plávala a zaujal ju i stolný tenis. „Na atletiku ma nahovorila moja najlepšia kamarátka,“ prezradila študentka 2. ročníka Súkromného bilingválneho gymnázia BESST v Trnave.

Do tajov kráľovnej športov ju najskôr zaučala Ivona Tomanová, bývalá špičková slovenská diskárka. Potom sa dostala k svojmu súčasnému koučovi Lukášovi Kotalovi. „Trénerka Tomanová mi ju na jedných pretekoch zverila do opatery, keďže ona na ne nemohla prísť. Približne päť minút pred súťažou za mnou prišla Lenka s otázkou, koľko meria asfaltový okruh okolo štadióna. Keď som jej oznámil približnú dĺžku, potešila sa. Pochválila sa mi, že práve si ho naplno odbehla a dosiahla dobrý čas,“ spomína Lukáš Kotala na prvý, veľmi neobvyklý kontakt s Lenkou Gymskou. „Spýtal

som sa jej, či si uvedomuje, že o päť minút beží naostro 800 m. Odvetila mi, aby som sa nebal – že ona je nezmar a všetko zvládne. A – tú osemstovku naozaj vyhrala...“

Trénerka Tomanová dala Lenke dobré všeobecné atletické základy. Neskôr oslovila Lukáša Kotalu, či by ju ne vzal do svojej skupiny. „Súhlasil som. Vnímal som jej výsledky, vedel som, čo a ako trénuje, videl som v nej veľký talent. Navyše Lenka je veľmi inteligentná a na športovca má dobré povahové vlastnosti. Takisto je bojovníčka na pohľadanie,“ opísal tréner Kotala svoju zverenkú, rodáčku z Košíc žijúcu však v dedinke Hoste v okrese Galanta. Na webovej stránke obce sa po jej banskobystrickom striebre dokonca objavil príspevok s názvom Úspech Lenky Gymskej z Hostí na EYOF!

„Lenkina veľká devíza je schopnosť psychicky sa dobre pripraviť a zvládnuť výzvy. Ona si totiž nepripúšťa, že by niečo nešlo. Na preteky má výborne nastavenú hlavu, čo dokázala aj na EYOF,“ zdôraznil Gymskej tréner. „Jej výhoda spočíva v tom, že má cit, ako v daných pretekoch bežať. Vie, ako riešiť rôzne situácie. Preto dosť vecí v súťaži nechávam na ňu. Niekedy sa nám to osvedčilo, inokedy menej, ale vždy sa niečo spolu naučíme.“

Inak, Lukáš Kotala sa o Lenkinom úspechu na EYOF dozvedel až 25 minút po pretekoch. Jej beh

Ako vidí Gymskej budúcnosť tréner? „Pre mňa je najdôležitejšie, aby sa ďalej rozvíjala. Nemyslím však iba na budúcu sezónu, keď prejde k dorasteniam, ale chcem u nej rozvíjať veci kľúčové pre jej atletickú budúcnosť. Nemienim nič podceňovať, aby nás to potom neskôr nedobehlo. Prácu s Lenkou beriem ako výzvu a zároveň zodpovednosť. Nechcem, aby sa zaradila do zástupu detských atletických hviezd, ktoré rýchlo zhasli.“

ŠTEFAN ŽILKA

LENKA GYMERSKÁ

DISCIPLÍNY šprinty
NARODENÁ 3. júla 2007 v Košiciach
KLUB AK AŠK Slávia Trnava
PRVÝ TRÉNER Ivona Tomanová
SÚČASNÝ TRÉNER Lukáš Kotala
ŠKOLA Súkromné bilingválne gymnázium BESST v Trnave (2. ročník)
OSOBNÉ REKORDY 60 m: 7,91, 100 m: 12,47, 150 m: 18,89, 300 m: 39,94 (rekord SR starších žiačok), 400 m: 55,23, 800 m: 2:20,10

NAJVÄČŠIE ÚSPECHY 2. na 400 m na EYOF 2022 v Banskej Bystrici, 2. na 300 m v medzištátnom stretnutí žiactva 2022 v Znojme, 1. na 300 m a 3. na 60 m na European Kids Athletics Games v Brne 2022, majsterka SR 2022 na 300 m st. žiačok v hale aj vonku, na 400 m dorasteniek vonku

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (III. ČASŤ)

NAJVIAC TITULOV NAZBIERAL BARAN

Päteldny štatistický materiál venovaný histórii majstrovstiev Slovenska mládeže uzatvára prehľad medailistov v najnižších vekových kategóriách chlapcov a poradie najúspešnejších atlétov, ako aj klubov podľa získaných medailí – v rámci celej mládeže. Za uzávierku medailovej bilancie chlapcov je aj v tomto prípade zvolený koniec roka 2021, aby korešpondovala s predchádzajúcimi dvomi chlapčenskými časťami.

MLADŠÍ DORASTENCI/ŽIACI DO 15 ROKOV

Do r. 1990 mladší dorastenci, od r. 1991 starší žiaci

200 m prek. 76,2 cm					
1990	10	Andrej	Benda	SVŠTB	26,49
1991	13	Peter	Nedelický	SZ-LC	26,42
1992	13	Tomáš	Kincel	SLÁTN	26,95
1993	19	Radovan	Drga	SLÁTN	27,17
1994	19	Radoslav	Sriňan	SLÁTN	27,56
1995	22	Luboš	Klokner	SPŠTT	28,82
1996	20	Tibor	Mitošinka	SPAPB	27,62
1997	18	Martin	Priester	OŠGKE	29,39
1998	16	Jaroslav	Baláz	SPAPB	28,72w
1999	16	Martin	Vysudil	SLÁTN	28,03
2000	19	Marek	Kardoš	ZZOČA	28,08w
2001	18	Tomáš	Kalina	SLÁTN	26,77
2002	18	Marián	Paulík	ISKPE	28,65
2003	20	Martin	Žilka	SLÁTN	27,51w
2004	14	Martin	Žilka	SLÁTN	27,48
2005	18	Ján	Stančík	ŠK-SI	28,17
2006	17	Erik	Kučera	AC-NZ	28,12
2007	18	Matúš	Bojda	ŠOGNR	28,07
2008	19	Patrik	Matuščin	SLÁTN	28,38
2009	13	Ján	Šustek	SLÁŽA	28,61
2010	11	Samuel	Šmátrala	OLYGA	28,07w
2011	18	Kristián	Kadáč	OLYPB	28,92
2012	9	Michal	Karel	SLÁTT	28,33
2013	13	Matúš	Meluš	ŠOGNR	27,73
250 m prek. 83,8 cm					
1975		Lubomír	Javor	LOKSĎ	34,6
1976	7	Milan	Petržel	STRMT	35,0
1977		Ivo	Huk	POVNM	34,7
1978		Ján	Zúbek	DUCBB	34,1
1979	4	Bohuš	Kubinda	ZTSMT	34,0
1980	11	Stanislav	Náviesník	VŠTKE	33,3
300 m prek. 76,2 cm					
* = výška prekážok 83,8 cm					
1981		František	Sabo	ZEVMI	41,8*
1982	10	Ondrej	Senčák	VŠTKE	42,9*
1983		Michal	Köver	SVŠTB	43,7*
1984	7	Rastislav	Rigo	SPFBB	41,67*
1985	7	Karol	Bielik	TTSTN	41,0*
1986	7	Matej	Habodász	INTER	41,4*

1987	8	Ivan	Jaďuď	SPFBB	41,36*
1988	6	Rudolf	Kružliak	ZZOČA	43,22*
1989	11	Andrej	Gajdoš	SZ-LC	42,79*
2014	18	Daniel	Bisaha	OLYPB	41,33
2015	7	Dávid	Labo	SPKDU	40,19
2016	14	Marek	Vašičkanin	ŠŠKB	42,28
2017	20	Marián	Vánovský	ŠKMDD	44,18
		Ján Daniel	Németh	ATUKE	44,18
2018	18	Jakub	Mihalko	DUKBB	40,73
2019	13	Kristián	Kaluha	JUNPO	42,77
2020	22	Kristián	Kaluha	JUNPO	41,72
2021	14	Ondrej	Vrábel	1AKHÉ	41,64

1500 m prek. 76,2 cm
* = výška prekážok 91,4 cm

1975		František	Laurenčík	ZVLBP	4:54,8*
1976	6	Ján	Suchoň	ZVLM	4:56,6*
1977		Miroslav	Malý	DRKNH	4:48,6*
1978		Milan	Laurenčík	ZVLBP	4:46,5*
1979	4	Ladislav	Vakula	ZVLM	4:57,4*
1980	5	Peter	Zrasták st.	DUCBB	4:56,4*
1981		Marián	Hunčík	POVNM	4:34,7*
1982	6	Pavol	Kupec	UKBLA	4:46,4*
1983		Ivan	Zelina	SPFBB	4:47,8*
1984	6	Oto	Oreško	STANR	4:39,53*
1985	9	Miloš	Kovačech	POVNM	4:50,1*
1986	12	Norbert	Petrovics	TTSTN	4:52,4*
1987	4	Maroš	Sokolovský	DRUPN	4:56,75*
1988	7	Jaroslav	Bača	POVNM	4:51,67*
1989	8	Vladimír	Kuzma ml.	ELSNZ	4:39,95*
1990	10	Ivan	Jonášek	INTER	4:49,4*
1999	9	Irmich	Magyar	AC-NZ	4:55,67*
2000	10	Michal	Halaj	ORADK	5:01,24*
2001	19	Miroslav	Grull	LOKŠU	4:44,11*
2002	10	Lukáš	Kula	KRILM	4:49,26
2003	15	Ján	Halaj ml.	ORADK	4:52,50
2004	10	Miroslav	Žikavský	PYČK	4:53,62
2005	11	Miroslav	Žikavský	PYČK	4:30,43
2006	12	Dominik	Bundala	SLÁTN	4:53,86
2007	15	Tomáš	Hugyivár	AC-NZ	4:40,51
2008	14	Jakub	Šiko	AC-NZ	4:46,38
2009	8	Lukáš	Privalinec	ŠGNSR	4:54,48
2010	8	Tomáš	Šoky	ŠGNSR	5:04,56
2011	6	Michal	Talán	RDXLC	4:45,20

2012	13	Michal	Kolenič	SPKDU	4:53,86
2013	13	Adam	Krchňavý	AFKNM	4:44,46
2014	9	Lukáš	Hronček	DANZV	5:02,08
2015	11	Lukáš	Hronček	DANZV	4:31,09
2016	8	Miroslav	Šimlaščík	SLÁTT	4:49,12
2017	13	Nikolaj	Frajberg	STUBA	4:51,78
2018	17	Krištof	Kocman	SPKDU	4:48,24
2019	8	Peter	Plánka	MŠSKM	4:46,85
2020	12	Martin	Hlaváček	SLÁTT	5:11,17
2021	5	Filip	Jančík	indiv	4:43,04
3000 m chůdza					
1991	9	Peter	Rusko st.	SPFBB	14:28,32
1992	16	Marek	Janek	SZ-KA	13:41,9
1993	17	Štefan	Petrovič	JASBJ	13:55,46
1994	18	Stanislav	Biath	JASBJ	13:59,04
1995	9	Radovan	Elko	OŠGKE	13:39,59
1996	12	Tomáš	Čambal	EXHNR	13:18,58
1997	13	Matej	Tóth	STANR	14:22,0
1998	16	Matej	Tóth	STANR	13:18,76
1999	14	Michal	Blážek	AGSHH	13:52,4
2000	13	Michal	Blážek	DUKBB	14:01,78
2001	14	Peter	Gróf	STANR	13:44,70
2002	12	Peter	Gróf	STANR	13:45,32
2003	8	Stanislav	Horňák	AC-NZ	14:57,68
2004	8	Peter	Tichý ml.	MŠSKM	16:10,41
2005	9	Kristián	Tvrdoň	ŠGNSR	14:48,36
2006	8	Dávid	Remjar	ŠGNSR	14:48,59
2007	10	Peter	Tichý ml.	STTKM	15:21,20
2008	7	Peter	Tichý ml.	STTKM	15:01,39
2009	6	Patrik	Spevák	AK-BÚ	14:34,27
2010	9	Miroslav	Úradník	DUKBB	14:14,79
2011	9	Miroslav	Úradník	DUKBB	14:46,02
2012	11	Lukáš	Murín	AK-BÚ	16:15,84
2013	8	Lukáš	Murín	AK-BÚ	15:47,28
2014	8	Lubomír	Detko	DUKBB	15:03,0
2015	6	Matej	Krestianko	DUKBB	14:11,14
2016	8	Lubomír	Kubiš	SPKDU	13:39,96
2017	10	Patrik	Nemčok	BCFBB	15:05,16
2018	8	Patrik	Nemčok	BCFBB	14:11,69
2019	9	Tomáš	Mencel	ZTSMT	13:54,50
2020	11	Jakub	Bátovský	BCFBB	13:13,90
2021	5	Lukáš	Rosenbaum	BCFBB	13:15,30
5000 m chůdza					
1975		Juraj	Gaža	DRUHO	26:52,4
1976	4	Ondrej	Malík	ELSNZ	26:45,7
1977		Bohuslav	Šedivý	SOKBM	25:20,0
1978		Ivan	Urbašík	DUCBB	25:23,8
1979		Peter	Svrček st.	ZVLM	26:14,2
1980	5	Roman	Parolek	DUCBB	26:19,8
1981		Štefan	Malík	LOKŠU	24:56,2
1982		Peter	Madaj	ZTSMT	27:41,8
1983	8	Jaroslav	Kollár	TTSTN	25:07,2

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (III. ČASŤ)

1984	4	Peter	Tichý st.	ZVKM	23:45,11
1985	9	Jozef	Černý	MLABM	24:59,9
1986	6	Marcel	Hotovčín	VŠTKE	25:14,7
1987	7	Juraj	Černý	MLABM	24:04,19
1988	11	Marián	Fáber	SPFBB	24:42,7
1989	10	Peter	Višňák	ZVKM	24:13,5
1990	9	Gabriel	Tréfa	VŠZKE	24:47,9

Výška					
1975		Peter	Celler	POVNM	178
		František	Zuščík	SLÁTT	178
1976	8	Martin	Mařala	VŠTKE	184
1977		Ivan	Klescht	SLÁTT	180
1978		Milan	Slávik	ZVLPB	170
1979	11	Jozef	Sochulák	ŠTAPA	183
1980	9	Roman	Holček	UKBLA	175
1981		Oliver	Mikšik	ZVLDK	180
1982	5	Robert	Ruffini st.	SZ-LC	175
1983	8	Róbert	Gaššo	ZVLPB	185
1984	7	Martin	Láznik	TTSTN	191
1985	8	Ivan	Doroš	PARBJ	170
1986	7	Slavomír	Hrušovský	TATSN	180
1987	12	František	Molnár	TTSTN	206
1988	9	Patrik	Biuro	TTSTN	185
1989	7	Patrik	Ulbricht	ZŠMT	189
1990	5	Matej	Méhes	DACDS	198
1991	19	Jaroslav	Prihatný	ŠTAK	188
1992	14	Michal	Jurečko	PARBJ	191
1993	23	Andrej	Heleš	SLÁTN	188
1994	24	Martin	Stariqazda	CHEHÉ	190
1995	23	Róbert	Piaček	SPAPB	185
1996	22	Martin	Demčák	VŠZKE	182
1997	21	Adam	Molinek	DACDS	193
1998	10	Erik	Patz	TATSN	182
1999	18	Michal	Almáši	FJCZV	179
2000	19	Michal	Kabelka	ASKLC	179
2001	13	Stanislav	Poperník	ŠŠKBJ	193
2002	10	Peter	Alštock	AJCLC	180
2003	14	Jakub	Jurásek st.	ZŠMT	179
2004	11	Viliam	Papšo	OLYPB	183
2005	12	Adam	Bayer	JUNHO	185
2006	15	Maroš	Poč	MOSTB	180
2007	17	Zdenko	Čerešník	ŠK-SI	173
2008	8	Ladislav	Bašo	OLYPB	177
2009	8	Milan	Mihok	ŠK-SI	173
2010	13	Lubomír	Zeman ml.	VITAL	190
2011	10	Šimon	Šoka	STUBA	183
2012	4	Matúš	Jankov	ŠŠKBJ	173
2013	10	Dávid	Javorský	SLASN	177
2014	15	David	Alštock	RDXLC	186
2015	11	Jozef	Škultéty	MOSTB	186
2016	13	Lukáš	Straška	DUKBB	185
2017	13	Denis	Gondžala	AC-NZ	160
2018	16	Matej	Kurty	ATUKE	177
2019	15	Robert	Ruffini ml.	UKBLA	185
2020	12	Gabriel	Baran	MŠKVT	185
2021	8	Daniel	Smoleň	ŠŠKBJ	165

Žrd'					
1975		Bohuslav	Augustinsky	VŠTKE	360
1976	5	Jozef	Kocka	VSSKE	340
1977		Vladimír	Frančák	PARBJ	340
1978		Stanislav	Smejkal	VŠTKE	380
1979	3	Miroslav	Mikula	VŠTKE	340
1980	5	Marián	Žigala st.	VŠZKE	350
1981		Ján	Đurkovič	ZVLPB	330
1982	2	Ladislav	Kečkės	VŠZKE	380
1983	2	Ladislav	Belanský	VŠTKE	300
1984	2	Pavol	Králik	VŠTKE	390
1985	4	Milan	Roško	VŠTKE	310
1986	3	Vladimír	Benik	ZVLPB	300
1987	4	Patrik	Straka	SPFBB	375
1988	5	Marcel	Medoň	PARBJ	320
1989	5	Marek	Petrík	VŠZKE	380
1990	7	Marek	Vaňo	STANR	360
1991	8	Ján	Másiar	JUČBB	340
1992	9	Ján	Veterný	VŠZKE	350
1993	12	Štefan	Kršáčok	UMBBB	390
1994	8	Peter	Polák	JASBJ	300
1995	7	Martin	Demčák	VŠZKE	330
1996	10	Martin	Demčák	VŠZKE	330
1997	6	Kamil	Mojdis	JASBJ	340
1998	6	Ondrej	Đurjak	UMBBB	290
1999	8	Ondrej	Đurjak	UMBBB	360
2000	6	Martin	Haraksim	UMBBB	410
2001	4	Juraj	Talán	ATUKE	380
2002	7	Dominik	Pribula	JUNPO	300
2003	9	Tomáš	Krajčák	ATUKE	345
2004	5	Tomáš	Ondrejko	UMBBB	434
2005	5	Ján	Zmoray	UMBBB	320
2006	7	Patrik	Sýkora	ŠGSNR	320
2007	5	Martin	Kolesár	UMBBB	351
2008	3	Marek	Minárik	UMBBB	360
2009	4	Ondrej	Lengyel	UKBLA	320
2010	3	Peter	Mičian	SPKDU	360
2011	5	Adam	Lokša	UMBBB	330
2012	3	Jakub	Domenik	UMBBB	310
2013	4	Maroš	Ralik	STANR	270
2014	5	Maroš	Ralik	STANR	340
2015	5	Maroš	Ralik	STANR	360
2016	6	Maroš	Ralik	STANR	410
2017	3	Dominik	Labuda	STANR	330
2018	4	Dominik	Labuda	STANR	360
2019	8	Boris	Hojdík	SPAPB	320
2020	4	Matej	Bracho	STUKE	320
2021	3	Matej	Stanislav	UMBBB	280

Diaľka					
1975		Miroslav	Vojtek	ZVLDK	632
1976	6	Ivan	Vaňo	SLNBA	615
1977		Jaroslav	Forró	KRILM	620
1978		Tibor	Kladek ml.	INTER	638
1979	6	Titus	Benko	TATSN	593
1980	16	Peter	Gebhardt	INTER	622
1981		Martin	Somogyi	UKBLA	594

1982	7	Boris	Košút	STANR	607
1983	10	Anton	Gromóczy	VŠZKE	651
1984	5	Róbert	Ambroš	SPFBB	689
1985	8	Juraj	Vicen	UKBLA	594
1986	12	Richard	Tatrn	TTSTN	683
1987	10	Rudolf	Hložek	ELSNZ	648
1988	9	Radoslav	Harman	KRILM	635
1989	11	Miloš	Vičko	UKBLA	643
1990	13	Andrej	Benda	BEBET	659
1991	22	Peter	Nedelický	SZ-LC	656w
1992	19	Áron	Szmuda	DACDS	645
1993	29	Maroš	Vrábel	OŠGKE	650w
1994	27	Ján	Facuna	ZŠMT	625
1995	27	Martin	Betik	SLÁTN	619
1996	23	Zdeno	Demjanovič	JASBJ	619
1997	28	Martin	Hečko	UMBBB	605
1998	27	Michal	Kvasnica	SLÁŽA	599w
1999	27	Boris	Huslica	AC-NZ	636
2000	22	Peter	Křemáček	KRILM	629w
2001	33	Michal	Bartoník	JUNPO	636
2002	31	Lukáš	Goruška	VITAL	614
2003	27	Lukáš	Lupták	UKBLA	608w
2004	21	Lukáš	Lupták	UKBLA	646w
2005	18	Maroš	Poč	MOSTB	623
2006	22	Maroš	Poč	MOSTB	600
2007	24	Jakub	Kačáni	MACLC	615
2008	20	Martin	Koch	AC-MA	616
2009	31	Tomáš	Veszeka	RDXLC	607
2010	18	Ondrej	Grega	JUNPO	607
2011	23	Filip	Hlávková	UKBLA	594
2012	16	Matúš	Jankov	ŠŠKBJ	575w
2013	23	Luboš	Komárek ml.	ŠKPŽA	602
2014	25	Luboš	Komárek ml.	ŠKPŽA	630
2015	23	Marcel	Žilavý	AC-MA	660
2016	23	Lukáš	Straška	DUKBB	636
2017	24	Stanislav	Krajčír	ATUKE	598
2018	18	Samuel	Michalko	AO-ST	627w
2019	20	Robert	Ruffini ml.	UKBLA	666
2020	19	Matúš	Klas	AC-MA	654
2021	17	Ondrej	Vrábel	1AKHÉ	607w

Trojskok					
1975		Ján	Pangráč	PARBJ	12,76
1976	6	Pavol	Banák	SLJDS	12,58
1977		Marián	Mach	VŠTKE	11,93
1978		Miroslav	Kolář	ZVLPB	12,02
1979	5	Titus	Benko	TATSN	12,73
1980	9	Peter	Čiffáry	MIEHC	12,38
1981		Michal	Židek	ZVLŽA	12,84
1982	5	Štefan	Válek	ZVLDK	13,00
1983	7	Rastislav	Banetka	ZVKM	13,05
1984	7	Igor	Samseli	VŠTKE	13,92
1985	5	Dušan	Čiffáry	STANR	12,11
1986	7	Milan	Ondrejčo	VŠTKE	12,97
1987	5	František	Molnár	TTSTN	13,27
1988	10	Gabriel	Jakab	TTSTN	13,05
1989	5	Róbert	Gonda st.	VŠTKE	13,64

Gula 4 kg

* = hmotnosť náčinia 5 kg					
1975		Ladislav	Hamar	ZVLPB	13,70*
1976	5	Rudolf	Paholík	ZVLPB	14,52*
1977		Viktor	Hrabušický	LOKZV	13,86*
1978		Ladislav	Putyera	OLYGA	14,12*
1979	10	Anton	Hamar	ZVLPB	12,56*
1980	12	Miroslav	Kašťánek	DUKNR	12,36*
1981		Miroslav	Valach	SPFBB	15,29*
1982	9	Igor	Pšenák	ELSNZ	14,50*
1983	7	Milan	Mikunda	ZVLŽA	13,73*
1984	7	Jaroslav	Buša	VŠTKE	15,00*
1985	7	Peter	Tvrдый	TTSTN	15,00*
1986	5	Jaroslav	Žitňanský	DRUPN	16,21*
1987	6	Vladimír	Mikula ml.	ORADK	13,81*
1988	15	Milan	Haborák st.	VŠTKE	15,54*
1989	7	Marián	Hatina	LOKŠU	14,33*
1990	12	Pavel	Pankuch	VŠZKE	18,38
1991	15	Kamil	Kandalík	ŠTAK	13,29*
1992	13	Erik	Slama	LOKŠU	16,12
1993	12	Eduard	Bez	CHEHÉ	16,47
1994	13	Mikuláš	Konopka	UMBBB	16,71
1995	19	Peter	Lichtner	UMBBB	15,13
1996	14	Matej	Gašaj	STANR	13,34
1997	12	Daniel	Holomani	OŠGKE	13,77
1998	14	Vladimír	Sedlák	OLYGA	13,99
1999	19	Martin	Kolenčík	ZZOČA	14,60
2000	24	Martin	Kolenčík	ZZOČA	18,58
2001	20	Tomáš	Lupták	VITAL	17,01
2002	15	Marcel	Lomnický	STANR	15,63
2003	14	Róbert	Löbb	ŠGSNR	16,84
2005	12	Daniel	Kendra	ŠGSNR	15,49
2006	18	Denis	Engliš	VITAL	16,17
2007	24	Denis	Engliš	VITAL	17,30
2008	14	Martin	Guzlej	SLÁTN	14,61
2009	15	Filip	Ernest	SLÁTN	14,58
2010	16	Teodor	Szabo	ŠGSNR	14,30
2011	13	Viktor	Daňo	ŠGSNR	16,15
2012	18	Pavol	Ženčár	AC-NZ	15,78
2013	22	Patrik	Bučko	AK-BK	15,44
2014	23	Adrián	Baran	MŠKVT	16,08
2015	14	Richard	Plevka	SPKDU	15,25
2016	15	Jaroslav	Greguš	STANR	16,91
2017	14	Milan	Haborák ml.	DUKBB	15,43
2018	17	Karel	Šula ml.	UKBLA	16,17
2019	18	Filip	Fleischhacker	STANR	15,57
2020	12	Matúš	Varačka	AK-BK	16,04
2021	13	Ivan	Černý	AC-NZ	13,27

Disk 1 kg

* = hmotnosť náčinia 1,5 kg					
1975		Jozef	Sokol	DUCBB	36,96*
1976	7	Rudolf	Paholík	ZVLPB	38,49*
1977		Viktor	Hrabušický	LOKZV	41,00*
1978		Michal	Mališ	PREŽC	41,44*
1979	8	Pavol	Jackuliak	DUCBB	39,08*
1980	9	František	Petrovič	STANR	38,70*

1981		Ľudovít	Kováčik	SPFBB	41,56*
1982	8	Igor	Pšenák	ELSNZ	42,90*
1983	6	Milan</			

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (III. ČASŤ)

1996	8	Vladimír	Vrábel	JASBJ	50,14
1997	10	Tomáš	Kobora	SLÁTT	46,80
1998	12	Lukáš	Slíž	OLYGA	50,99
1999	14	Miroslav	Opet	ŠŠKBJ	45,96
2000	17	Martin	Jurza	SLÁTN	47,12
2001	13	Balázs	Miklós	AK-DS	47,62
2002	10	Lukáš	Meľaga	UMBBB	50,09
2003	13	Tomáš	Pivko	OLYGA	47,04
2004	16	Pavol	Toman	AFKNN	51,43
2005	15	Ján	Šmondrek	ŠGSNR	49,40
2006	16	Ondrej	Tupý	AFKNN	48,03
2007	21	Roman	Drozdík	VITAL	45,82
2008	14	Andrej	Benák	AFKNN	50,20
2009	15	Jozef	Šrank	ŠGSNR	53,11
2010	11	Michal	Póša	OLYGA	49,98
2011	16	Maximilián	Slezák	SLÁTT	55,60
2012	16	Tomáš	Szabo	VITAL	41,64
2013	12	Jakub	Kubinec	OLYPB	47,60
2014	12	Peter	Hrnčár	AFKNN	44,88
2015	13	Gabriel	Katrenič	ŠŠKBJ	50,19
2016	17	Patrik	Jelínek	SPKDU	45,17
2017	19	Miroslav	Vanek	ŠŠKBJ	40,63
2018	17	Adam	Tkáč	TATSN	50,56
2019	15	Ondrej	Moravčík	SLÁTT	42,93
2020	16	Matej	Bracho	STUKE	46,52
2021	12	Victor Heinz	Sedláček	SLÁTN	37,16

Osemboj

Do roku 1984 bodovanie podľa starých tabuliek

1975		Jiří	Soukup	SLNBA	3453
1976	4	Marián	Horváth	STANR	3588
1977		Stanislav	Michalovič	SVŠTB	3776
1978		Bohuš	Biel	DUCBB	3459
1979		Štefan	Kamenický	SVŠTB	3610
1980		Miroslav	Matušovič	SPKDU	1577
1981		Branislav	Mihok	PARBJ	4492
1982	7	Ladislav	Kečekš	VŠZKE	4088
1990	10	Matej	Méhes	DACDS	5078
1991	9	Vladimír	Brodňan	ORADK	3618
1992	14	Matej	Kohút	SPFBB	4554
1993	6	Rudolf	Depes	STANR	4794
1994	4	Jozef	Bočkay	STANR	3606
1995	4	Tomáš	Oravec	OŠGKE	4960w
1996	6	Andrej	Hubinák	STANR	4286
1997	7	Daniel	Holomani	OŠGKE	3882
1998	8	Ján	Jakubík	OŠGKE	3628
1999	3	Martin	Haraksim	OŠGKE	3604
2000	8	Martin	Haraksim	UMBBB	4257w
2001	5	Jaroslav	Stach	ŠŠKBJ	4316
2002	10	Jakub	Kratochvíl	STANR	3839
2003	6	Peter	Kazár	AO-ST	4170w
2004	7	Zoltán	Kučera	AC-NZ	4278w
2005	8	Marián	Žigala ml.	ATUKE	4298
2006	10	Erik	Kučera	AC-NZ	4217
2007	5	Attila	Búš	AC-NZ	3497
2008	7	Michal	Gregga	JUNPO	3692w
2009	3	Ondrej	Gregga	JUNPO	3500

2010	5	Filip	Ernest	SLÁTN	3742
2011	8	Matúš	Jankov	ŠŠKBJ	3965
2012	10	Ondrej	Mráz	KRILM	3859
2013	3	Ondrej	Mráz	KRILM	4358
2014	13	Daniel	Bisaha	OLYPB	4472
2015	9	Marek	Herstek	ŠŠKBJ	4381

Deväťboj

Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.

2016	5	Maroš	Ralik	STANR	4609
2017	3	Lubomír	Bujna	KRYBA	3796w
2019	13	Marek	Šoltés	AO-ST	4568
2021	5	Matúš	Nehyba	AC-MA	3298

Desaťboj

Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.

1985		Pavol	Kutlík	ORADK	4317
1986	7	Jaroslav	Krupa	ORADK	4307
1987	5	Vladimír	Vodila	VŠTKE	5475
1988	15	Peter	Ondruš st.	ORADK	4736
1989	9	Tibor	Chlupík	ISKPE	5045

4 x 60 m

1991	10		JUČBB		27,87
1992	8		DACDS		27,94
1993	12		OŠGKE		28,09
1994	9		OŠGKE		28,17
1995	9		STUKE		28,97
1996	9		SPAPB		29,24
1997	11		MATPÚ		29,62
1998	7		SPAPB		28,89
1999	8		VITAL		28,80
2000	11		TATSN		28,71
2001	10		OLYPB-A		28,96
2002	7		ATUKE		27,6
2003	11		VITAL-A		28,34
2004	10		MARBA		28,68
2005	11		SPKDU		29,02
2006	8		STUBA		29,33
2007	8		AFKNN		29,27
2008	8		SLÁTT		29,29
2009	9		UKBLA		28,95
2010	11		OLYGA		28,62
2011	8		COMMI		29,45
2012	11		AC-MA		28,59
2013	10		AC-MA		28,96
2014	10		RDXLC		28,68
2015	11		SPKDU-A		28,85
2016	7		RDXLC		28,69
2017	13		STUBA		28,57
2018	11		AK-BK		28,73
2019	13		STUKE		29,16
2020	12		AC-NZ-A		29,27
2021	6		DRUPN		28,99

4 x 100 m

1975			SLNBA		48,8
1976	4		SLNBA		47,4

1977			UKBLA		46,8
1978			BZLRK		47,3
1979	4		VŠTKE		46,8
1980	7		ZŠSMT		46,2
1981			ZVLŽA		47,5
1982	6		ZVLPB		48,3
1990	5		SPFBB		45,47

4 x 300 m

1991	9		JUČBB		2:33,31
1992	12		ZZOČA		2:34,68
1993	12		STANR		2:36,13
1994	7		UMBBB		2:32,31
1995	10		SLÁTN		2:44,14
1996	8		SPAPB		2:39,59
1997	11		MATPÚ		2:38,32
1998	9		SPAPB		2:45,92
1999	14		SNDŠA-A		2:40,20
2000	9		KRILM		2:39,21
2001	12		VITAL		2:41,82
2002	9		VITAL		2:40,34
2003	7		VITAL		2:37,82
2004	10		MARBA		2:40,83
2005	9		ŠGSNR		2:39,01
2006	11		ŠGSNR		2:41,78
2007	15		UMBBB		2:41,60
2008	12		AC-NZ-A		2:39,95
2009	8		UKBLA		2:38,44
2010	10		SNDŠA		2:39,71
2011	9		COMMI		2:45,02
2012	10		SPKDU-A		2:40,42
2013	9		SLÁTT		2:45,40
2014	9		SPKDU-A		2:38,91
2015	6		SPKDU-A		2:37,51
2016	10		RDXLC		2:39,00
2017	7		STUBA		2:39,11
2018	10		AC-NZ		2:37,99
2019	11		AC-NZ-A		2:35,09
2020	7		AC-NZ-A		2:38,94
2021	6		AC-NZ		2:41,35

Kros

1990		Ondrej	Desiatnik	SLÁPO	10:04
1991		Michal	Vavro	MIEHC	8:39
1992		Rastislav	Pecnik	SPFBB	9:20
1993		Martin	Vojtáš	SPKDU	10:40
1994		Martin	Tiller	OŠGKE	9:43
1995		Tomáš	Blanárik	TRECR	9:27
1996		Ľudovít	Strache	TATSN	9:56
1997		Jozef	Kadlec	SPAPB	10:16
1998	49	Lubomír	Muráň	TEXRK	10:57
1999		Branislav	Bundzik	SPAPB	10:53
2000		Martin	Urbanovský	BANPD	10:12
2001	46	Jozef	Repčík	ŠK-SI	10:09
2002	40	Andrej	Národa	VITAL	11:07
2003	19	Radoslav	Bañar	SLÁTN	9:47
2004	26	Miroslav	Žikavský	PYČK	11:03
2005	18	Miroslav	Žikavský	PYČK	10:12

2006	18	Marek	Vajdik	ORADK	12:44
2007	30	Tomáš	Hugyivár	AC-NZ	12:09
2008	25	Bálint	Magyar	AC-NZ	10:01
2009	14	Sandro	Hojda	UMBBB	10:21
2010	11	Patrik	Žúbor	MŠKMM	8:49
2011	19	Tadeáš	Fazekáš	AC-NZ	10:11
2012	20	Michal	Kučera ml.	MŠKMM	12:05
2013	17	Matúš	Verbovský	AC-NZ	10:25
2014	26	Richard	Duška	MARBA	10:46
2015	26	Lukáš	Hronček	DANZV	9:21
2016	22	Karol	Drafi	AC-NZ	10:28
2017	33	Filip	Revaj	SVEBB	8:13
2018	43	Tomáš	Grajcarík	ATLNM	6:42
2019	34	Tomáš	Grajcarík	ATLNM	6:38
2021	33	Filip	Jančík	indiv	10:20

Kros družstvá

2017	5		AC-NZ-A		13
2018	6		AC-NZ-A		16
2019	5		MŠKMM		14
2021	5		MŠKZH		30

ŽIACI DO 14 ROKOV

V roku 1990 mladší dorastenci

60 m

1970	17	Jozef	Farkas	SLNGA	7,6
1971	18	Viliam	Chovanec ml.	ZVLŽA	7,5
1972		Jozef	Žikla	SLNND	7,3
1973		Ivan	Pohovej	SLNBA	7,5
1974		Peter	Kohút str.	DUCBB	7,6
1975		Štefan	Hodúr	SLNBA	7,6
1976	14	Pavol	Svrček	BZLRK	7,4
1977		Pavol	Svrček	BZLRK	7,2
1978		Vladimír	Pavlovič	CHISR	7,5
1979	18	Miroslav	Hodáň	SLNBA	7,3
1980		Karol	Tóth	STANR	7,4
1981		Zoltán	Szekeres	MLAVK	7,2
1982		Ivan	Kráľ	ZŠSMT	7,2
1983	14	Róbert	Ondejko	VŠZKE	7,4
1984	14	Ondrej	Vaško	VŠTKE	7,1
1985	14	Peter	Šiška	ISKPE	7,3
1986	13	Anton	Zuskáč	VAGPP	7,66
1987	19	Peter	Leitmann	MLAKE	7,5
1988	11	Peter	Orbán	DACDS	7,6
1989	12	Lubomír	Lichý	SPFBB	7,42
1990	6	Vladimír	Riedl	SPFBB	7,37

100 m

1990	7	Vladimír	Riedl	SPFBB	11,94
------	---	----------	-------	-------	--------------

150 m

1971	18	Ivan	Paranič	SLÁBJ	17,8
1972		Peter	Fotta	PARBJ	18,1
1973		Jozef	Žikla	SLNND	17,6
1974		Július	Černický	SLNBA	18,4
1975		Jaroslav	Sova	VŠTKE	17,8
1976	19	Pavol	Svrček	BZLRK	18,0
1977		Pavol	Svrček	BZLRK	17,7

Najúspešnejším zberateľom mládežníckych medailí medzi chlapcami je vrhač Adrián Baran. Foto: JÁN LUKY

1978		Zdeno	Nagy	ODPSN	18,1
1979	14	Luboš	Balošák	ZŠSMT	17,9
1980		Karol	Tóth	STANR	18,6
1981		Miroslav	Frnčo	ZVLŽA	17,7
1982		Ivan	Kráľ	ZŠSMT	17,6
1983	17	Peter	Kondrát	ZŠSMT	17,3
1984	17	Ondrej	Vaško	VŠTKE	17,9
1985	18	Peter	Šiška	ISKPE	18,4
1986	18	Anton	Zuskáč	VAGPP	18,38
1987	17	Maroš	Gašparík	SLÁPO	17,6
1988	6	Branislav	Králik	ZŠSMT	19,2
1989	16	Lubomír	Lichý	SPFBB	17,49w

300 m

1970	12	Ján	Bagi	SLNGA	41,0
1971	10	Ivan	Paranič	SLÁBJ	38,8
1972		Miroslav	Majc	ZVLKM	39,8
1973		Jozef			

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE - CHLAPCI (III. ČASŤ)

1973	Lubomír	Vaculka	ZVLPB	9,2	
1974	Roman	Kišš	ZVLPB	9,1	
1975	Jaroslav	Sova	VŠTKE	8,9	
1976	10	Ivo	Huk	POVNM	9,2
1977	Marián	Smieška	BZLRK	8,6	
1978	Dušan	Kamenický	SVŠTB	9,0	
1979	11	Vladimír	Ulbricht	ZŤSMT	9,2
1980	Roman	Snopko	DUCBB	9,2	
1981	Jozef	Holeš	ZVLPB	8,9	
1982	Milan	Šajgalík	PREŽC	8,8	
1983	12	Rastislav	Rigo	SPFBB	8,8

80 m prek. 83,8 cm

1984	11	Ivan	Doroš	PARBJ	11,5
1985	14	Peter	Šiška	ISKPE	11,3
1986	8	Daniel	Topoli	TATSN	11,74
1987	8	Ján	Weiterschütz	SZ-LC	11,3
1988	12	Lubomír	Lichý	SPFBB	11,6
1989	19	Andrej	Benda	SVŠTB	11,10w

100 m prek. 83,8 cm

1990	4	Rastislav	Kmec	VŠTKE	15,07
------	---	-----------	------	-------	--------------

200 m prek. 76,2 cm

1990	7	Stanislav	Kovár	TTSTN	29,20
------	---	-----------	-------	-------	--------------

1500 m prek. 91,4 cm

1990	Marek	Grajcarík	POVNM	5:04,8
------	-------	-----------	-------	---------------

1000 m chůza

1970	9	Jozef	Michálek st.	SOKBM	4:31,7
1971	16	Ján	Dobiáš	SOKBM	4:24,4
1972	Pavol	Blažek	LOKTT	4:33,2	
1973	Ondrej	Malík	ELSNZ	4:45,1	
1974	Emil	Krivoš st.	KRILM	4:26,2	

3000 m chůza

1975	Jaroslav	Hunčík	ZVLKM	15:08,0	
1976	8	Jaroslav	Hunčík	ZVLKM	13:54,2
1977	Gabriel	Matejovič	STANR	15:34,0	
1978	Milan	Griša	ZVLKM	15:31,8	
1979	14	Štefan	Malík	LOKŠU	15:10,7
1980	Štefan	Malík	LOKŠU	14:47,4	
1981	Peter	Madaj	ZŤSMT	15:24,8	
1982	Miroslav	Harvan	ZVLKM	15:22,6	
1983	8	Peter	Tichý st.	ZVLKM	14:38,7
1984	11	Jozef	Černý	SOKBM	14:55,0
1985	9	Dušan	Matuš	MLABM	15:41,0
1986	10	Juraj	Černý	MLABM	14:48,86
1987	10	Jozef	Belanec	ZVLKM	15:23,9
1988	13	Peter	Višňák	ZVLKM	14:47,9
1989	15	Gabriel	Tréfa	VŠTKE	14:44,18

5000 m chůza

1990	5	Marián	Juhás	VŠTKE	26:02,1
------	---	--------	-------	-------	----------------

Výška

1970	8	Vladimír	Holúbek	MLATN	164
1971	12	Vladimír	Technovský	MLAZV	157
1972	Vladimír	Hromek	ZVLPB	168	
1973	Jozef	Fábry	ODPSN	156	
1974	Roman	Kišš	ZVLPB	172	
1975	Vladimír	Chval	VŠTKE	176	
1976	11	Milan	Melicher	MLAZV	175

1977	Milan	Slávik	ZVLPB	165	
1978	Vladimír	Solčanský	BANPD	180	
1979	10	Karol	Tomeček	OLYGA	170
1980	Gabriel	Kertész	SLÁPO	171	
1981	Vladimír	Hrubjak	TJ-NO	174	
1982	Róbert	Gaššo	ZVLPB	180	
1983	11	Milan	Ilčík	DYNDK	188
1984	11	Ivan	Doroš	PARBJ	177
1985	13	Rastislav	Macejko	TATSN	180
1986	9	Daniel	Topoli	TATSN	183
1987	11	Patrik	Bíro	SNDŠA	177
1988	9	Patrik	Ulbricht	ZŤSMT	180
1989	15	Patrik	Široň	BZLRK	180
1990	10	Miloš	Jurča	SPFBB	180

Žrd'

1971	Viktor	Zajac	SLÁBJ	230	
1972	Jozef	Rybár	PARBJ	270	
1973	Miroslav	Đuriš	SLNBA	250	
1974	Bohuslav	Augustínský	VŠTKE	290	
1975	Jozef	Kocka	VSKKE	270	
1976	Maxim	Broniševský	VŠTKE	270	
1977	5	Jaroslav	Gerbery	SLÁBJ	310
1978	Peter	Bernát	VŠTKE	325	
1979	Miloš	Skovajsa	STANR	260	
1980	Lubomír	Ogurčák	VŠZKE	315	
1981	Ladislav	Kečekš	VŠZKE	384	
1982	Ladislav	Belanský	VŠZKE	300	
1983	8	Pavol	Králik st.	VŠZKE	330
1984	4	Milan	Roško	VŠZKE	340
1985	4	Vladimír	Benik	ZVLPB	250
1986	8	Radomír	Kreheľ	SLÁPO	280
1987	6	Peter	Timko	MLAKE	305
1988	5	Marek	Petrík	MLAKE	320
1989	10	Pavol	Michel	PARBJ	330
1990	3	Stanislav	Ščešníak	PARBJ	280

Diaľka

1970	13	Luděk	Vrtík	SLNBA	544
1971	14	Lubomír	Herceg	LOKHC	547
1972	Slavomír	Šenkírik	STRDT	584	
1973	Miroslav	Rumančík	ODPSN	554	
1974	Marián	Štofko	VŠTKE	577	
1975	Marián	Horváth	STANR	567	
1976	9	Jaroslav	Forró	KRILM	567
1977	Tibor	Kladek ml.	INTER	610	
1978	Titus	Benko	ODPSN	579	
1979	17	Peter	Gebhardt	INTER	555
1980	Roman	Snopko	DUCBB	568	
1981	Zoltán	Szekereš	MLAVK	578	
1982	Milan	Gombala	SPFBB	625	
1983	18	Róbert	Ambroš	SZ-LC	636
1984	14	Martin	Nigrini	SPFBB	601
1985	14	Richard	Tatrn	TTSTN	597
1986	11	Marek	Vojčík	TATSN	588
1987	14	Ján	Weiterschütz	SZ-LC	619
1988	14	Miloš	Vlčko	MIHHC	604
1989	10	Andrej	Benda	SVŠTB	645

1990	6	Peter	Nedelický	SZ-LC	583
------	---	-------	-----------	-------	-----

Guľa 4 kg

1970	11	Miroslav	Sopko	INTHŇ	12,52
1971	9	Peter	Křížek	SPKDU	13,43
1972	Dušan	Paholík	ZVLPB	13,75	
1973	Marián	Mráz	LOKPO	13,76	
1974	Jozef	Sokol	DUCBB	13,88	
1975	Svetozár	Chalúпка	MLAZV	13,98	
1976	11	Milan	Melicher	MLAZV	14,53
1977	Ladislav	Putyera	OLYGA	14,46	
1978	Anton	Hamar	ZVLPB	13,52	
1979	12	Jaroslav	Weiss	BANKR	12,29
1980	Miroslav	Valach	DRKKH	12,51	
1981	Andrej	Hlavatý	LOKŠU	14,22	
1982	Milan	Schwarz	SLNBA	14,28	
1983	6	Jaroslav	Buša	SLÁPO	14,80
1984	9	Martin	Čopko	SLJTV	15,68
1985	11	Jaroslav	Žitňanský	SLÁTT	16,09
1986	11	Vladimír	Mikula ml.	ORADK	16,46
1987	10	Branislav	Biela	BZLRK	15,18
1988	10	Marián	Hatina	LOKŠU	14,26
1989	11	Konrád	Nagy	DACDS	13,75
1990	Ivan	Gréc	SZ-LC	13,92	

Disk 1 kg

1970	13	Drahomír	Đurák	DUKLM	42,44
1971	9	Ladislav	Kóna	SVŠTB	46,08
1972	Július	Merkovský	LOKPO	38,16	
1973	Miroslav	Rumančík	ODPSN	41,40	
1974	Anton	Saluga	ODPSN	39,36	
1975	Svetozár	Chalúпка	MLAZV	39,54	
1976	12	Viktor	Hrabušický	MLAZV	40,62
1977	Viliam	Paholík	ZVLPB	38,24	
1978	Anton	Hamar	ZVLPB	37,94	
1979	16	Miroslav	Masnica	ZVLKM	36,04
1980	Ján	Janečka	DUCBB	40,56	
1981	Igor	Pšenák	ELSNZ	50,10	
1982	Milan	Šajgalík	PREŽC	37,96	
1983	13	Róbert	Bafnec	STANR	48,36
1984	11	Peter	Tvrđý	MIEHC	46,76
1985	9	Jaroslav	Žitňanský	SLÁTT	60,00
1986	13	Vladimír	Mikula ml.	ORADK	52,02
1987	13	Milan	Haborák st.	VŠTKE	46,28
1988	10	Marián	Hatina	LOKŠU	44,24
1989	14	Ján	Hír	DACDS	45,14
1990	5	Zoltán	Gábor	STANR	40,04

Kladivo 4 kg

1990	Miroslav	Mališka	SPFBB	39,46
------	----------	---------	-------	--------------

Oštep 600 g

1970	19	Tibor	Lehotský	DUKLM	43,02
1971	14	Peter	Křížek	SPKDU	41,52
1972	Ivan	Gregor	DUCBB	47,92	
1973	Marián	Mráz	LOKPO	50,12	
1974	Jozef	Sokol	DUCBB	33,54?	
1975	Pavol	Ábelovský	SLÁKH	43,12	
1976	11	Dušan	Osláč	DUCBB	47,60
1977	Bohuš	Biel	DUCBB	45,70	

1978	Peter	Meňky st.	STANR	44,88	
1979	10	Marián	Lapšanský	JEDTN	44,59
1980	Branislav	Mihok	PARBJ	47,90	
1981	Milan	Šajgalík	PREŽC	43,86	
1982	Ferdinand	Bukna	ZVLKD	46,26	
1983	9	Eugen	Eremiáš	SPFBB	50,90
1984	9	Peter	Kolečáni	STANR	50,00
1985	11	Vladimír	Toma	ISKPE	44,42
1986	8	Jozef	Antalík	LOKŠU	44,92
1987	11	Branislav	Biela	BZLRK	51,00
1988	14	Marek	Molda	SLÁTT	53,56
1989	12	Konrád	Nagy	DACDS	49,52
1990	7	Zoltán	Gábor	STANR	45,16

Štvorboj

1970	6	Ján	Szépe	DRKKO	217
1971	4	Marián	Mondok	SPKDU	187
1972	Ivan	Gregor	DUCBB	287	
1973	Ján	Halaj str.	PPSDT	237	
1974	Lubomír	Michal	ŠTAPA	250	

Šesťboj

Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.

1975	Marián	Horváth	STANR	306	
1976	7	Ján	Galovič	ZVĽA	352
1977	Milan	Slávik	ZVLPB	355	
1978	Štefan	Lehotský	SVŠTB	323	
1980	Zdeno	Snopko	DUCBB	373	
1981	Štefan	Mikuška	PREŽC	331	
1982	Jozef	Holeš	ZVLPB	471	
1983	9	Milan	Ilčík	DYNDK	380

Osemboj

Do roku 1984 bodovanie podľa starých tabuliek. Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.

1984	Peter	Šiška	ISKPE	407	
1985	4	Patrik	Saboš	ZVLPB	2888
1986	12	Vladimír	Vodila	VŠTKE	4195
1987	Tomáš	Priehoda	ZZOČA	3582	
1988	6	Tomáš	Priehoda	ZZOČA	4662
1989	21	Andrej	Benda	SVŠTB	4287

4 x 60 m

1970	6	VŠZKE		30,5
1971	8	LOKHC		30,2
1972		MLATN		29,9
1973		SLNND		29,3
1974		DUCBB		29,4
1975		SLNBA		29,5
1976	9	DUCBB		30,4
1977		BZLRK		29,0
1978		VŠTKE		29,9
1979	8	ZŤSMT		29,2
1980		ZVĽA		29,4
1981		ZVLPB		29,2
1982		SPFBB		29,7
1983	6	ZŤSMT		28,9

1984	6	VŠTKE		29,2
1985	5	VŠTKE		30,0
1986	6	ZŤSMT		29,26
1987	6	STANR		29,2
1988	8	DACDS		29,7
1989	8	TTSTN		28,57

3 x 500 m

1970	4	VŠZKE		4:00,2
------	---	-------	--	---------------

Kros

1983	Pavol	Timko	ŠTADR	7:05
1984	Ivan	Tréger	KRILM	5:35
1985	Henrich	Pršek	SPKDU	7:07
1986	Viliam	Toporcer	ZVĽA	9:03
1987	4	Patrik	Greguš	

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (III. ČASŤ)

4 x 60 m				Kros				
1990	6	ZZOČA	30,32	1990	Michal	Kavacký	ZVLKM	7:10
2015	12	SVEBB	32,09	2015	34	Tomáš	Grajcarík	AFKNM 4:56
2016	14	AFKNM	32,09	2016	44	Tomáš	Grajcarík	AFKNM 5:32
2017	10	OLYGA	31,33	2017	31	Tomáš	Grajcarík	ATLNM 2:41
2018	7	AC-NZ	32,50	2018	28	Šimon	Rebidáš	ZŠSMT 3:16

V medailovom prehľade najúspešnejších v jednotlivých disciplínach je v zátvorke za disciplínou uvedený celkový zdokumentovaný počet medailí udelených v disciplíne alebo skupine disciplín a priemerný počet štartujúcich v rokoch, keď je známy. Nie sú uvedené medaily získané v hale, ktoré boli publikované v predchádzajúcich číslach Slovenskej atletiky. Za menom atléta nasleduje počet získaných zlatých, strieborných a bronzových medailí. V závere je uvedená medailová bilancia mládeže (spolu chlapci s dievčatami) aktualizovaná do konca októbra 2022. Do uzávierky roka 2022 chýbajú ešte novembrové majstrovstvá SR v krose.

Kvôli objektivite upozorňujeme na výhodu atlétov z posledného obdobia spočívajúcu v postupne sa zvyšujúcom počte majstrovských disciplín, ale i kategórií.

PÄŤ NAJÚSPĚŠNEJŠÍCH V JEDNOTLIVÝCH DISCIPLÍNACH/SKUPINÁCH DISCIPLÍN

60 a 100 m (638/22)	Krčmárek a P. Svrček 5-0-0, Kačkoš 4-0-1, Baluch, Gajdoš a Žikla 4-0-0
150 a 200 m (592/23)	Horváth 6-0-0, J. Benda 5-3-2, Murcko 5-1-0, P. Svrček 5-0-0, Gajdoš 4-0-0
300 a 400 m (586/16)	R. Repa 5-0-0, J. Svrček 4-1-0, Lakatoš 4-0-1, Lopuchovský a Al. Novosád 4-0-0
500, 600 a 800 m (572/16)	Revaj 6-1-1, T. Grajcarík 4-3-1, M. Talán a Vrba 4-0-0, T. Janiček 3-4-1
1000, 1200 a 1500 m (592/15)	Revaj 5-0-1, Marko 4-1-2, Hečko a Paulíny 4-1-1, T. Janiček a O. Puškár 4-1-0
2000 m až 10 000 m a cestné behy (bez družstiev - 551/9)	I. Magyar 9-1-0, B. Magyar 5-2-0, Koptár 5-0-1, Toporcer 5-0-0, M. Staník 4-2-0
50 až 110 m prek. (617/9)	Baluch a Meluš 4-2-0, Jarábek 4-1-1, Laubert, Smieska a Weiterschütz 3-1-1
200 až 400 m prek. (508/11)	Dömötör 5-4-1, Bartek 4-2-1, Rigo 4-1-0, Javor a Karel 4-0-0
1500, 2000 a 3000 m prek. (461/8)	Dubašák 5-1-0, Daňo str., Oreško a Rádál 4-0-0, I. Magyar a Ondrovič 3-1-0
Chôdza (566/8)	Tichý ml. 7-2-0, Úradník 7-1-1, Nemčok 7-0-4, Kubiš 6-3-0, Tóth 6-1-1
Výška (630/10)	G. Tóth 7-0-0, Bašo 6-0-0, Horák a T. Zeman 4-2-0, D. Alštock a L. Zeman ml. 4-1-1
Žrd (571/5)	Ralik 9-1-1, Ondrejko 7-0-1, M. Haraksim 5-1-1, Kocka 5-0-0, Sečkář 4-2-0
Diaľka (622/16)	Hriň 5-3-1, Kačáni 5-1-1, A. Benda 5-1-0, Szmuda 5-0-0, J. Benda 4-2-0
Trojškok (405/8)	Hlaváč 4-3-3, Hriň 4-0-2, Koch a M. Samseli 4-0-0, Turcsányi 3-1-1
Guľa (627/11)	A. Baran 10-1-1, Greguš 6-3-1, Löbb 5-1-1, Haborák st. a J. Žitňanský 5-1-0
Disk (604/12)	A. Baran 7-3-1, J. Žitňanský 6-1-0, Greguš 6-0-2, Löbb a Ženčár 5-1-0
Kladivo (514/7)	Danáč 10-2-2, Kružliak 8-2-1, Charfreitag 6-2-0, Mat. Gašaj 5-2-1, Lomnický a Sanitra 5-2-0
Oštep a loptička (627/11)	Michalec 6-1-1, Slezák 5-1-1, Melága 5-0-2, Jurza 4-2-2, Kubinec 4-1-1
Viacboje (534/9)	Hubinák 4-1-0, L. Michal, Michalovič a Vodila 3-1-0, Bočkay, M. Halaj, M. Horváth, Kazár, Méhes, T. Prieveda 3-0-0
4x60 a 4x100 m (569/7)	SPFBB/UMBBB 19-7-7, VITAL 13-7-6, ŠK-BA/ŠNVBA/SLNBA 11-12-8, TŠSTT/KOVTT/SLÁTT 11-11-12, VŠTKE/STUKE 10-12-8
Dlhšie štafety (402/7)	SPFBB/UMBBB 13-7-4, SLÁTN 11-5-6, UKBLA 10-4-8, ELSNZ/AC-NZ 8-8-3, SLÁBA/SVŠTB/STUBA 8-7-1
Kros (bez družstiev) a beh do vrchu (534/20)	Pršek 5-1-1, T. Grajcarík 5-0-0, Žubor 4-0-0, M. Staník 3-1-1, I. Magyar a M. Talán 3-1-0

NAJÚSPĚŠNEJŠÍ MLÁDEŽNÍCI (BEZ OHĽADU NA DISCIPLÍNU)

1. Adrián Baran 17-5-3, 2. Imrich Magyar 15-4-0, 3. Tomáš Grajcarík 14-6-1, 4. Mateľ Baluch 13-6-1, 5. Jakub Benda 13-5-4, 6. Filip Revaj 13-2-1, 7. Mateľ Gašaj 12-4-4, 8. Jaroslav Greguš 12-4-3, 9. Maroš Ralik 12-2-2, 10. Patrik Žubor 11-2-1, 11. Jaroslav Žitňanský 11-2-0, 12. Róbert Löbb 10-2-1, 13. Milan Haborák st. a Henrich Pršek 10-1-1, 15. Pavol Svrček 10-0-0, 16. Bálint Magyar 9-4-1, 17. Marek Ondrovič 9-3-2, 18. Daniel Danáč 9-2-2, 19. Oliver Murcko a Ivan Veselký 9-1-0, 21. Radovan Horváth 9-0-2, 22. Pavel Pankuch 9-0-0, 23. Andrej Benda 8-9-1, 24. Miroslav Grull 8-5-2, 25. Marcel Lomnický a Matúš Talán 8-4-0, 27. Tomáš Kružliak a Jakub Kubinec 8-3-4, 29. Adam Hriň 8-3-2, 30. Peter Krčmárek 8-3-1, 31. Michal Talán 8-3-0, 32. Dušan Hlubocký 8-2-3, 33. Jozef Výboštok 8-2-0, 34. Michal Hečko a Miroslav Žikavský 8-1-2, 36. Daniel Vánek 8-1-1, 37. Viliam Toporcer 8-1-0, 38. Martin Koch 8-0-1, 39. Ján Gajdoš st. 8-0-0, 40. Patrik Dömötör 7-8-1, 41. Jakub Kačáni 7-4-2, 42. Jakub Šiko 7-4-1, 43. Pavol Ženčár 7-4-0, 44. Libor Charfreitag 7-3-4, 45. Ladislav Kóňa 7-3-2, 46. Lubomír Kubiš 7-3-1, 47. Matúš Olej 7-2-2, 48. Milan Slovák, Peter Tichý ml. a Tomáš Veszelka 7-2-0

NAJÚSPĚŠNEJŠIE KLUBY V KATEGÓRII CHLAPCOV

1. SPFBB/UMBBB 327-331-263, 2. SPKPB/ZVLPB/SPAPB 198-167-143, 3. SLÁKE/VŠTKE/STUKE 178-169-149, 4. ELSNZ/AC-NZ 140-150-148, 5. VŠ-BA/SLÁBA/SVŠTB/STUBA 138-104-83, 6. UKBLA 135-111-110, 7. SLÁTN 131-130-135, 8. TŠSTT/KOVTT/SLÁTT 128-140-138, 9. DUKBB 125-84-59, 10. DUCBB 123-121-90, 11. SVZDU/SPKDU 121-120-131, 12. POVNM/AFKNM/ATLNM 107-74-80, 13. STANR 100-153-125, 14. ŠK-BA/ŠNVBA/SLNBA 97-92-79, 15. STRMT/ZŠSMT 90-90-95, 16. VITAL 87-103-103, 17. ŠGSNR 86-

72-88, 18. SLOŽA/DYNŽA/ZVLZA/ŠK-ŽA 83-66-61, 19. VŠŽKE 78-85-66, 20. SPKBJ/SOKBJ/SLJBJ/JASBJ/BŠKBJ/PARB 73-92-109

NAJÚSPĚŠNEJŠÍ MLÁDEŽNÍCKI MEDAILISTI (K 30. 10. 2022, BEZ ROZDIELU POHLAVIA)

1. Andrea Švecová 34-5-0, 2. Viktória Forster 21-2-0, 3. Patrícia Šlošárová 19-2-3, 4. Elena Dušková 18-3-3, 5. Adrián Baran 17-5-3, 6. Natália Váleková 15-6-4, 7. Gabriela Gajanová 15-4-2, 8. Imrich Magyar 15-4-0, 9. Lucia Janečková 15-3-0, 10. Petra Hanulíková 14-8-7

NAJÚSPĚŠNEJŠIE MLÁDEŽNÍCKE KLUBY PODĽA POČTU MEDAILÍ (K 30. 10. 2022, BEZ SÚŤAŽÍ DRUŽSTEV A HALY)

1. SPFBB/UMBBB 1784 - 655-615-514 (Ch 331-336-265, D 324-279-249), 2. SLÁTN 927 - 287-329-311 (Ch 137-134-136, D 150-195-175), 3. SVZDU/SPKDU 808 - 242-263-303 (Ch 121-120-131, D 121-143-172), 4. TŠSTT/KOVTT/SLÁTT 791 - 258-264-269 (Ch 132-143-145, D 126-121-124), 5. SPKPB/ZVLPB/SPAPB 775 - 283-263-229 (Ch 199-168-146, D 84-95-83), 6. ELSNZ/AC-NZ 772 - 262-253-257 (Ch 149-153-155, D 113-100-102), 7. SLÁKE/VŠTKE/STUKE 681 - 221-240-220 (Ch 184-175-156, D 37-65-64), 8. STANR 641 - 178-249-214 (Ch 103-160-129, D 75-89-85), 9. UKBLA 623 - 235-202-186 (Ch 135-111-110, D 100-91-76), 10. VŠ-BA/SLÁBA/SVŠTB/STUBA 541 - 207-180-154 (Ch 146-111-87, D 61-69-67)

ZOSTAVIL MARIÁN KALABUS

BANSKÁ BYSTRICA DEJISKOM ME 2024 DO 18 ROKOV!

Paráda! Štvrté majstrovstvá Európy atlétov do 18 rokov (ME U18) sa uskutočnia v roku 2024 v Banskej Bystrici. Rozhodla o tom rada Európskej atletiky (EA) na májovom zasadnutí v ne-meckom Mníchove a definitívne to odobrila v závere júna.

Banská Bystrica síce bola jediný adept, napriek tomu členovia rady EA slovenskú delegáciu na čele s prezidentom SAZ Petrom Korčekom, ktorá v Bavorsku kandidatúru prezentovala, poriadne povyzvítali. Mládežnícky šampionát by sa mal uskutočniť 18. - 21. júla 2024 na zrekonštruovanom Národnom atletickom štadióne na Štiavnických, na tréningy sa počíta aj s vynoveným štadiónom UMB.

Na ME 2024 do 18 rokov budú štartovať talenty narodené v období od 1. januára 2007 do 31. decembra 2008. Predchádzajúce tri edície ME do 18 rokov sa uskutočnili v gruzínskom Tbilisi (2016), maďarskom Győri (2018) a v izraelskom Jeruzaleme (2022).

„Možnosť zorganizovať ME do 18 rokov znamená splnenie jedného z našich dlhodobých cieľov, ktorý sme si dali s mojimi kolegami po nástupe na čelo SAZ v roku 2012 s úmyslom popularizovať atletiku. Dôvera, ktorú sme od Európskej atletiky dostali, je prirodzené vyústenie všetkých atletických aktivít v Banskej Bystrici i na Slovensku za uplynulé roky,“ zdôraznil prezident SAZ Peter Korček.

„Tromf našej kandidatúry bola predovšetkým

kompaktnosť. Výpravy - dovedna okolo 1200 účastníkov šampionátu - budú ubytované v areáli UMB, kde budú mať atléti k dispozícii tréningový štadión so 400-metrovým oválom aj sektormi pre technické disciplíny. Odtiaľ bude všetko ostatné vrátane štadióna na Štiavnických v dosahu do dvoch kilometrov.“

V súvislosti s usporiadaním ME do 18 rokov v Banskej Bystrici dôjde aj k presunu mítingu P-TS zo Šamorína na Štiavničky v rokoch 2023 a 2024. „Na takomto veľkom podujatí si chceme čo najdôkladnejšie otestovať celé zázemie a prácu organizačného tímu,“ vysvetlil Peter Korček.

Slovensko na ME U18 získalo doposiaľ dve bronzové medaily zásluhou zverencov martinského kouča Pavla Slouku: v Tbilisi 2016 bola tretia Gabriela Gajanová na 800 m a v Győri 2018 Andrej Paulíny na 1500 m. V prvej osmičke ešte skončili chodec Kubiš (4. - 2018), výškarka Zavilinská (5. - 2016), prekážkarka Slezáková (5. - 2022 na 100 m prek. aj 400 m prek.), chodkyňa Kurucová (5. - 2022), chodec J. Bátorový (6. - 2022) a štafeta 100 - 200 - 300 - 400 m v zložení Beladič, Hrudkay, Murcko, Havlík (5. - 2018). **(GB)**

Výkonný riaditeľ EA Christian Milz, prezident EA Dobromir Karamarinov, prezident SAZ Peter Korček a generálny sekretár SAZ Vladimír Gubrický po podpise zmluvy o zorganizovaní ME 2024 do 18 rokov. Foto: SAZ

EURÓPSKE ATLETICKÉ ŠAMPIONÁTY NA SLOVENSKU

ME 2024 do 18 rokov - Banská Bystrica
 ME 2017 v krose/cezpoľnom behu - Šamorín
 EP 2019 vo vrhoch - Šamorín
 EP 1998 v chôdzi - Dudince
 EP 2001 v chôdzi - Dudince
 EP 2013 v chôdzi - Dudince
 EP/ME družstiev 2002 (I. liga) - Banská Bystrica

EP/ME družstiev 2000 (II. liga) - Banská Bystrica
 EP/ME družstiev 2006 (II. liga) - Banská Bystrica
 EP/ME družstiev 2008 (II. liga) - Banská Bystrica
 EP/ME družstiev 2009 (II. liga) - Banská Bystrica
 EP/ME družstiev 2013 (III. liga) - Banská Bystrica
 EP vo viacbojoch 1975 (semifinále) - Banská Bystrica

MAŤOV STĽPČEK

OBAVY SA NENAPLNILI

V závere minulého - olympijského - roku sa v atletike a špeciálne v chodeckom hnutí vynáral jeden veľký otáznik. Čo bude po Matejovi Tóthovi?

Už som naznačil, že v atletike ako takej som to osobne nepovažoval za akútny problém. Výsledky vlnajšej ankety Atlét roka dávajú tušiť, že kráľovná sa na Slovensku o svoju budúcnosť nemusí obávať. Šprintér Ján Volko, prekážkarka na 400 m Emma Zapletalová i mladé nádeje Viktória Forster či Maťo Baluch mali byť záruka toho, že výrazný výsledkový prepad by nemal nastať ani v období „po Tóthovi“. Teším sa, že sa tieto prognózy naplnili.

Aj keď Emme zo zdravotných dôvodov sezóna nevyšla, Janko Volko na mníchovských ME dokázal, že patrí do európskej šprinterskej elity, a vďaka nemu slovenská atletika zaznamenala ďalší významný úspech. Chýbal len kústik, aby bol opäť medailový. Štvrtá priečka na ostro sledovanej stovke však má svoju cenu.

A čo chôdza? Pri pohľade na výsledky z olympiády v Tokiu obavy z ústupu najúspešnejšej atletickej sekcie zo svojej pozície boli na mieste. V závere sezóny 2021 síce Miro Úradník naznačil, že nová 35-kilometrová trať by mu mohla sedieť, ale presadiť sa na vrcholných podujatiach je niečo iné.

Dnes sú však už aj tieto obavy zažehnané. Naši chodci dôstojne vyplnili diery po mojom odchode zo scény. Umiestnenie Mira Úradníka a Michala Morvaya na majstrovstvách Európy boli historické - prvýkrát v ére samostatnosti skončili dvaja chodci zo Slovenska na vrcholnom podujatí v elitnej osmičke. Miro navyše dosiahol cenné výsledky aj na svetových podujatiach - na MS družstiev v ománskom Maskate a MS v Eugene. A čo je ešte povzbudivejšie, chytili sa i mladí. Ema Hačundová, Hana Burzalová a Dominik Černý naznačili, že s nimi môžeme tiež počítať. Ako bonus vnímam návrat Márie Katerinka Czakovskej po materských povinnostiach. Vyzerá to tak, že máme veľmi silné reprezentačné družstvo - kvalitou aj kvantitou. A to nebolo ani v mojej ére.

Veľké obavy a otázniky teda, zdá sa, vybledli. Samozrejme, je to len šport, raz ste here, inokedy zase dolu. Výsledky spomenutých sú cenné, ale všetci majú pred sebou ešte dlhú cestu k tým najväčším úspechom. Hroziacu diery sa však našťastie podarilo zaplátať. A to je dobre!

Maťov Stĺpček

MMM A MAJSTROVSTVÁ SR V MARATÓNE

SAHAJDOVO ZAVÁHANIE VYUŽIL ZIMMERMANN

Radost finišujúceho Mariána Zimmermanna na MMM v Košiciach.

Tridsaťsedemročný Kluknavčan Marián Zimmermann sa chopil šance, ktorá sa mu na maratónskom šampionáte v rámci 99. ročníka MMM v Košiciach naskytila. Využil indispozíciu hlavného favorita Tibora Sahajdu i absencie Mareka Hladíka (49. v Amsterdame za 2:26:59) a Matúša Hujsu (30. v Eindhovene za 2:24:55 – os. rekord), ktorí si tentoraz zvolili iný než košícky maratón, a vybojoval si premiérový titul v osobnom rekorde 2:28:19. Svoje maximum z ČSOB Bratislava Marathon 2018 si zlepšil o 3:01 min. Zimmermann dobehol celkovo deviaty.

„Od prvého až po posledný kilometer sa mi bežalo skvele – bez krízy, vo svojom tempe, v super počasi, v úžasnej kulise. Všetko klaplo, ako malo. S titulom som vôbec nerátal. V debatách s kamarátmi som pred pretekmi vravel, že bude fajn, ak budem piaty či šiesty,“ vravel Zimmermann, ktorý bežal svoj siedmy MMM. Po bronzovej v roku 2019 si vybojoval svoj druhý cenný kov z M-SR. Vlani finišoval 5. a bol 4. v celkovom ročníku 2020.

Druhý v rámci M-SR skončil tohtoročný slovenský šampión na 5000 m Michal Kováč (2:30:51), bronz získal pezinokský triatlonista Rastislav Srnánek (2:35:58). Obaja si vylepšili svoje doterajšie osobné maximá. Hlavný favorit Tibor Sahajda v 10. maratóne v kariére štvrtý raz (predtým na MMM 2015, ČSOB 2018, ME 2018) vzdal. Definitívne odstúpil na 32. kilometri pre kŕče v nohách, ale problémy mal už na 29. „Vôbec netuším, čo sa dialo. Zrazu som dostal do nôh kŕče, a pritom som ani neprepálil tempo,“ tvrdil 31-ročný Sahajda, ktorý prišiel o možnosť získať 4. maratónsky a celkovo už 21. titul majstra Slovenska a byť piaty raz najrýchlejším Slovákom v cieľi najstaršieho európskeho maratónu.

Aj nová majsterka SR, trailová špecialistka Ivana Líšková, okorenila svoj triumf osobákom 2:54:20 h. „Dnes som dosiahla maximum,“ usmievala sa 33-ročná Považskobystričanka, ktorá na jar na ČSOB Bratislava Marathon skončila tretia za 2:56:50 h a z tohto výkonu na

MMM stiahla 2:30 min. „Posledných sedem kilometrov mi dalo neskutočne zabráť. Ľudia popri trati mi však dodali neuveriteľnú energiu aj v ťažkých chvíľach. Môj tajný cieľ bol čas pod 2:56 h, takže som nadmieru spokojná. Titul majsterky Slovenska v maratóne je pre mňa niečo mimoriadne – splnený sen,“ zdôraznila šampiónka. Osobný rekord si zlepšila i strieborná Jarmila Vitovičová (2:56:02), bronzovej, už 49-ročnej Ivete Furárovej (2:57:34), ušiel o 17 sekúnd.

Výborné výkony predviedli slovenskí polmaratónci. Tridsaťročný banskobystričský ortoped Peter Ďurec si o 3:08 min zlepšil osobák na 1:04:24 a zaradil sa na 4. priečku slovenských historických tabuliek za Štefka (1:00:29), Davida (1:03:28) a Vanka (1:04:04)!

„Chcel som bežať v tempe 3:06 min na kilometer. Tréningy nasvedčovali, že na to mám. V nových, záračných maratónkach som doslova letel,“ nadchýnal sa Ďurec. Najlepšia zo žien Katarína Pejpková vyhrala polmaratón v rámci MMM rekordný deviaty raz v slovenskom výkone roka 1:17:13 h. Jej predošlé triumfy – 2015: 1:16:27, 2014: 1:13:26, 2013: 1:14:31, 2010: 1:16:32, 2009: 1:17:34, 2008: 1:18:05, 2007: 1:18:43, 2006: 1:19:24.

Keňan Reuben Kerio odolal v závere 99. ročníka MMM ataku etiópskej trojice a vo štvrtom štarte v Košiciach tretí raz (2017, 2021, 2022) zvíťazil za 2:07:16. Len o 15 s zaostal za traťovým rekordom. Do histórie MMM sa po Čechovi Kantorekovi (1958, 1962, 1964) zapísal ako druhý 3-násobný víťaz. Viac prvenstiev ako oni má len Maďar Galambos (1927, 1928, 1932, 1933). Až prví piati dosiahli čas pod 2:08 h, čo sa nikdy v histórii MMM nestalo!

Víťazná Keňanka Margaret Agaiová zlepšila minuloročný traťový rekord Etiópanky Ayantu Kumelovej o 31 sekúnd na 2:24:04. Rekordný výkon sa u žien menil zakaždým od roku 2017 s výnimkou pandemického ročníka 2020. Už 34-ročná dvojnásobná mamička bežala v Košiciach svoj 12. maratón v kariére a znamenala štvrtý triumf.

FAKTY Z KOŠÍC

MUŽI 1. Zimmermann (Pro-body Sport Team Košice) 2:28:19, 2. M. Kováč (Slávia STU Bratislava) 2:30:51, 3. Srnánek (ŠK Triatlon Pezinok) 2:35:58.

DRUŽSTVÁ: 1. AC Nové Zámky „A“ (Švajda, Koptčík, Dömény/D. Zaťko) 8:11:57, 2. TJ Obal servis Košice (Zimmermann/host., Mockovciak, Kušnirik/Zoričák) 8:22:06, 3. AK Veterán Bratislava (Šmotlák, Knapčok, Zajdlík/Šnirc) 8:36:12.

ŽENY 1. Líšková (ŠKP Bratislava) 2:54:20, 2. Vitovičová (Čergovrun) 2:56:02, 3. Furárová (ŠK Detva v pohybe) 2:57:34. **DRUŽSTVÁ:** 1. AC Nové Zámky „A“ (Filipiová/host., ČR, Tavačová, Šimunková) 9:22:27, 2. AC Nové Zámky „B“ (Blaškovičová, N. Kováčová, Kramarová) 11:09:31, 3. AK Veterán Bratislava (Bašňáková, Stoličná, Smolinská) 11:16:25.

MAJSTROVSTVÁ SR V CESTNOM BEHU NA 10 KM

PIATY RAZ SAHAJDA, ŠTVRTÝ RAZ PEJPKOVÁ

Tibor Sahajda si beží po piaty titul na 10 km na ceste.

Košičan Tibor Sahajda si v Prievidzi v rámci 3. ročníka Brose Night Run vybojoval na cestnej desiatke už piate zlato za sebou (2018 – 2022), tentoraz časom 30:16 min. Iba o dve sekundy za ním a takisto o dve sekundy za rekordom SR do 23 rokov finišoval 20-ročný Michal Staník. Bežal o rovných 10 sekúnd rýchlejšie, ako je jeho osobný rekord z Telekom Night Run 2022 v Bratislave, no pre technickú chybu v závere, ktorú nespôsobil on, výkon nemôže figurovať v oficiálnych tabuľkách. Jubilejný 25. medailu z M-SR, deviatu bronzovú (bilancia 5 – 11 – 9) si vybojoval Marek Hladík (30:50). Kuriozita: V Prievidzi sa v konkurencii 122 mužov

predstavil i strieborný medailista vo vodnom slalome v C1 na OH 2016 v Riu de Janeiro Matej Beňuš, ktorý obsadil 41. miesto časom 37:06 min.

V dramatickej ženskej súťaži zvíťazila Katarína Pejpková za 35:09 min pred Žofiou Naňovou (35:16 – os. rekord) a Silviou Valovou (35:20), šampiónkou na 10 km z rokov 2019 a 2020. Dvojnásobná mamička Pejpková triumfovala na 10 km po osemročnej pauze, keď predtým brala zlato v rokoch 2010, 2011 a 2014. Juniorské tituly získali v osobných rekordoch Žilincania – Ondrej Malek zo Slávie ŽU (32:41) a Lenka Kotianová zo ŠKP (37:37).

FAKTY Z PRIEVIDZY

MUŽI 1. Sahajda (Cassovia Running Team) 30:16, 2. M. Staník (BK Lysá pod Makytou) 30:18, 3. Hladík (BMSC Bratislava) 30:50 (časy pretekárov na 2. a 3. mieste sú neoficiálne). **DRUŽSTVÁ:** 1. BMSC Bratislava (Hladík, Rusina, Polák/Nemček) 1:34:55, 2. Slávia STU Bratislava (Koperdák, Vyšňovský, Tolkunov) 1:39:09, 3. ŠKP Bratislava „A“ (Lenčoš, Hudák, Belovič/Švec) 1:39:43. **ŽENY** 1. Pejpková (TJ Obal servis Košice) 35:09, 2. Naňová (Slávia STU Bratislava) 35:16, 3. Valová (AK ZVP Lučatín) 35:20. **DRUŽSTVÁ:** 1. AK ZVP Lučatín „A“ (Valová, Resslerová, Pivarčiová/Roháčová) 1:51:27, 2. Slávia STU Bratislava (Naňová, Podhorná, Klepková) 1:53:38, 3. ŠKP Bratislava (Líšková, Gejdošová, Kurucová/Belovičová) 1:56:08. **JUNIORI** 1. Malek (Slávia ŽU Žilina) 32:41. **DRUŽSTVÁ:** 1. AC Nové Zámky (Brejčák/host., Szarka, T. Valent) 1:47:20. **JUNIORKY** 1. Kotianová (ŠKP Žilina) 37:37. **DRUŽSTVÁ:** Súťaž sa neuskutočnila.

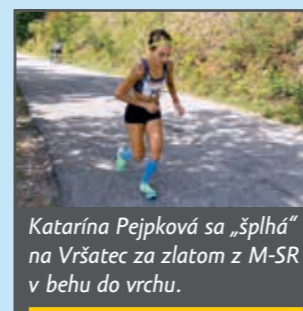
MAJSTROVSTVÁ SR V BEHU DO VRCHU

PRVÝ TITUL PRE STANIKA

Majstrami Slovenska v behu do vrchu na 8,52 km dlhej trati s prevýšením 591 metrov z Pruského do rekreačného strediska Vršatec sa stali mladík Michal Staník a skúsená Katarína Pejpková. Zverenec Jána Križáka získal svoj prvý seniorský titul s 25-sekundovým

náskokom pred obhajcom Marekom Hladíkom, tretí bol bývalý vodný slalomár Matúš Hujsa. Staník nadviazal na svoje „vrchárske“ úspechy v juniorskej kategórii, keď v nej v predošlých dvoch rokoch získal titul.

Pejpková, v roku 2006 v tureckej Burse juniorská majsterka sveta v behu do vrchu, zdolala obhajkyňu titulu Luciu Pelikánovú úplne jednoznačne (44:30 – 48:30). Pelikánová nevyužila šancu na zlatý hetrik. Bronz si vybojovala lekárka Patrícia Puklová (predtým Gánovská). Juniorské tituly získali Adam Krajč a Nikola Kocianová.

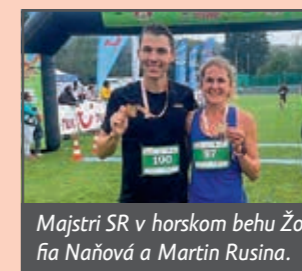
Katarína Pejpková sa „šplhá“ na Vršatec za zlatom z M-SR v behu do vrchu.

FAKTY Z PRUSKÉHO

MUŽI 1. Staník (BK Lysá pod Makytou) 38:57, 2. Hladík (BMSC Bratislava) 39:22, 3. Hujsa (Naša atletika Bratislava) 39:44. **ŽENY** 1. Pejpková (TJ Obal servis Košice) 44:30, 2. Pelikánová (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 48:30, 3. Puklová (AO Vysoké Tatry) 50:49. **JUNIORI** 1. Krajč (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 42:05. **JUNIORKY** 1. Kocianová (AK Spartak Dubnica n. V.) 54:41.

MAJSTROVSTVÁ SR V HORSKOM BEHU

MEDAILA PRE ŠÉFTRÉNERA

Majstri SR v horskom behu Žofia Naňová a Martin Rusina.

Martin Rusina obhájil titul, v súťaži žien sa premiérovou tešila Žofia Naňová. Obaja zvíťazili na šampionáte v horskom behu v rámci 12. ročníka Mariatálskeho štvanca v Marianke na úpätí Malých Karpát na druhý deň po M-SR na 10 km na ceste, kde vytrvalec BMSC skončil piaty a bežkyňa Slávie STU druhá – obaja v osobných rekordoch 31:29, resp. 35:16.

FAKTY Z MARIANKY

MUŽI 1. Rusina (BMSC Bratislava) 35:17, 2. Orolin (AO Tatry Horný Smokovec) 35:26, 3. Pelikán (Slávia UK Bratislava) 35:41. **ŽENY** 1. Naňová (Slávia STU Bratislava) 41:07, 2. Pelikánová (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 41:41, 3. Michalčíková (AO Žilina) 42:25.

Dvadsaťosemročný Rusina sa pre štart v Marianke rozhodol až v poslednej chvíli. Desiatkiletrovú trať v teréne absolvoval za 35:17 min s náskokom 9 sekúnd pred Pavlom Orolinom a 24 pred bývalým výborným osemstovkárom a v súčasnosti už šéftrenerom SAZ pre stredné a dlhé trate Jozefom Pelikánom.

Naňová pridala k titulu majsterky SR na 5000 m na ovále druhé tohtoročné zlato. Dosiahla čas 41:07 min a o 34 sekúnd predstihla Luciu Pelikánovú. Bronz si v tesnom súboji s vlani bronzovou Bronislavou Chrappa vybojovala Zuzana Michalčíková, ktorá bola v cieľi skôr o dve sekundy.

DUDINSKÁ PÄŤDESIATKA A MAJSTROVSTVÁ SR V CHÔDZI NA 35 KM

PREMIÉRA V RÉŽII OLYMPIJSKÝCH VÍŤAZOV

Trio najlepších Slovákov v Dudinciach (zľava): Morvay, Úradník, Černý.

Dvaja olympijskí víťazi, štatové pole v dvoch hlavných súťažiach na 35 km početnejšie ako na marcových MS družstiev v ománskom Maskate, národné šampionáty šiestich krajín a k tomu zlatý štatút seriálu World Athletics Race Walking Tour, aký má v tomto roku len šesť podujatí – to všetko ponúkol 23. apríla už 41. ročník tradičných chodeckých pretekov v Dudinciach.

Uskutočnil sa pod tradičným názvom Dudinská päťdesiatka, hoci už sa išla len tridsaťpäťka,

ktorá v atletickom súťažnom programe na vrcholných šampionátoch nahradila od tohto roku preteky na 50 km.

„Uvažovali sme o názve Dudinská tridsaťpäťka, ale v organizačnom výbore sme sa na zmenu nezhodli. Predsa len názov Dudinská päťdesiatka je silný pojem v chodeckom svete a myslím si, že zatiaľ nie je nevyhnutné zmeniť ho,“ vysvetlil riaditeľ pretekov Július Korčok.

V Dudinciach sa v tomto roku menila nielen dĺžka hlavnej

disciplíny, ale aj termín – súťažilo sa o mesiac neskôr ako zvyčajne. Začiatkom marca boli totiž v Ománe MS tímov a pri výbere dátumu brali organizátori do úvahy aj „zlatý“ míting v Poděbradoch 2. apríla. Chceli, aby bol medzi ním a Dudincami dostatočne dlhý odstup. „V budúcnosti sa však vrátíme k pôvodnému marcovému dátumu,“ podotkol Július Korčok.

Dudinskú päťdesiatku vyhrali v oboch hlavných kategóriách na 35 km podľa predpokladov olympijskí šampióni – Talian Massimo Stano a Čiňanka Čchie-jang Š'-fie. Oba vytvorili rekordy podujatia 2:29:09, resp. 2:43:06. Kým taliansky chodec sa na čelo dostal vďaka nezadržateľnému finišu až v samom závere (34. km), víťazka dvadsiatky na OH 2012 diktovala tempo na čele od začiatku až do konca. Vyhrala o 13 sekúnd pred Peruánkou Kimberly Garciovou Leónovou, ktorá sa o tri mesiace neskôr stala v Eugene majsterkou sveta na 20 i 35 km. Prísne limity pre účasť na MS 2022 (2:33:00, resp. 2:54:00) splnilo v Dudinciach 15 mužov a 11 žien.

Najlepší Slovák Miroslav Úradník skončil zo 73 štartujúcich 18. v osobnom rekorde 2:33:49 h

(dovtedy 2:37:32) a obhájil titul majstra krajiny z lanského premiérového šampionátu na 35 km v Banskej Bystrici. Zverenec trénerov Martina Pupiša a Ľuboša Machníka zaokrúhlil zberku titulov majstra SR na desať.

„S výkonom som spokojný, ale vidím priestor na zlepšovanie,“ vravel po pretekoch Úradník. „Mrzí ma 50 sekúnd, o ktoré som zaostal za limitom na MS. Do 25. km som išiel na pocity a poslednú desiatku naplno. Od 32. km to už bolo veľmi náročné, spomalil som, ale neprežíval som extra veľkú krízu.“

Jeho klubový kolega z banskobystrickej Dukly Michal Morvay si tiež zlepšil osobný rekord, keď dosiahol výkon 2:34:56 (doteraz 2:39:36), čo stačilo na splnenie limitu na ME v Mníchove a na celkovú 23. pozíciu. Bronzový v rámci slovenského šampionátu skončil Dominik Černý, osobák si zlepšil o 15 sekúnd.

Súboj o domáci ženský titul najlepšie zvládla Hana Burzalová, ktorá si úspešnou obhajobou prvenstva vybojovala druhé zlato z M-SR v kariére. Časom 3:04:58 h si vytvorila osobný rekord. Jej súperky Klaudia Žárska a Ema Hačundová preteky nedokončili.

FAKTY Z DUDINIEC

MUŽI (35 km, 73 štartujúcich): 1. Stano (Tal.) 2:29:09 – rekord podujatia, 2. Doctor (Mex.) 2:29:24, 3. Che Siang-chung (Čína) 2:29:35... 18. Úradník 2:33:49, 23. Morvay 2:34:56, 43. D. Černý (všetci SR) 2:47:23. **M-SR**: 1. Úradník 2:33:49, 2. Morvay 2:34:56, 3. D. Černý (všetci Dukla) 2:47:23. **20 km**: 1. A. Barrondo 1:20:56, 2. Ortíz 1:21:16, 3. Cael (všetci Guat.) 1:22:09. **ŽENY** (35 km, 44 štartujúcich): 1. Čchie-jang Š'-fie (Čína) 2:43:06, 2. K. Garciová Leónová (Peru) 2:43:19, 3. Li Mao-cchuo (Čína) 2:45:46... 27. Burzalová (SR) 3:04:58. **M-SR**: 1. Burzalová (Dukla) 3:04:58, ďalšie nedokončili. **20 km**: 1. Ramosová (Mex.) 1:34:04, 2. Ponciuová (Guat.) 1:34:27, 3. Puebllová Fernándezová (Šp.) 1:36:44. **JUNIORI** (10 km): 1. Mencil (SR) 46:05. **JUNIORKY** (10 km): 1. Jerónimová (Guat.) 48:51... 5. Hakulinová (SR) 53:47. **DORASTENCI** (10 km): 1. Ortíz (Guat.) 41:25... 3. J. Bátovský (SR) 47:11, **DORASTENKY** (5 km): 1. Kurucová (SR) 23:57.

PETRŽALSKÝ CHODECKÝ MÍTING A JUNIORSKÉ MAJSTROVSTVÁ SR NA 10 KM

TITULY KURUCOVEJ A MENCELOVI

V 1. ročníku Petržalského chodeckého mítingu na okruhu okolo Chorvátskeho ramena Dunaja vyhrali v hlavnej kategórii na 10 km olympionik Miroslav Úradník

z banskobystrickej Dukly (43:36) a Terézia Kurucová zo ŠK ŠOG Nitra (49:49), ktorá získala zlato aj v rámci juniorských majstrovstiev Slovenska.

Až za dorastenkou Kurucovou skončili najrýchlejšie ženy Hana Burzalová (50:20) a Ema Hačundová (53:37). Úradník zvíťazil s 59-sekundovým náskokom pred

Černým, tretí v celkovom poradí Tomáš Mencil z AK ŽŤS Martin (tréneri Pavol a Zuzana Zemkovci) si vybojoval juniorský titul v osobnom rekorde 44:41 min. Pekné výkony predviedli v Petržalke na 2 km starší žiaci Lukáš Rosenbaum (8:27) a Petra Kusá (9:44).

ZÁHORÁCKA DVADSIATKA A MAJSTROVSTVÁ SR V CHÔDZI NA 10 KM

ČERNÝ PREKAZIL ÚRADNÍKOVI HETRIK

Černého radosť z triumfu na Záhoráckej „20“ a osobného rekordu.

Júnový 53. ročník najstarších slovenských chodeckých pretekov Záhorácka dvadsiatka v Borskom

Mikuláši, ktorý mal bronзовый štát seriálu World Athletics Race Walking Tour, vyhrali Dominik

Černý a Ukrajinka Ľudmila Oľanovská. Historický názov týchto pretekov – podobne ako dudinských – ani v tomto prípade nekorespondoval s dĺžkou trate v hlavných kategóriách. Najlepší súperili na 10 a nie 20 km.

Černý triumfoval na 10 km v osobnom rekorde 41:37 min (zlepšil sa o jedinu sekundu), vicemajsterka Európy 2014 a bronzová z MS 2015 na 20 km Oľanovská vyhrala v rekorde podujatia 42:57 min. Z doterajšieho maxima Maďarky Roszovej Urbánikovej ešte z roku 1995 skresala 29-ročná Ukrajinka 33 sekúnd.

Dvadsaťštyriročný Černý si vybojoval svoj druhý titul majstra

Slovenska v kariére, premiérové zlato získal v roku 2019 na 20 km. Druhý celkovo i na domácom šampionáte skončil Miroslav Úradník (42:03), ktorému nevyšla snaha o borskomikulášsky zlatý hetrik a štvrtý titul v rade na 10 km.

„Veľmi som chcel vyhrať tretí raz, žiaľ, nevyšlo to. Začiatok vyzeral sľubne, ale Dominik ma dostihol a napokon aj predstihol,“ skonštatoval Úradník.

Zlato v súťaži žien v rámci M-SR získala celkovo štvrtá Hana Burzalová (48:11), ktorá slávila slovenský seniorský titul tretí raz v kariére. Predtým vyhrala dvakrát šampionát na 35 km (2021 a 2022).

FAKTY Z BORSKÉHO MIKULÁŠA

MUŽI (10 km): 1. D. Černý 41:37, 2. Úradník (obaja SR) 42:03, 3. Hlaváč (ČR) 42:18. **M-SR**: 1. D. Černý 41:37, 2. Úradník (obaja ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 42:03, 3. Mencil (AK ŽŤS Martin) 47:37. **ŽENY** (10 km): 1. Oľanovská 42:57 – rekord pretekov, 2. Ševčuková (obe Ukr.) 44:19, 3. Mirovtorčevová (Est.) 46:55, 4. Burzalová (SR) 48:11. **M-SR**: 1. Burzalová (Dukla) 48:11, 2. Ragasová (Spartak Dubnica) 50:12, 3. Žárska (Dukla) 51:24.

MAJSTROVSTVÁ SR V CHÔDZI NA 20 000 METROV NA OVÁLE

BURZALOVEJ REKORD

Posledné tohtoročné slovenské chodecké tituly si v polovici októbra na šampionáte na 20 000 m na novom štadióne UMB v Banskej Bystrici vybojovali Hana Burzalová a Dominik Černý z banskobystrickej Dukly.

Slovenská rekordérka na 35 km do 23 rokov zvíťazila v absolútnom osobnom rekorde 1:38:13,7 h a svoje doterajšie maximum z mája 2021 v Poděbradoch si zlepšila až o 1:44,3 min. Zároveň vytvorila základný slovenský rekord na 20 000 m na ovále v kategórii do 23 rokov. „Očakávala som, že dnes prekonám osobák, ale že až o takmer 1:45 min, to ma prekvapilo a zároveň veľmi potešilo,“

priznala zverenka koučov Romana Benčíka a Ľuboša Machníka. Dvadsaťjedenročná Burzalová získala svoj tretí tohtoročný a celkovo štvrtý (2021: 35 km, 2022: 10 km, 20 000 m, 35 km) domáci titul.

Černý vyhral mužských 20 000 m za 1:26:25,3 h a o takmer 1:30 min si zlepšil osobák na dvadsiatke na ovále. Odchovanec atletiky v Novom Meste nad Váhom získal svoj tretí slovenský titul v kariére, v tomto roku bral zlato na 10 km a v roku 2019 na 20 km na okruhu.

„Chcel som prekonať čas 1:24:00 h, čo je môj osobný rekord. Takýto výkon by ma totiž posunul v renkingu na MS 2023

a možno už aj na parížsku olympiádu v roku 2024. Aj preto nie som celkom spokojný, hoci na druhej strane nemôžem hovoriť o sklamaní. Mám za sebou dlhú sezónu

s vrcholmi na MS a ME, súťažím už od marca a s 50 okruhmi na štadióne som sa musel popasovať sám,“ hodnotil Dominik Černý.

Burzalová (číslo 79) na ceste za titulom na 20 000 m, za ňou Hačundová (33).

FAKTY Z BANSKEJ BYSTRICE

MUŽI (20 000 m): 1. D. Černý (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 1:26:25,3, ďalší Slováci preteky nedokončili. **ŽENY** (20 000 m): 1. Burzalová 1:38:13,7 – základný rekord SR do 23 rokov, 2. Hačundová 1:40:48,7, 3. Žárska (všetky Dukla) 1:48:43,7.

V LIGE SUVERÉNNI MUŽI SLÁVIE STU BRATISLAVA, NAPÍNAVÝ DUEL O ŽENSKÝ TITUL

Výtvárny tím mužov Slávie STU Bratislava.

Foto: PETER KOVÁČ

STU OBHÁJILA, DUKLA SIEDMY RAZ

Výtvárny tím mužov Slávie STU Bratislava a ženy ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica. Vysokoškolskí obhájili titul, Banskobystričanky triumfovali po jednoročnej pauze.

Muži Slávie STU sa k svojmu tretiemu titulu v roku 60. výročia založenia klubu dopracovali suverénne. Vyhrali všetky štyri základné kolá ligy aj finále – v 1. kole bol ich náskok 103 bodov, v druhom 76, v treťom rekordných 170 (!), vo štvrtom 93,5 a vo finále 55. Tím okolo predsedu klubu Zdeňka Národu, tajomníka Branislava Droščáka a neúnavného kapitána Adriána Pavelku išiel cieľavedome za obhajobou zlata, nemal väčšiu slabinu a zaslúžene triumfoval.

„Nie je dôležitý talent, ale tvrdá práca, ktorú ste ochotní podstúpiť pre úspech. A my sme v klube tvrdo pracovali na tom, aby sme ligu vlani aj v tomto roku vyhrali,“ pomohol si pri odhaľovaní tajomstva úspechov atlétov Slávie STU výrokom slávneho portugalského futbalistu Cristiana Ronalda kapitán, tréner i pretekár v jednej osobe Adrián Pavelka, ktorý vo finále získal v štafetách pre tím 1,5 bodu.

Slávia STU nastúpila na finále až s 9 hlavnými bodmi na konte, keďže podľa nových pravidiel získa tím, ktorý bol najlepší v základnej časti

a vyhral aj všetky jej kolá, hlavný bod navyše. Vo finále Bratislavčania nezaváhali, ich najlepšie bodujúci atlétmi boli Adrián Baran (24 b. – 1. guľa, 3. disk, 6. kladivo), Patrik Dömötör (20 b. – 1. 400 m, 2. 400 m prek.) a Drahoš Rykl (20 b. – 2. žrd, 5. diaľka, 6. 110 m prek.).

Najviac bodov vo finále – 28 – nazbieral Matej Baluch z Dukly, ktorý vyhral oba prekážkové behy a na 100 m bol piaty. Tri víťazstvá – dve individuálne (100 m: 10,36, 200 m: 21,19) a jedno štafetové (4 × 100 m: 41,12) – zaznamenal Ján Volko z Našej atletiky Bratislava. „Zo všetkých víťazstiev mám radosť, najmä však z toho, že som pomohol klubu maximálnym počtom bodov (24,75 – pozn. red.),“ poznamenal Volko.

Kým súťaž mužov sa odvíjala jasne v réžii Slávie STU, ženský súboj bol nesmierne dramatický. Základnú časť vyhrali Bratislavčanky zo Slávie STU pred ŠK ŠOG Nitra a banskobystrickou Duklou, vo finále si však pozície poprehadzovali. Prvá bola Dukla pred ŠOG a STU, čo znamenalo, že všetky tri tímy získali po 12 hlavných

bodov a o konečnom poradí rozhodlo umiestenie vo finále.

Dukla slávila siedmy titul (2014 – 2016, 2018 – 2020, 2022), jej najlepšie bodujúce atlétky boli Gabriela Gajanová (24,75 b. – 1. 800 m, 1. 1500 m, 1. 4 × 400 m), Alexandra Bezeková (22,75 b. – 1. 400 m, 2. 200 m, 1. 4 × 400 m) a Silvia Kaliašová (18 b. – 2. diaľka, 3. trojskok, 5. 4 × 100 m).

Nitriankam zo ŠK ŠOG chýbala Emma Zapletalová (po ME ukončila nevydarenú sezónu) a k obhajobe zlata im nepomohlo ani enormné úsilie dvoch špičkových zvereniiek Kataríny Adlerovej, ktoré nazbierali spolu 61 bodov – Daniela Ledecká 31 a Viktória Forster 30.

Najlepšie bodujúca atlétka celého finále Ledecká vyhrala 400 m prek. (1:02,26) a senzačne v osobnom rekorde i slovenskom výkone roka 171 cm aj výšku. Osobák z roku 2018 si zlepšila o 11 cm. Ďalší pridala na 800 m (2:13,99), kde skončila druhá. „Pred finále som si na jednom tréningu skúsila po dlhšej dobe výšku. Otestovala som si, či to ešte viem. Skákala som vysoko, preto som bola veľmi zvedavá, koľko zvládnem na pretekoch. Napokon z toho bol osobák!“ tešila sa Ledecká.

Forster nazbierala pre strieborný tím ŠK ŠOG Nitra len o bodík menej (30) ako jej tréningová partnerka Ledecká. Okrem triumfov na stovkách s prekážkami (13,53) i bez nich (11,75) bola 3. na 200 m (24,45). **GABRIEL BOGDÁNYI**

LIGOVÉ FAKTY

MUŽI – KONEČNÉ PORADIE 1. Slávia STU Bratislava 17, 2. ŠK Dukla o. z. B. Bystrica 14, 3. AC Stavbár Nitra 11, 4. ŠK ŠOG Nitra 11, 5. Naša atletika Bratislava 8, 6. Slávia UK Bratislava 5, 7. Slávia TU Košice 5, 8. AŠK Slávia Trnava 1. **PORADIE VO FINÁLE:** 1. Slávia STU 265, 2. Dukla 210, 3. Stavbár 154, 4. ŠK ŠOG 116, 5. Naša atletika 99, 6. Slávia UK 94, 7. STU Košice 80, 8. Trnava 35. **MAJSTRI SR (1993 – 2022)** 10 titulov – AK Spartak Dubnica (2004 – 2013), 8 – Slávia UK (1993, 1995 – 1997, 1999, 2002, 2003, 2014), 7 – Stavbár Nitra (2001, 2015 – 2020), 3 – Slávia STU (2000, 2021, 2022), 2 – Dukla (1994, 1998).

ŽENY – KONEČNÉ PORADIE 1. ŠK Dukla o. z. B. Bystrica 12, 2. ŠK ŠOG Nitra 12, 3. Slávia STU Bratislava 12, 4. Slávia TU Košice 7, 5. Slávia Trenčín o. z. 7, 6. AŠK Slávia Trnava 4, 7. Slávia UK Bratislava 2. **PORADIE VO FINÁLE:** 1. Dukla 254, 2. ŠK ŠOG 224,5, 3. Slávia STU 173,5, 4. STU Košice 164, 5. Trenčín 128,5, 6. Trnava 67,5, 7. Slávia UK 66. **MAJSTRI SR (1993 – 2022)** 9 titulov – AK Spartak Dubnica (2006 – 2013, 2017), 7 – Dukla (2014 – 2016, 2018 – 2020, 2022), 4 – Slávia UK (1998, 1999, 2001, 2002), 3 – Slávia STU (1994, 1995, 1997), 2 – UMB Banská Bystrica (1996, 2000), Akademik TU Košice (2004, 2005), 1 – AC Stavbár Nitra (1993), AC Nové Zámky (2003), ŠK ŠOG Nitra (2021).

V MEDZIŠTÁTNYCH STRETNUTIACH NESKONČILI POSLEDNÍ IBA DORASTENCI

REKORDY ŠTAFETY, GYMERSKEJ A POPOVIČOVEJ

Aj tohtoročné tri medzištátne stretnutia potvrdili to, čo je známe už niekoľko rokov – v mládežníckych kategóriách za súpermi z okolitých krajín zaostávame. Všetky slovenské tímy s výnimkou dorastencov skončili na posledných miestach.

JUNIORI/U20

(Maribor, 16. 7. 2022)

Slovenské tímy v päťstretnutí veľa vody nemámčili. Nielenže skončili posledné piate, ale iba dvaja atléti sa v individuálnych poradiach dostali do prvej trojky. Absolutóriom si zaslúži Jakub Nemeč (AO Partizánske), ktorý sa na 200 m tešil nielen z triumfu, ale aj osobného rekordu 21,26 a v poslednej chvíli splneného limitu na juniorské MS v Cali. Zvítazil o 9 stotín pred Poliakom Lazovým (21,35) a o 19 pred Skočiom zo Slovinska (21,45). Zverenec Vladimíra Ištivána si až o 20 stotín zlepšil svoje maximum 21,46 z 3. kola I. ligy ČR v Olomouci a M-SR v Trnave.

Nemeč potom na treťom úseku prispel aj k slovenskému rekordu štafety na 4 × 400 m (bežali ešte Michalko, Henry, Grajcarik), ktorá časom 3:14,12 stiahla tri desatiny z doterajšieho jednotkového výkonu 3:14,42 štvorice Turčáni, Beňa, Páleník, Mokráš z roku 2009 v Novom Sade. Keďže rekordná štafeta nebežala v najsilnejšom zložení – chýbal zranený Haraslín – jej mariborský výkon presvedčil kompetentných, aby ju nominovali na MSJ.

Miestenku do Cali si vybojoval i zverenec Milana Suletyho, prekážkar na 110 m Lukáš Ševčík (4.) vďaka osobnému rekordu 14,09. Limit na MSJ potvrdili tiež Andrea Švecová, 5. na 400 m prekážok (1:00,53 – os. rekord) a v diaľke druhá Renáta Vodnýánszká (613, iba 2 cm za os. rekordom).

Jakub Nemeč (vľavo) a Lukáš Ševčík si v Maribore zaistili letenku na MSJ v Cali.

JUNIORI 1. Poľsko 266, 2. Česko 235, 3. Maďarsko 229, 4. Slovinsko 149, 5. Slovensko 124.

JUNIORKY 1. Poľsko 296, 2. Česko 233, 3. Maďarsko 200, 4. Slovinsko 143, 5. Slovensko 136

DORAST/U18

(Székesfehérvár, 29. 6. 2022)

Plusmi dorasteneckého štvorstretnutia boli nepochybné 3. miesto chlapcov, ktorí jednoznačne zdolali Slovincov o 30,5 bodu, výborná forma Slezákovej v generálke na ME do 18 rokov v Jeruzaleme a celkovo 12 medailových umiestení (4 – 3 – 5).

V slovenskom tíme vyčnievala všestranná Malačanka Rebecca Slezáková, ktorá najprv zvíťazila v horúčave na 400 m prekážok v osobnom rekorde 1:00,36 a potom aj na 100 m prekážok za 14,05. Ďalšie prvenstvá pridali prekážkar na 110 m Peter Dávid (14,18) a Filip Krestianko v chôdzi na 5000 metrov (22:30,48).

V medzištátnom stretnutí dorastu bola líderkou nášho tímu Rebecca Slezáková.

Druhí skončili Anna Šimková v žrdi (360), Adam Ilgo na 110 m prek. (14,35), Jakub Bátorovský v chôdzi na 5000 m (22:53,51) a tretí boli Rebeka Žibritová na 400 m prek. (1:01,04), štafeta dievčat 100-200-300-400 m v zostave Karabová, Salášková, Ufnárová, Devaldová (2:19,24), Martin Varhaník na 200 m (23,03), žrdkár Alan Černý (420) a Samuel Šima v disku (50,94).

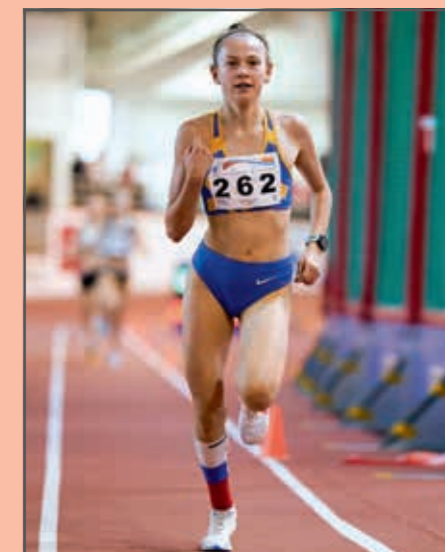
DORASTENCI 1. Česko 227,5, 2. Maďarsko 213, 3. Slovensko 133,5, 4. Slovinsko 103.

DORASTENKY 1. Česko 231, 2. Maďarsko 185,5, 3. Slovinsko 152, 4. Slovensko 114,5.

STARŠIE ŽIACTVO/U16

(Znojmo, 24. 9. 2022)

V medzištátnom päťstretnutí žiactva v Znojme skončili oba naše tímy piate, zato padli dva slovenské rekordy. V behu na 300 m finišovala

Viviána Popovičová je slovenská rekordérka na 2000 m žiačok už nie iba v hale, ale aj vonku.

Lenka Gymerská (AK AŠK Slávia Trnava, tréner Lukáš Kotala) druhá časom 39,94 o dve desatiny za Českou Hozmanovou. Strieborná na štvorstovke na EYOF 2022 však o dve stotinky zlepšila rekord SR starších žiačok 39,96 Andrey Švecovej z 20. júna 2017 v Nových Zámkoch.

O druhý historický zápis sa na 2000 m postarala Viviána Popovičová (Slávia TU Košice, tréner Rastislav Miško), ktorá dobehla tretia časom 6:35,12 min za Slovincou Vernekerovou (6:26,48) a Zuzziovou z Chorvátska (6:33,97). Doterajší rekord SR starších žiačok 6:37,21 Zuzany Michaličkovej z 30. 9. 2017 vo Varaždíne posunula o 2,09 sekundy. Popovičová utvorila v marci v Bratislave aj halový rekord SR na 2000 m 6:44,19.

Zo Slovákov zvíťazili len chodci na 3000 m Lukáš Rosenbaum (13:08,05) a Petra Kusá (14:37,18). Na druhých miestach skončili Kristína Zámečníková v chôdzi na 3000 m (15:20,26) a štafeta dievčat na 4 × 100 m v zostave Kizeková, Krížovská, Svatíková, Bendoová (49,03), tretí boli výškari Anna Viktória Hudcová (167) a Tobiáš Šlajferčík (178), Miroslav Krchňavý na 100 m prekážok (13,54) a Šimon Bátorovský v chôdzi na 3000 m (14:17,70).

ŽIACI 1. Česko 260,5, 2. Maďarsko 190, 3. Slovinsko 156, 4. Chorvátsko 130,5, 5. Slovensko 115

ŽIAČKY 1. Česko 236,5, 2. Maďarsko 179,5, 3. Chorvátsko 168, 4. Slovinsko 140, 5. Slovensko 128.

MIX (ŠTAFETA 4 × 300 M) 1. Chorvátsko 6, 2. Česko 4, 3. Slovinsko 3, 4. Maďarsko 2, 5. Slovensko 1.

74. ROČNÍK NÁRODNÉHO BEHU DEVÍN – BRATISLAVA

TRIUMFY DEBUTANTOV A – SLOVÁKOV

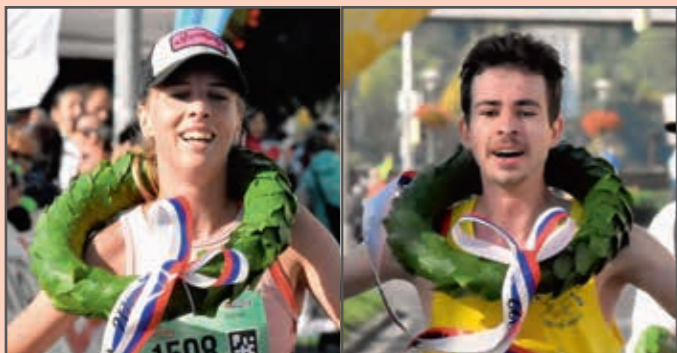
Najstaršie slovenské bežecké podujatie, Národný beh Devín – Bratislava, sa po trojročnej pandemickej pauze vrátilo 9. októbra opäť na scénu v klasickom formáte. Jeden z klenotov našej modernej histórie oslávil návrat do športového kalendára slovenskými víťazstvami – mužským po štrnástich a ženským po ôsmich rokoch.

Trať spod devínskeho brala do centra Bratislavy (11,625 km) zvládli najrýchlejší debutanti na tomto podujatí, 20-ročný Michal Staník (35:27) a Silvia Valová (41:14). Poslední slovenskí víťazi boli Miroslav Vanko v roku 2008, ktorý vtedy triumfoval rekordný šiesty raz, a Katarína Pejpková (Berešová) v roku 2014.

„Boli to parádne preteky na peknej trati a v ideálnom počasí. Bežalo sa mi super, nemám sa na čo sťažovať. Plán bol držať sa chalanov a zabojovať o čo najlepšie umiestenie – ak to pôjde, aj o víťazstvo. Vyšlo to, je to pre mňa super výsledok. Vnímam ako obrovskú česť, že som sa zaradil do zoznamu takých slovenských bežeckých veľikánov ako Vanko či Štefko, ktorí tieto slávne preteky vyhrali. To je niečo priam neskutočné!“ nadchýnal sa Michal Staník.

Silvia Valová priznala, že už dávno túžila zabehnúť si Národný beh Devín – Bratislava, ale akosi jej to nikdy nevyšlo. „Bud som bola v čase pretekov niekde na sústredení, a vlani, keď som už bola aj prihlásená, zrušil podujatie covid. Hoci som toho mala po majstrovstvách Slovenska na 10 km a po polmaratóne v Košiciach dosť, tentoraz som si už Devín nenechala ujsť. Keďže neštartovali Katka Pejpková a Žofka Naňová, tušila som, že by som mohla tieto preteky opradené veľkou históriou vyhrať. Som nesmierne šťastná, že sa mi to podarilo,“ tešila sa Silvia.

Na 74. ročníku klasického Národného behu Devín – Bratislava štartovalo 1663, na tzv. Malom Devíne, ktorý absolvoval aj olympijský víťaz v chôdzi na 50 km z Ria 2016 Matej Tóth, 176 bežcov.

Víťazi Národného behu Devín – Bratislava Silvia Valová a Michal Staník.

VETERÁNSKE MS

ZLATÍ MATÚŠOVÁ A BELIANSKÝ

Svetový veteránsky šampionát v Tampere priniesol slovenskej výprave šesť medailí, z každého kovu po dve. Zlato si vybojovali Milan Belianský na 80 m prekážok (14,83) v kategórii M75 (75- až 79-roční) a Anna Matúšová vo výške (123 cm) medzi 65- až 69-ročnými dámami (W65). Pre 78-ročného Bratislavčana z klubu AK Veterán to bol štvrtý titul majstra sveta a celkovo 24. medaila (7 – 11 – 6) z veteránskych MS a ME. Matúšová sa tešila z druhého triumfu na MS v kariére, pričom pridala aj bronz na 80 m prek. (17,25). Jej bilancia z MS a ME je teraz už 2 – 4 – 14.

Strieborné medaily pridali žrdkári Peter Pažák v kategórii M65 (305 cm) a Aleš Kremser v kategórii M50 (370 cm), bronz získala košická diskárka Eva Poláková za výkon 22,70 m v kategórii 75- až 79-ročných (W75).

SPOLOČNÉ MS V BEHU DO VRCHU A TRAILE

SKVELÝ FRAŇO ÔSMY!

Peter Fraňo na ceste za životným výsledkom.

Peter Fraňo je ôsmy najlepší trailista na svete! Toto skvelé umiestenie si 26-ročný ultravytrvalec z AK Mostáreň Brezno vybojoval na premiérových spoločných MS v behu do vrchu a traile

v thajskom Čiang Mai. Študent magisterského štúdia v odbore učiteľ telesnej výchovy – tréner atletiky na UMB v Banskej Bystrici predviedol na náročnej 78-kilometrovej trati s celkovým prevýšením 4807 m v konkurencii 105 súťažiacich výborný výkon.

„Začal som radšej opatrne, keďže v extrémnych podmienkach, aké vládli v Čiang Mai, som ešte nikdy nebežal. Všetko išlo podľa plánu – postupne som zrýchľoval. V samom závere mi však už dochádzali sily. Od poslednej občerstvovačky na 66. kilometri ma vpred hnala už len túžba byť čo najskôr v cieľi,“ priznal Fraňo. „Môj odstup od najlepších nebol veľký a utvrdil som sa v tom, že som schopný súperiť s najlepšimi na svete.“

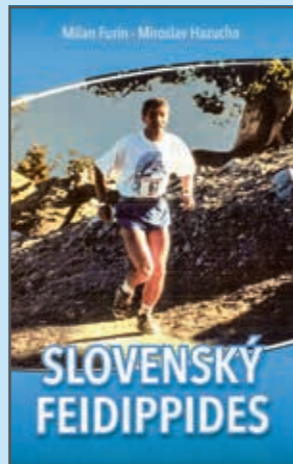
SLOVÁCI V ČIANG MAI

ŽENY BEH DO VRCHU/stúpanie (8,5 km, prevýšenie 1021 m, 56 štartujúcich): 17. Silvia Schwaiger 1:01:47. **BEH DO VRCHU**/stúpanie aj klesanie (10,7 km, prevýšenie 443 m, 64 štartujúcich): 24. Silvia Schwaiger 53:29. **MUŽI TRAIL**/dlhý trail (78 km, 105 štartujúcich): 8. Peter Fraňo 7:53:06, 50. Marián Priadka 8:58:22.

POCTA ULTRAMARATÓNCOVI

Tohtoročný Malý kavečiansky maratón (MKM) obohatila milá udalosť – prezentácia knižky o bežcovi pochádzajúcom z Kavečian a spoluzakladateľovi MKM. Názov *Slovenský Feidippides* odkazuje na Milana Furína (11. 2. 1950 – 11. 11. 2017) oprávnené, pretože bol prvý Slováč, ktorý prekonal v maratónkach trasu historicky menej známeho 245 km dlhého behu legendárneho gréckeho vojaka medzi Aténami a Spartou. Vo svojej bohatej bežeckej kariére dokázal veľa doma i v zahraničí. Bol slovenský rekordér v 24-hodinovke a jeho meno malo cveng aj v komunite ultramaratóncovi.

Milan Furín svoj športový i životný príbeh svojho času opísal v spolupráci s bežeckým priateľom a atletickým historikom

Milan Furín - Miroslav Hazucha
SLOVENSKÝ FEIDIPPIDES

Miroslavom Hazuchom. Výsledkom je kvalitná publikácia, o ktorej vydanie sa najviac pričínila jeho rodina, osobitne dcéra Zdenka a neter Janka. K piatemu výročiu úmrtia Milana Furína tak pribudlo do slovenskej atletickej literatúry ďalšie zaujímavé dielo.

OSLAVUJÚ

Európska atletika (EA) udelila bývalej strednotriatárke, neskôr trénerke a rozhodkyni Ludmile Hlaváčkovej (v strede) ocenenie EA Women's Leadership Award, odovzdali jej ho členka rady EA Anna Kirnová a dlhoročný viceprezident a pokladník rady EA Karel Pilný. Foto: JÁN LUKY

85 SIGURD KEREKEŠ: narodený 26. decembra 1937 v Strážnici; veteránsky ultravytrvalec; s atletikou začal v Jablonici (tréner Felix Rímeš), pokračoval v Ružomberku (Jozef Mláka); najlepšie výkony: 6-hodinovka 59,280 km (v roku 2000), 12-hodinovka 106,04 (1992), 48-hodinovka 259,518 (2003) – svetový veteránsky rekord nad 65 rokov.

80 ANDREJ HUNČÍK: narodený 21. júla 1942 v Bratislave; najlepší slovenský oštepár šesťdesiatych rokov; s atletikou začínal v Lokomotíve Zvolen ako študent Vysokej školy lesníckej a drevárskej, od r. 1964 člen Slávie Pl, resp. PF Banská Bystrica (s výnimkou vojenčiny v Dukle Praha 1964 – 1965) a od r. 1967 Dukly Banská Bystrica; lídrom slovenských tabuliek bol už v r. 1961 (64,57), potom v r. 1964 – 1968 (73,77, 76,78, 75,01, 74,14 a 77,22) a tiež v r. 1970, v ktorom ako prvý oštepár slovenského oddielu prehodil 80 m – výkonom 80,36 zlepšil čs. rekord Jaroslava Halvu (rodáka z Modrého Kameňa v drese VŠ Praha) 80,06; slovenské rekordy: 71,44, 73,77 (1964), 76,78 (1965), 77,22 (1968) a 80,36 (1970, zároveň osobný rekord); Hunčík bol trénerom Dukly B. Bystrica už počas aktívnej kariéry (od r. 1971 aj Halvovým); viedol aj Tomáša Babiaka, Jozefa Hanušovského a syna Michala (narodený 8. septembra 1970, osobný rekord novým modelom 76,92 r. 1991).

LIBUŠA RAJOVÁ-KLADEKOVÁ-HANZELOVÁ: narodená 25. augusta 1942 v Bratislave; najlepšia slovenská diaľkárka prvej polovice šesťdesiatych rokov, v druhej jedna z „tandemu K-K“ (Kladeková – Kucmanová), neskôr trénerka i funkcionárka; začala ako 15-ročná v bratislavskej TJ Spojie, prvé čs. dorastenecké tituly na 100 m a v diaľke získala ako členka Iskry Závod Mieru

a Dimitrov Bratislava, v r. 1961 – 1962 reprezentovala ligové Dynamo Žilina, 1963 – 1971 Slovan ChZJD Bratislava (tréner Tibor Kladek, vtedy manžel); na Európskych halových hrách 1967 v Prahe deviata (578); majsterka Československa 1968 v hale (588, prvá halová vôbec) a 1970 vonku (601), majsterka Slovenska 1960 (542, ešte ani nie 18-ročná, v období 1961 – 1966 sa majstrovstvá Slovenska nekonali), líderka slovenských tabuliek 1959 (548), 1960 (587), 1961 (574 – 1. aj v ČSSR), 1962 (580) a po materskej pauze aj v r. 1964 (593), navyše na 200 m 1968 (25,6); ďalšie slovenské tituly získala v r. 1968 na 200 m (25,6) a v štafete 4 × 100 m 1958 (Iskra ZM Bratislava 51,5), 1960 (Dimitrov 50,6), 1968 (Slovan 50,4), 1969 (Slovan 49,5) a 1971 (Slovan 49,0); čs. a slovenské halové rekordy 598 a 604 (1964), letné slovenské 559 (1960), 574 (1961), 580 (1962), 593 (1964); osobný rekord 609 (1968); po aktívnej činnosti 20 rokov trénerka v Interi Bratislava (10 rokov aj tajomníčka oddielu), jej zverencami boli o. i. Róbert Széli (od r. 1988 dodnes slovenský rekordér v skoku do diaľky 805 cm), Dušan Malovec, pôvodne slovenský rekordér v skoku do diaľky 805 cm), Dušan Malovec, pôvodne slovenský rekordér v skoku do diaľky 805 cm) a zabehol prvý slovenský výkon pod 46 s, ale aj jej syn Tibor Kladek ml., ktorý ako 16-ročný skočil čs. rekord mladšieho dorastu 712.

TIBOR RIMAI: narodený 15. októbra 1942 v Košiciach; jeden z priekopníkov chôdze na Slovensku, neskôr úspešný tréner a rozhodca; odchovanec Jána Baňára, ktorý študoval na VŠT v Košiciach; počas aktívnej kariéry člen Lokomotívy VSŽ Košice; osobné rekordy 5000 m 26:57,4 (1964), 10 km 52:48,5 (1961), 20 km 1:49:17 (1964); prvý tréner Pavla Szikoru, Henriety Rusnákovej-Kozlíkovej, viedol aj Petra Tichého (1989 – 1993).

OSLAVUJÚ

75 JAKUB LANG: narodený 20. júla 1947 v Bratislave; v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch popredný guliár a vzpierač; začínal v Slovane Bratislava (tréner Vladimír Hurtoň), neskôr člen ZVL Považská Bystrica (1978 – 1979) a Interu Bratislava (od r. 1980); päťnásobný majster Slovenska vo vrhu guľou: v drese Slovana 1977 (17,49), ZVL P. Bystrica 1978 (17,05) a Interu 1980 (17,29), 1982 (17,85) a 1983 (18,46), slovenský rekordér výkonom 18,71 (1981, Inter), líder slovenských tabuliek 1977 – 1981 (postupne 17,63, 17,05, 18,41, 18,32 a 18,71), osobný rekord 18,82 (1983, v tom roku vo vzpieračskom drese Dunajplavby Bratislava v najvyššej hmotnostnej kategórii nadhodil 200 kg).

LUDMILA HLAVÁČKOVÁ-LOVEČKOVÁ: narodená 13. augusta 1947 v Skalici; v období 1969 – 1972 najlepšia slovenská strednotriatarka, neskôr trénerka, funkcionárka a úspešná veteránka; s atletikou začala v ZVL Skalica (1962, tréner Rudolf Roučka), od r. 1966 dodnes členka Slávie Trnava (Anton Hajmásky); 11-násobná majsterka Slovenska: 400 m 1968 (61,4), 800 m 1969 – 1972 (2:21,2, 2:17,9, 2:12,7, 2:13,1), 1500 m 1970 – 1972 (4:53,8, 4:46,0, 4:52,0), 4 × 400 m Slávia Trnava 1970 (Vrláková, Kubovičová, Orlíková, Lovečková, 4:06,7), cezpoľný beh 1970 a 1971; utvorila tri slovenské rekordy na 1500 m: 4:45,7 (1969), 4:36,0 (1971) a 4:34,4 (1972); líderka slovenských tabuliek na 800 m 1970 (2:11,7), 1971 (2:11,2) a 1972 (2:11,1), na 1500 m 1969 – 1972 (4:45,7, 4:46,2, 4:36,0, 4:34,4), 4 × 400 m 1970 Slovensko (Kmetová, Čerchlanová, Lovečková, Vrláková 3:55,7); osobné rekordy: 800 m 2:11,1 (1972), 1500 m 4:34,4 (1972); veteránska slovenská

Stípiar Miroslav Šišovský sa presadil aj medzi veteránmi.
Foto: ARCHÍV MIROSLAVA HAZUCHU

Slovenský rekordér v počte odbehnutých maratónov Alexander Simon.
Foto: ARCHÍV SAZ

rekordérka (W65) na všetkých tratiach od 100 do 1500 m; po kariére trénerka, o. i. vedúca trénerka CTM v Trnave, trénovala aj Miroslavu Hanusovú, druhú na 300 m na Medzinárodných detských hrách 2004 v Clevelande, účastníčku MS do 17 r. Lenku Mauricovú, v začiatkoch neskoršieho oštepára Maximiliána Slezáka, šprintéra Mateja Lánika; v r. 1993 – 1995 bola predsedníčka oddielu Slávie. Desaťročia pôsobí obetavo aj vo vedúcich rozhodcovských funkciách vrátane vrcholných pretekov (P-T-S, M-SR, EYOF).

MIROSLAV ŠIŠOVSKÝ: narodený 7. októbra 1947 v Novom Meste nad Váhom; míliar a stípiar; odchovanec Považana Nové Mesto n. V. (tréner Zdeněk Šilhánek), neskôr člen Slávie Trnava (Anton Hajmásky), Slávie PF Trnava (1970 – 1971, Juraj Nagy), Dukly B. Bystrica (1971 – 1974, Róbert Rozim), RH Praha (1975 – 1979) a napokon Slávie PF B. Bystrica; na 3000 m prek. majster ČR 1977 (8:44,7) a slovenský tabuľkový líder 1989 (9:18,2); osobné rekordy: 1500 m 3:48,2 (1973), 3000 m prek. 8:36,2 (1976, víťazný čas na Rošického memoriáli); úspešný veterán – na 3000 m prek. majster sveta 1991 (M40 9:34,17) a majster Európy 1990 (M40 9:20,46) a 1998 (M50 10:27,76); jeho starší brat Ján (nar. 19. júna 1945) bol úspešný strednotriatari, osobné rekordy: 800 m 1:47,2 (1974), 1500 m 3:40,9 (1976).

ALEXANDER SIMON: narodený 17. novembra 1947 v Dunajskej Stredě; v štatistike spolku SMZ (Slovenskí zberači maratónov) má k 31. 10. 2022 na konte už 1084 dokončených maratónov, najviac zo všetkých bežcov Slovenska; prvý zabehol na košickom MMM 1982 (3:49:00), päťstý na MMM 2008 (4:06:19), tisíc v r. 2019 v Žiline, najrýchlejší v maďarskom Nagykörosi v r. 1988 (2:46:39), najviac (76) ich zvládol v r. 2007, nedokončil len Záhorácky maratón 1997, počas ktorého ho zrazilo auto a zlomilo mu nohu, a posledný MMM 2022.

ZDENĚK KOJAN: narodený 29. decembra 1947 v Prostějove; šprintér, neskôr tréner a funkcionár; s atletikou začal v Prostějove (tréner Pavel Čechák), na vrchole kariéry bol ako člen Dukly Banská Bystrica (1968 – 1976, Herbert Bende, Ivan Čierny), v jej závere behal aj za Inter (1977); čs. majster 1969 v štafete Dukly Banská Bystrica 4 × 100 m (42,0, Zamba, Podhájecký, Štefánek, Kojan), majster Slovenska 1973 na 200 m (22,0); osobné rekordy (ručne): 60 m 6,8 (1972), 100 m 10,5 (1970), 200 m 21,6 (1972); od r. 1978

žije v Považskej Bystrici, povoláním pedagóg (absolvent FTVŠ UK), učiteľ, isté obdobie aj zástupca riaditeľa SOU strojárskeho v Považskej Bystrici; predseda atletického oddielu Sparta P. Bystrica (od r. 1989 dodnes!).

70 MÁRIA LAKTIŠOVÁ: narodená 5. septembra 1952 v Topoľčiankach; popredná oštepárka sedemdesiatych rokov; najskôr členka Slávie SVŠT Bratislava (1964 – 1969, tréneri J. Dolnák, L.Gáll), od r. 1970 Stabára Nitra (Ladislav Petrovič, v reprezentácii v spolupráci s Danou Zátokovou); majsterka Československa 1978 a 1979 (54,58, resp. 54,54), majsterka Slovenska 1977 (49,96), 1979 (52,84) a 1981 (55,34); osobný rekord: 56,70 (1981).

ELENA BURGÁROVÁ-KUBÁŇOVÁ: narodená 13. novembra 1952 v Divine-Lúkach (okres Žilina); prvá oštepárka, ktorá prehodila 50, 60 aj 65 m; objav trénera Jána Fera v ZVL Žilina (1969 – 1971), na vrhy sa sústredila až v BZVIL Ružomberok (1972 – 1983, tréneri Peter Obdržálek, Milan Fronko), s ktorým v r. 1973 získala čs. juniorský a prvý ženský slovenský titul, utvorila historický národný rekord – ako prvá Slovenka poslala oštep za 50 m (v Bratislave 50,26); od r. 1976 ju už ako Burgárovú (manžel Peter Burgár bol čs. majster 1973 vo vzpieraní) viedla legendárna Dana Zátoková (celkovo 12 rokov); pri debute na ME v r. 1978 v Prahe 11. (57,22, kv. 57,40, limitovalo ju zranenie lakťa v príprave); po pôrode nestihla splniť limit na OH 1980, v septembri 1981 v Nitre na AX-PS-CX posunula čs. rekord za 60 m (60,12) a o 13 dní

Oštepárka Elena Burgárová-Kubáňová v drese československej reprezentácie.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

v ukrajinskom Záporoží dokonca na 63,90 (14. svetový výkon 1981); na ME 1982 v Aténach 11. (59,28, kv. 60,68), po návrate v Prahe 64,46, v Nitre 64,54 (výkony by na ME znamenali 9. miesto); na MS 1983 ju so Zátokovou chystal aj Jaroslav Šmíd, natrhla si však stehenný sval, v júli hodila ďalší rekord 65,56, ale v Helsinkách nepostúpila z kvalifikácie (58,48); v r. 1984 prestúpila do Sparty Praha a 2× prehodila 66 m (v júli v Prahe 66,12, v auguste v Nitre 66,56), ale zaradila sa medzi obeť bojkotu OH v Los Angeles; 60 m prehodila naposledy 27. júna 1987 v Prahe (rovňých 60,00 m); po pôsobení v TJ Vítkovice (1987) sa s kariérou rozlúčila v drese Ružomberka, kde dodnes žije; na veteránskych MS získala 2 tituly (Mijazaki 1993, Durban 1997) a na ME jeden (Malmö 1996); pôsobila v Dolnom Kubíne ako učiteľka ZŠ Martina Kukučina aj ako trénerka, zverenci: Marián Vanderka, vrhač a viacbojár, neskôr popredný šprintér a olympionik v atletike (OH 2000 200 m a 4 × 400 m) i v boboch (ZOH 2002), výškar Radovan Mišík, oštepár Patrik Žeňúch; 8-násobná čs. oštepárka majsterka 1977 (58,22), 1980 – 1986 (55,26, 58,74, 56,90, 61,82, 66,12, 62,28, 56,44), 8× líderka čs. tabuliek 1977 (59,08), 1978 (58,54), 1981 – 1986 (63,90, 64,54, 65,56, 66,56, 63,22, 66,56), 7-násobná majsterka Slovenska 1973 – 1976 (48,60, 51,18, 50,66, 54,68), 1978 (56,34), 1980 (54,66), 1982 (60,26), líderka slovenských tabuliek v guľi 1987 (13,34), 10× v oštepe 1973 – 1978 (50,62, 51,56, 52,46, 54,68, 59,08, 58,54) a 1980 – 1983 (57,38, 63,90, 64,54, 65,56), 8-násobná čs. rekordérka 59,08 (1977), 60,12, 63,90 (1981), 64,46, 64,54 (1982), 65,56 (1983), 66,12, 66,56 (1984), 17-násobná slovenská rekordérka 50,26, 50,62 (1973), 51,18, 51,56 (1974), 51,90, 52,46, (1975), 53,32, 54,12, 54,68 (1976), 56,76, 58,22, 59,08 (1977), 60,12, 63,90 (1981), 64,46, 64,54 (1982), 65,56 (1983), pričom čs. rekord 66,56 a slovenský 65,56 zostal „večný“ – IAAF v r. 1999 posunula ťažisko oštepu a hádže sa novým typom; osobné rekordy: guľa 13,50 (1983), oštep 66,56 (1984). Ocenenia: majsterka športu (1979), Sieň slávy ružomerského športu (2014).

65 JÁN DOBIÁŠ: narodený 6. októbra 1957 v Senici; chodec, neskôr tréner a funkcionár; jeden z prvých úspešných odchovancov Sokola Borský Mikuláš (tréneri Miroslav Hazucha a Milan Širuček), čs. a slovenský dorastenecký majster; po absolvovaní PF UK v Trnave funkcionár TJ Mladost, zakladateľ Junior klubu Borský Mikuláš, neskôr Atletického klubu Borský Svätý Jur, kde pôsobí ako učiteľ; spoluorganizátor Záhoráckej dvadsiatky (isté obdobie aj predseda organizačného výboru), v r. 2006 založil bežeckú Búranskú desiatku (od r. 2013 Búranský kros), iniciátor bežeckého seriálu Grand Prix Záhoria a Záhoráckeho detského pohára.

ŠTEFAN PETRÍK: narodený 15. októbra 1957 v Senici; v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch čs. reprezentant v chôdzi; začínal v Sokole Borský Mikuláš (tréner Milan Širuček), od r. 1977 člen ASVŠ Dukla Banská Bystrica (tréneri Ladislav Moc, Juraj Benčík); osobné rekordy: 20 km 1:23:49 (1981), 50 km 4:06:09 (1980); na ME 1978 osemnásť na 20 km (1:30:08), účastník finále chodeckého Svetového pohára 1977, 1979 a 1981, bronzový na juniorských pretekoch Družba 1975 (10 000 m 45:20,4) a na majstrovstvách spriatelenej armád 1979 (20 km 1:32:31,9); majster Československa na 20 km 1978 (1:28:21,8 pred Blažekom) a 1980 (1:26:59,8), majster Slovenska 1978 na 20 km (1:28:21,8) a 1979 na 50 km (4:08:59,6); dodnes spoluorganizátor Záhoráckej dvadsiatky v Borskom Mikuláši, ktorú vyhral v r. 1978 ako prvý domáci odchovanec.

ALŽBETA TISZOVÁ-BERNÁTHOVÁ: narodená 9. novembra 1957 v Krompachoch; vytrvalkyňa, jedna z tria Sloveniek s najväčším počtom odbehnutých maratónov (Seidlová 489, Semanová 232, Tiszová 173); prvý v Prahe-Stromovke v r. 1980, druhý o rok v Košiciach, kde žije, členka Diamantového klubu MMM (do r. 2022 33 štartov, vždy dobehla); osobné rekordy: 5000 m 19:28:09 (2000), 10 000 m 41:10,99 (2000), polmaratón 1:28:38 (1995), maratón 3:02:32 (1995); maratóncom je aj jej manžel Tibor.

Z podkladov MARIÁNA ŠIMA pripravil JURAJ MARCINÁT

OPUSTILI NÁS

Igor Konovalov

Foto: ARCHÍV SAZ

IGOR KONOVALOV: narodil sa 7. augusta 1970, zomrel 13. júna 2022 v Košiciach; guliár a oštepár, tréner, ktorý zanechal nezmazateľnú stopu v košickej atletike; v roku 1988 za VŠT Košice guľa 13,94 (7,26 kg), 15,83 (6 kg), oštep 44,10, 5. na čs. majstrovstvách staršieho dorastu v guľi 15,66, v roku 1989 bez zmeny klubu 13,46 (7,26 kg) v hale a 13,40 (7,26 kg), v roku 1993 už za Sláviu UK Bratislava 11,96 (7,26 kg); dlhé roky neúnavne podporoval Atletický klub Slávia Technická univerzita Košice, potom štafetu odovzdal svojmu žiakovi Michalovi Rusnákovi.

VLASTA NEMCOVÁ: narodila sa 26. septembra 1936 v Púchove, zomrela 29. júna 2022 v Hurgade (Egypt) ako najstaršia atletická rozhodkyňa na Slovensku; s atletikou sa zoznámila na púchovskom gymnáziu, ktoré v šprinte a vo vrhu guľou reprezentovala v stredoškolských súťažiach; vyštudovala Vyššiu pedagogickú školu v Bratislave, trénovala mládež v Púchove, potom v Banskej Bystrici (stála pri začiatkoch bežeckej kariéry olympioničky Jozefíny Ozorákovej-Čerchlanovej), kam sa presťahovala po vydaji za moravského rodáka Miroslava Němca, v r. 1969 – 1973 člena predsedníctva SAZ, predsedu revíznej, resp. hospodárskej komisie, neskôr tajomníka KV a OV ČSZTV; v 60. rokoch získala najvyššiu rozhodcovskú kvalifikáciu s kompetenciou

Vlasta Nemcová

Foto: ARCHÍV MIROSLAVA NEMCA

školiť rozhodcov; hlavná rozhodkyňa Európskych pohárov/ME družstiev v Banskej Bystrici, chodeckej Dudinskej päťdesiatky (v jej rozhodcovskom zbere bola aj v r. 2019), 18 rokov rozhodovala na Banskobystrickej latke v skoku do výšky, vo vedúcej funkcii pôsobila i na MMM; v období 1977 – 1983 bola okresnou šéfkou atletiky v Banskej Bystrici; tiež milovníčka opery; ocenenia: Čestné uznanie SOV za aktivitu pri šírení olympizmu (2017), Divák roka Štátnej opery v Banskej Bystrici (2016).

DUŠAN ŽAJDLÍK: narodil sa 2. mája 1929, zomrel 25. augusta 2022; jeden z najlepších slovenských prekážkarov na 400 m prvej polovice 50. rokov 20. storočia reprezentoval bratislavské kluby Slovan, Sláviu, Dimitrov a aj ODA Trenčín, v rokoch 1950, 1951 a 1955 koncoročný líder slovenských tabuliek na 400 m prekážok časmi 59,0, 59,0 a 54,4; člen jednotkových štafiet Slovana v rokoch 1949 (Engelhardt, Steiner, Žajdlík, Karácsonyi 3:40,1), 1951 (Drobný, Karácsonyi, Žajdlík, Zvolenský 3:31,0) a 1956 (Vrecník, Rek, Jamnický, Žajdlík 3:23,8); trikrát vicemajster SR, v roku 1953 na 400 m (51,9) a 400 m prekážok (56,9), v roku 1959 na 400 m prekážok (58,6); aj vo vyššom veku ešte súťažil, štartoval na slovenských veteraniádach, Národnom behu Devín – Bratislava či na Behu Devínskou Kobylou.

FRANTIŠEK TÓTH: narodil sa 16. júna 1948 v Čápore, zomrel 30. septembra

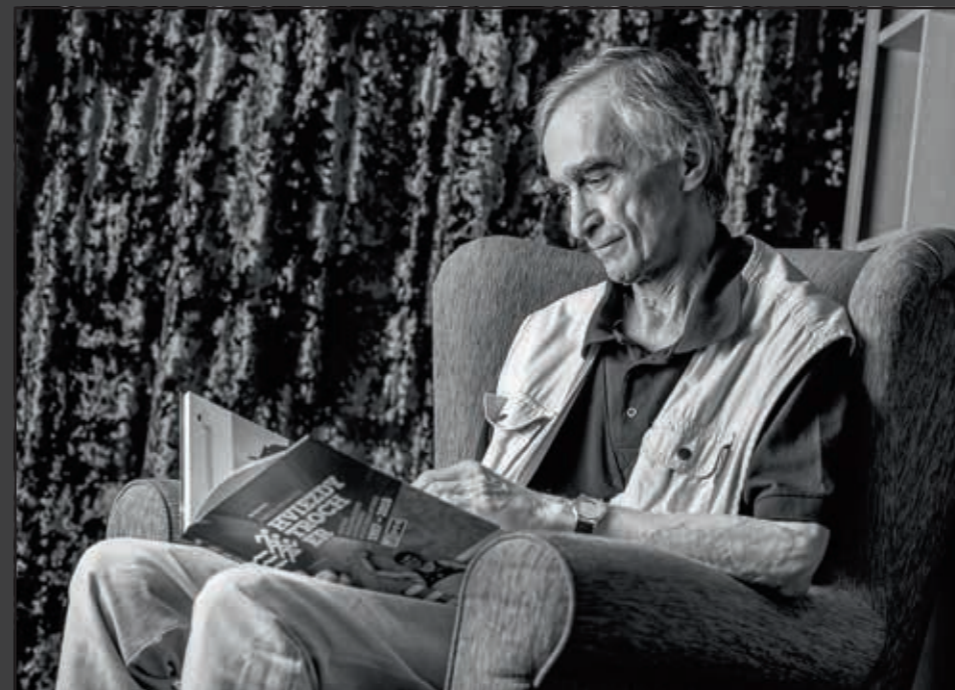
Hlavný štatistik SAZ František Tóth pri práci.

Foto: ARCHÍV SAZ

2022 v Galante; dlhoročný štatistik Slovenského atletického zväzu, funkcionár a rozhodca; za mlada šprintér a skokan v klube Slovan Duslo Šaľa, neskôr telovýchovný inštruktor v SOU chemickom (dievčenský tím učilišťa získal pod jeho vedením čs. titul vo viacboji 1982) a od roku 1989 predseda oddielu; atletickej štatistike sa začal venovať v roku 1992 najskôr ako štatistik v západo-slovenskom oblastnom atletickom zväze (spolu s Róbertom Mittermayerom a Jurajom Balážom), po smrti Jána Mutkoviča (2000) sa stal hlavným štatistikom SAZ a vďaka spolupráci s Mariánom Kalabusom rok čo rok zostavoval koncoročné slovenské ročenky; spoluautor publikácie *Historické tabuľky Slovenska* (100 najlepších v každej majstrovskej disciplíne) vydané v tlačenej forme v roku 2015: základ bola nedokončená práca Jána Mutkoviča, ktorú doplnil v spolupráci s českými štatistikmi Milanom Urbanom a Ludkom Folprechtom; vždy vyzdvihoval spoluprácu slovenských štatistikov s kolegami v Česku, kde má atletická štatistika dlhú tradíciu, zúčastňoval sa na stretnutiach slovenských a českých štatistikov v rámci Klubu veteránov atletických súťaží (KVAS) a navzájom si vymieňali skúsenosti. „Žiaľ, zo Slovenska sme v ňom len dvaja. Veľmi by nás potešilo, keby sa našli ďalší, ktorí by sa k nám pridali a venovali sa tomuto zaujímavému koničku,“ želal si František Tóth.

(JM, GB)

ZA MARIÁNOM ŠIMOM

Držite v rukách prvé číslo obnoveného časopisu Slovenská atletika, na ktorom sa už priamo nepodielal Marián Šimo, jeden z ľudí, ktorí stáli na prelome rokov 2012 a 2013 pri jeho zrode.

Keď ma tesne pred Vianocami 2012 oslovil novozvolený šéf SAZ Peter Korčok, či by som si vedel predstaviť znovuzrodenie špecializovaného slovenského časopisu s primárnym zameraním na domáce atletické dianie, prikývol som. Mal som však jednu zásadnú podmienku: aby som časopis mohol pripravovať v spolupráci s Mariánom Šimom. Pracoval som vtedy v denníku *Šport*, roboty vždy ako na kostole a chystať raz štvrťročne popri dennikárskej „otročine“ aj magazín bola veľká výzva. Sám by som to – ako sa dnes moderne hovorí – nedal. Ale s Mariánom – áno. Bol totiž záruka, že to, čo čitateľom ponúkne, bude obsahovo, odborne i štylisticky na úrovni. A tak v druhej polovici marca 2013 uzrelo svetlo sveta prvé číslo obnoveného *Slovenskej atletiky* na titulke s Jozefom Repčíkom.

Potom ďalšie a ďalšie. Vydanie, ktoré teraz držíte v rukách, má poradové číslo 39/40, keďže ide o dvojčíslo. S Mariánom sme tri roky perfektne fungovali v úlohách hlavných editorov. Bola s ním radosť pracovať. Rozhľadný človek, nabitý vedomosťami, pedant, novinár – spisovateľ, puntičkář, no najmä človek s vrúcnyim vzťahom ku kráľovnej atletike. Na konci roku 2015 mi oznámil smutnú novinu – vraj s editorstvom končí. Rozumel som jeho rozhodnutiu. Jeho zdravie už bolo predsa len chabé, nemal síl ako kedysi. Slovenskej atletike (všeobecne i časopisu) však ostal naďalej verný. Písal skvelé texty do rubriky Včera

a dnes plné zaujímavých a neraz aj málo známych faktov a príbehov. Nebyť jeho, mnohé veci z histórie kráľovnej športov na Slovensku by sa nikdy nepredrali na svetlo. Na ilustráciu Mariánovej pedantnosti: trpezlivo aj tri-štyri dni bol schopný overovať jeden-jediný, pre niekoho možno aj celkom nepodstatný fakt... On však chcel mať všetko tip-top. Lebo taký bol Marián Šimo.

Takisto mal pod palcom rubriku Personálie, kde predstavujeme jubilantov i tých, čo nás

navždy opustili. Posledný raz sme obe rubriky spolu „dokopali“ začiatkom apríla. Pre Mariána boli posledné. V jednej z rubrik, ktorú roky „dozoroval“, sa v tomto čísle *Slovenskej atletiky* ocitlo už aj jeho meno. Žiaľ, v tej, ktorá má podtitul Opustili nás. Marián Šimo zomrel 21. mája 2022.

Marián Šimo bol v slovenskom športe, no najmä v atletike, pojem. Človek s nadhľadom i skvelým prehľadom. Miloval debaty. Nie však prázdne mlátenie slamy, ale vecné, konštruktívne diskusie. O atletike, o športe, o médiách, o politike, o živote.

Dokonale poznal slovenské športové realie a vďaka daru od Boha o nich vedel aj pútavo napísať – dokonca aj o nudnom „schôdzovaní“ telovýchovných funkcionárov. Marián bol – a zrejme na dlhý čas ostane – posledným slovenským športovým novinárom, ktorý dlhodobo a podrobne sledoval športovú politiku. Domácu i zahraničnú. Mal v nej prehľad ako nik.

Písal skvele. Dal si záležať na každučkém slovíčku – až tak, že keď prešvihol naplánovaný rozsah článku, editori si trhali vlasy, lebo skrátiť jeho text bolo takmer nemožné. Všetko totiž do seba perfektne zapadalo, žiadne slovíčko nebolo navyše...

Marián svoje publicistické majstrovstvo pretavil do viacerých skvelých knižných diel. Naposledy pred tromi rokmi, keď zmapoval históriu slávneho mítingu P-T-S v publikácii *Zürich východu: Hviezdy troch ér – história najslávnejšieho slovenského atletického mítingu 1957 – 2018*.

Chystal ďalšiu lahôdku, encyklopédiu osobností slovenskej atletiky. Žiaľ, nestihol ju dokončiť. Ale vďaka rukopisu, ktorý nám po jeho úmrtí poskytla jeho manželka, sa v časopise *Slovenská atletika* budete môcť s Mariánom Šimom stretávať naďalej. V „jeho“ rubrike Personálie totiž budeme vychádzať z podkladov, ktoré pri mapovaní slovenskej atletickej histórie zanechal.

GABRIEL BOGDÁNYI
Foto: PAVOL UHRIN

KTO BOL MARIÁN ŠIMO

- ☞ Narodil sa 21. 9. 1949 v Bánovciach nad Bebravou, zomrel 21. 5. 2022 v Bratislave.
- ☞ Po štúdiu žurnalistiky na FiF UK v Bratislave pôsobil v denníkoch *Rolnícke noviny* (1968 – 1973), *Šport* (1973 – 1977), *Pravda* (1977 – 2004, od r. 2013 spolupracovník), *SME* (2004 – 2008, do r. 2013 spolupracovník) a v časopise *Slovenská atletika* (2013 – 2022).
- ☞ V rokoch 1998 – 1999 bol šéfredaktor magazínu *Panoráma*, ktorý vydával SOV.
- ☞ Podieľal sa na príprave olympijských pamätníčok: *Moskva/Lake Placid 1980, Soul 1988, Atlanta 1996, Turín 2006, Peking 2008, Vancouver 2010, Londýn 2012, Soči 2014*.
- ☞ Napísal textovú časť publikácie o prvých atletických MS *Helsinki 1983*.
- ☞ Zachytil príbeh olympijského víťaza v boxe Jána Zacharu v knihe *Zlatá za život* (2009) i výškarky a bývalej predsedníčky SAZ Márie Mračnovej v publikácii *Faja* (2016).
- ☞ Bol spoluautor scenára francúzsko-slovenského televízneho dokumentárneho seriálu *Veľké himalájske dobrodružstvo* (1985).
- ☞ Získal Čestné uznanie Klubu fair play (1996), Bronzové kruhy SOV (2007), Cenu Mira Procházku (2009), Zlatý odznak SOŠV za výnimočný prínos pre olympijské hnutie a šport (2018), na slávnosti Atlet roku 2022 ho 11. 11. 2022 uviedli do Siene slávy slovenskej atletiky.

KOŠICE PRED 25 ROKMI ÚSPEŠNE ZORGANIZOVALI MS V POLMARATÓNE, KTORÉ EŠTE DLHO PO NICH CHVÁLILI BEŽCI I VTEDAJŠIE VEDENIE IAAF

ŠTEFKO SI SKLAMANIE VYNAHRADIL V NEW YORKU

Košický rodák Róbert Štefko (s číslom 126) na trati MS 1997.

Slovensko hostilo kontinentálnu atletickú elitu viackrát. Usporiadalo majstrovstvá Európy 2017 v krose, Európsky pohár 2019 vo vrhoch i tri edície Európskeho pohára v chôdzi (1998, 2001, 2013). Svetové atletické podujatie sa však na našom území konalo zatiaľ len jediný raz – pred 25 rokmi 4. októbra 1997. Košice zorganizovali VI. majstrovstvá sveta v polmaratóne.

Na šampionáte, o ktorom sa potom v superlatívoch hovorilo v atletických kuloároch ešte dlhé roky, súťažilo 143 mužov a rekordných 32 mužských tímov, žien sa postavilo na štart 83, 15 krajín poskladalo i družstvo. Do Košíc prišli vytrvalkyne a vytrvalci z dovedna 45 krajín, nechýbali ani dvaja najvýznamnejší funkcionári Medzinárodnej asociácie atletických federácií (IAAF, v súčasnosti Svetová atletika/WA) – prezident Primo Nebiolo a generálny sekretár István Gyulai.

„Cesta Košíc za dejiskom polmaratónskeho svetového šampionátu nebola ľahká. V roku 1994 sme síce neuspeli v súboji s Palmou de Mallorca o usporiadanie MS 1996, ale o rok sme už v Monte Carle mali dôvod na radosť. Členov rady IAAF, ktorá rozhodovala o organizátorovi majstrovstiev sveta, sa nám podarilo presvedčiť, aby šampionát prideliť Slovensku. S mnohými z nich som rokoval osobne a získal som ich na našu stranu. Na nej však bol predovšetkým prezident IAAF Primo Nebiolo, čo malo azda najväčší vplyv na celé hlasovanie,“ spomína na výber dejiska šéf organizačného výboru MS 1997 Štefan Daňo, ktorý 28 rokov stál aj na čele usporiadateľov chýrneho Medzinárodného maratónu mieru (MMM).

„Spôčiatku sme všade počúvali: budete to

mať ťažké, nemáte poriadne letisko, chýbajú vám skúsenosti. Po prezentácii v Monte Carle mi István Gyulai pošepol, že šéf svetovej atletiky, pán Nebiolo, nie je naklonený, aby sme šampionát dostali. Večer pred voľbou dejiska som si naňho počkal a prostredníctvom tlmočníka som mu mnohé veci vysvetlil. A – na druhý deň sme suverénne vyhrali. Aj Nebiolo hlasoval za Košice.“

POD KENSKOU TAKTOVKOU

Do Košíc v októbri 1997 pricestovala naozajstná polmaratónska elita. Svetový rekordér (59:47 v roku 1993 v Miláne) a majster sveta 1991 na 10 000 m Moses Tanui z Kene, jeho krajan Shem Kororia, tretí na 5000 m na MS 1993, obhajca titulu z Palmy de Mallorca 1996 Talian Stefano Baldini, Hendrick Ramaala z Juhoafrickej republiky, ktorý krátko pred MS dosiahol výborných 1:00:25 h, či Belgičan marockého pôvodu Mohammed Mourhit, vtedy s osobákom 27:17,09 na 10 000 m.

Zo špičkových vytrvalkyň prišla dvojnásobná víťazka slávneho maratónu v New Yorku (1994, 1995), majsterka sveta 1995 na 10 000 m a bronzová z MS v polmaratóne 1993 Keňanka Tegla Loroupeová a všetci sa tešili na jej súboj so striebornou medailistkou

z OH 1992 na 10 000 m a polmaratónskou majsterkou sveta 1994 Juhoafričankou Elanou Meyerovou.

Keňania v skvelom počasí (14,5 °C, slnečno) splnili očakávania. V mužskej súťaži získali všetky tri medaily i tímový titul. Vyhral Kororia v rekorde MS 59:56 min o dve sekundy pred Tanuiom, bronzový Kenneth Cheruiyot dosiahol na rýchlej košickej trati čas rovnú jednu hodinu. Obhajcovi titulu Baldinimu kvalitných 1:01:01 stačilo iba na 9. miesto... Kororiov víťazný výkon prekonal až v roku 2009 v Birminghame Eritrejcán Zersenay Tadese (59:35). O kvalite výkonov na MS 1997 na košickom mestskom okruhu svedčil i fakt, že traja medailisti plus štvrtý Ramaala (1:00:07) sa dostali v tom čase do desiatky najrýchlejších svetových polmaratóncov v histórii.

V súťaži žien Loroupeová s Meyerovou do 10. kilometra (32:12) bežali plece pri pleci, na jedenástom však Juhoafričanka pre zranenie nohy odstúpila. Loroupeová potom pokračovala uvoľnene za svojim prvým individuálnym titulom majsterky sveta v polmaratóne v kariére (ďalšie dva získala v rokoch 1998 a 1999) i rekordom šampionátu 1:08:14.

Za ňou sa odohrával už len duel o zvyšné dve medaily (striebro získala Rumunka Cristina Pomacuová 1:08:43, bronz jej krajanka Lidia Simonová 1:09:05) a ešte o tímové zlato. Súčet časov troch najlepších Rumuniek bol

Vítaz Shem Kororia otvoril rekord polmaratónskych MS 59:56 min.

napokon prekvapujúco o 17 sekúnd lepší, ako dosiahli Keňanky.

ŠTEFKA STOPLI KRČE

Zo slovenských reprezentantov sa najviac očakávalo od košického rodáka Róberta Štefka, ktorý sa pred MS pýšil výborným osobným rekordom 1:01:46 z novembra 1996 v St. Denis. Zverenec Dušana Valenta behal aj v lete 1997, utvoril slovenské rekordy na 3000 m (7:46,83 v Sopote) a dvakrát na 10 000 m (27:51,38 v Prahe a 27:42,98 vo Ville-neuve d'Ascq). Aténske atletické MS však vynechal, sústredil sa výhradne na košický polmaratónsky šampionát.

Žiaľ, na trati potom bojoval nielen so súpermi, ale i žalúdočnými krčmi. Jeho umiestnenie a čas v cieľi – 29. a 1:02:15 – s odstupom rokov dokazujú, že celkom úspešne. Štefkovu pozíciu v top 30 doposiaľ nik zo slovenských bežcov neprekonal...

„Najaké silné spomienky na MS 1997 v Košiciach nemám. Asi preto, lebo preteky nedopadli úplne podľa mojich predstáv. Bolo však super, že som na takomto podujatí mohol štartovať doma, pretože väčšinou som súťažil v zahraničí,“ spomína Štefko na polmaratónsky šampionát v rodnom meste.

„V príprave som absolvoval sústredenia na Štrbskom Plese, v St. Moritzi a Topoľčiankach. Nabehané som mal dosť, v lete sa mi na dráhe dарило i počasie na MS vyšlo. Kľúčové preteky roka mi však jednoducho nesadli. Moje problémy so žalúdkom zrejme spôsobila nervozita – väčšia ako bežne. Chcelo to asi lepšie sa pred pretekmi najesť a nabráť viac energie, ktorú som pred štartom zrejme prirýchlo spaľoval. Nuž ale občas to takto chodí, keď človek veľmi chce. Na šampionát v Košiciach som sa mimoriadne tešil, všade kopec známych, poznáte každý kameň. Pravda, veľa pokoja som pred štartom nemal, ale v tom, myslím si, nebol problém.“

Z košického sklamaní sa však Róbert Štefko rýchlo pozviechal a 29 dní po MS skončil na prestížnom maratóne v New Yorku siedmy vo výbornom slovenskom rekorde 2:11:11 h. „Asi to tak v Košiciach malo byť, aby tých úspechov nebolo naraz priveľa,“ podotkol Štefko s úsmevom.

Z MATERSKEJ NA MS V KOŠICIACH

Slovenky nemali skúsenosti z MS v polmaratóne, takže od debutantiek sa zázraky nečakali. Najlepšia z päťice bola na 51. mieste skúsená 33-ročná Ludmila Melicherová, olympionička zo Soulu 1988 a dvojnásobná (1990,

Predseda organizačného výboru MS 1997 Štefan Daňo blahoželá zlatej Tegle Loroupeovej z Kene.

1991) víťazka maratónu vo Viedni. Najspokojnejšia však bola Novozámčanka Dana Janečková, z našich druhá najlepšia (67.). Tešila sa z takmer minútového zlepšenia osobného rekordu.

„MS v Košiciach mám v pamäti celkom dobre zafixované, lebo to bolo moje prvé vrcholné podujatie – navyše v období materskej pauzy. V tom čase mala dcérka Lucka dva a pol roka. Košický šampionát bol pre mňa veľká motivácia na návrat do atletiky,“ spomína Dana Janečková. „V hre bolo päť miestieniek, pričom o nomináciu sa uchádzali aj skvelé bežkyne ako Ludmila Melicherová a Alena Močáriová s osobákmi na úrovni 1:13 h. Uspieť v kvalifikácii, ktorou boli majstrovstvá Slovenska v Šali, nebolo vôbec jednoduché. Zabráť nám dalo poriadne i počasie. Lialo až tak, že na niektorých úsekoch stála voda. Ja som však z toho vyťažila maximum: vyhrala som v osobnom rekorde 1:18:44 a vybojovala som si nomináciu na MS, čo bol úžasný bonus. Bola som hrdá, že budem môcť reprezentovať Slovensko v Košiciach.“

Polmaratónske MS boli pre vtedy 24-roč-

nú Danu Janečkovú ďalšia výzva. Tešila sa, že premiéru na vrcholnom podujatí si odbije pred domácim publikom: „Bežalo sa mi dobre a bol z toho opäť osobný rekord. Vo vynikajúcej atmosfére skvele zorganizovaných pretekov som sa zlepšila o 59 sekúnd na 1:17:45, takže u mňa prevládla absolútna spokojnosť.“

Dana Janečková po košickej premiére splnila nominačné kritériá na MS v polmaratóne ešte trikrát, no štartovala len na šampionátoch v rokoch 1998 a 1999, do Edmontonu 2000 necestovala. Svoje umiestnenie z Košíc si síce už nezlepšila, posunula si však osobný rekord – v nemeckom Paderborne dosiahla v roku 2005 čas 1:14:19 h.

POCHVALA OD NEBIOLA

Šieste MS v polmaratóne v Košiciach dopadli na jednotku. K úspechu výrazne prispelo mesto, hlavný sponzor Východoslovenské železiarne (VSŽ), vyše 1200 dobrovoľníkov, skvelá 60-tisícová divácka kulisa i profesionálna práca celého organizačného výboru na čele so Štefanom Daňom a vtedajším predsedom SAZ Antonom Ihringom.

Nečudo, že Daňo a spol. dostali od vedenia svetovej atletiky Zlatú plaketu IAAF a aj dakovný list. „Majstrovstvá sveta v polmaratóne charakterizované vysokou úrovňou organizácie boli mimoriadne úspešné. Košice môžu byť hrdé na to, že sa úspešne dokázali zhostiť takejto pamätnej udalosti...,“ napísal Primo Nebiolo.

Európska atletika (EA) plánuje zaviesť od roku 2025 ME v cestných behoch. Na jednom mieste by sa bojovalo súčasne o európske tituly v maratóne, polmaratóne a na 10 km na ceste. Žeby ďalšia veľká výzva pre východoslovenskú metropolu?

„Ak Košice zvládli v roku 1997 MS, myslím si, že istotne by dokázali na vysokej úrovni usporiadať aj ME v cestných behoch,“ vraví najlepší slovenský vytrvalec v histórii Róbert Štefko. „Šampionát pred štvrtstoročím bol zorganizovaný perfektne, všade vládla super atmosféra, na štarte sa zišla silná konkurencia a aj výsledné časy boli neskutočné.“

GABRIEL BOGDÁNYI,
VLADIMÍR MEZENECV

SLOVENSKO V KOŠICIACH 1997

MUŽI (143 štartujúcich): 29. Róbert Štefko 1:02:15, 73. Petr Pípa 1:04:42, 84. Miroslav Vanko 1:05:24, 94. Róbert Petro 1:06:25, 115. Róbert Šádek 1:07:51.

DRUŽSTVÁ (32): 17. Slovensko (Štefko, Pípa, Vanko/Petro, Šádek) 3:12:21.

ŽENY (83 štartujúcich): 51. Ludmila Melicherová 1:14:45, 67. Dana Janečková 1:17:45, 72. Alena Močáriová 1:20:02, 73. Alena Pochybová 1:21:22, 74. Anna Balošáková 1:22:10.

DRUŽSTVÁ (15): 14. Slovensko (Melicherová, Janečková, Močáriová/Pochybová, Balošáková) 3:52:32.

V DAK TLMAČE ZAČÍNALI OD ÚPLNÝCH ZÁKLADOV A UŽ SA MÔŽU PÝŠIŤ ŠTVORNÁSOBNÝM MAJSTROM SLOVENSKA

ODCHOVANÍ NA DETSKEJ ATLETIKE – ZÁZRAKY ROBIA NA KOLENE

Mladí atléti z DAK Tlmače pod vedením svojich trénerov dosiahli viacero hodnotných umiestení.

„Presne toto som hľadala pre svoje deti. A chcela som to sprístupniť nielen mládeži z nášho mesta, ale aj z blízkeho okolia,” povedala o úlohe Detskej atletiky pri vzniku Detského atletického klubu Tlmače jeho zakladateľka Helena Barátová. Impulzom bolo tretie miesto družstva žiakov prvého stupňa zo ZŠ Tlmače na celoslovenských atletických pretekoch Bavme deti športom v marci 2017.

V štvrtisícových Tlmačoch dlhodobo chýbal šport vhodný nielen pre chlapcov, ale aj pre dievčatá. „Atletika je navyše krásna v tom, že je aj finančne prístupná pre všetkých. Deti si vďaka nej vytvoria veľmi dobré základy a návyky aj pre ostatné športy,” tvrdí duša DAK. Za päť rokov, z toho dvoch poznačených pandémie, dokázali v klube z Tekova malý zázrak. Nadviazali spoluprácu s viacerými základnými školami v regióne a v súčasnosti zastrešujú tréningové a športové aktivity až 120 malých atlétov. „Aj keď klub musel prejsť rôznymi zmenami najmä pre nevyhovujúcu spoluprácu so samosprávou nášho mesta, naďalej sa venujeme deťom od piatich rokov, až kým neskončia základnú školu,” priblížila Helena Barátová aktuálnu členskú základňu.

ZAČÍNALI OD ZÁKLADOV

V roku 2017 klub začínal úplne od piky. Po základnej športovej príprave postupne prešli jeho

členovia detskými súťažami a až po dvoch rokoch sa zapojili aj do krajských zápolení. Za krátky čas sa už dvakrát zúčastnili s družstvom starších žiakov na majstrovstvách Slovenska a nechýbali ani na šampionátoch jednotlivcov. „Na tých prvých nás reprezentovali bratia Matej a Šimon Záležákovci a Jakub Sádovský. Najviac sa darí Matejovi, ktorý už získal po štyri zlaté a strieborné medaily a vďaka týmto výsledkom ho tento rok nominovali aj na medžištátne stretnutie do 16 rokov v Znojme,” pootvorila Helena Barátová „sieň slávy” mladého klubu.

Ako dlhoročná športovkyňa a trénerka si pochvaľuje najmä to, že pre svoj nápad našla pochopenie medzi kolegami z iných základných škôl. „Vďaka spolupráci s trénermi a učiteľmi máme veľmi dobre zmapované mladé talenty. Myslím si, že takto by to malo fungovať na celom Slovensku. Zo spolupráce máme veľký úžitok.”

V klube sa usilujú zabezpečiť podmienky na

tréning počas celého roka, čo je však dosť komplikované. „Problém spočíva najmä v tom, že v Tlmačoch a okolí chýba atletická dráha. Zabezpečiť v zimnom období dostatočný počet voľných hodín v telocvični tiež nie je najjednoduchšie,” priblížila trénerka atletické zázemie DAK. Ako z jej slov vyplýva, o zázraky sa v klube pokúšajú takpovediac na kolene.

NAŠLA, ČO HĽADALA

Od šiestich do štrnástich rokov hrala súťažne tenis v Zlatých Moravciach. Ako stredoškôlka presedlala Helena Barátová na volejbal a svoju všestrannosť dokazovala aj tým, že sa pravidelne zúčastňovala na rôznych atletických pretekoch, najmä na behoch na dlhé trate. „Športu sa venujem už 34 rokov na rôznych úrovniach,” prezradila zakladateľka DAK Tlmače.

Už keď sa rozhodovala, kam pôjde na vysokú školu, vedela, že sa chce venovať deťom a športu. Preto si zvolila učiteľskú kombináciu matematika – telesná výchova. „Po rokoch práce na druhom stupni základnej školy, kde deti mali veľakrát problémy zvládať základné lokomočné zručnosti, som dospela k rozhodnutiu venovať sa aj mladším ročníkom. Všetky moje vízie a skúsenosti som chcela využiť v klube.”

Niet sa čo čudovať, že v Tlmačoch našiel veľkú odozvu čoraz obľúbenejší projekt SAZ Detská atletika. V meste dlhodobo chýbala možnosť všeobecnej pohybovej prípravy, a preto začala Helena Barátová svoje deti vozit' na atletiku do Zlatých Moraviec k celoslovenskej koordinátorky Detskej atletiky Darine Kozolkovej. „Veľmi sa mi zapáčila myšlienka projektu, podpora všestranného rozvoja pohybových schopností hrovou formou. Presne toto som hľadala pre svoje deti. A chcela som to sprístupniť nielen mládeži z nášho mesta, ale aj z blízkeho okolia,” objasnila.

„Oslovila ma hravosť, kolektívnosť, všestrannosť, na ktorú sa v ňom dbá. U nás sa veľa rozpráva o zdravom životnom štýle, tak prečo ho neponúknuť deťom atraktívnu a príťažlivou formou?” vyzdvihla skúsená trénerka nosnú myšlienku Detskej atletiky. Ďalší jej benefit vidí vo výchove šikovných trénerov na celom Slovensku. „Tréner sa musí vedieť vcítiť do svojho zverenca a pochopiť jeho nálady. Preto sa teším, že sa nám to s našimi zverencami darí.”

Tlmačania sa pravidelne zapájajú do organizovania okresných kôl v Detskej atletike a rôznych iných podujatí, aby ich zverenci mohli dobehnúť to, čo pre pandémiu v uplynulých dvoch rokoch zameškali. Veľkej obľube sa v minulosti medzi

Na M-SR starších žiakov 2021 v Trnave stál Matej Záležák (vľavo) dvakrát na stupňoch pre víťazov.

deťmi a ich rodičmi tešil atletický kemp. „Zaujímalo ma naozaj veľký, ale tento rok sa nekonal. Verím však, že budúci rok v lete túto tradíciu obnovíme,” nádejá sa Helena Barátová.

COVID ICH PRIBRZDIL, ALE NEZASTAVIL

Elán a chuť do súťaženia mladých atlétov v DAK Tlmače poriadne preverila pandémia ochorenia COVID-19. „Covidové obdobie bolo najťažšie na zabezpečenie tréningovej činnosti. Najprv sme sa nevedeli dostať do telocvični. Potom sa zasa obmedzil počet detí v skupinách,” vrátila

sa trénerka DAK k nedávno prežitým peripetiám. „Obmedzenia boli dosť demotivujúce nielen pre deti, ale aj pre trénerov.” Preto sa často pripravovali samostatne alebo podľa individuálnych konzultácií. Len čo to bolo možné, trénovali v menších skupinách a za dobrého počasia hľadali podmienky v prírode.

Po dvojročnej neistote sa atletický kolotoč minulý rok opäť ako-tak rozbehol. A Tlmačský klub naň nezabudol naskočiť. Od konca mája do konca novembra absolvovali jeho členovia tridsať pretekov po celom Slovensku. Napriek tomu, že klub nestihol ešte osláviť ani piate narodeniny, vo svojej vekovej kategórii sa nestratil. Na vlaňajších majstrovstvách Slovenska starších žiakov v Trnave získal Matej Záležák strieborné medaily v diaľke a výške, na 150 m bol štvrtý a na 60 m šiesty. Jakub Sádovský pridal 5. miesto v guli a 10. v disku. Starší z bratov Záležákovcov potvrdil svoj talent najskôr na tohtoročnom halovom šampionáte tej istej vekovej kategórie, kde si vybojoval svoje prvé dva tituly na 60 a 150 m a druhý bol v diaľke. Ďalšie dva dosiahol v lete vonku (60 m a diaľka) a 31 bodmi pomohol klubu k solidnému 10. miestu na M-SR družstiev (zo 17 účastníkov). Na taký mladý klub veľmi slušná bilancia.

CHÝBA VÄČŠIA PODPORA OD MIEST A OBCÍ

V zložitej dobe pomáhajú pri financovaní klubu rodičia, ktorí pravidelne platia členské príspevky a poukazujú dve percentá z daní. „Nejaké prostriedky sme získali z dotácie mesta a aj od SAZ. A naď vodou nás držia aj rôzne sponzorské dary,” priblížila trénerka zdroje, z ktorých žije DAK.

Našťastie, v klube nie je na všetko sama. Momentálne v ňom pôsobia traja interní a dvaja externí tréneri.

„Sme malý klub, ktorý sa môže pochváliť dobrým materiálnym vybavením. Problémom sú síce spomínané športoviská, ale aj tento deficit sa snažíme riešiť. Napríklad aj zmenou pôsobiska,” naznačila Helena Barátová. Už v lete sídlo presunuli do neďalekých Hronských Kľačian a keďže klub funguje aj v ďalších obciach v okolí, zostanú v budúcnosti iba pri neutrálnom názve Detský atletický klub. Tam niekde sa ukrýva aj odpoveď na otázku, čo najviac chýba k spokojnosti. „Pochopenie a väčšia podpora od miest a obcí v regióne,” povedala bez zaváhania trénerka malých atlétov. Chuť do práce napriek tomu nestráca. Čerpá ju od svojich malých zverencov. „V každom jednom vidíme potenciál, ktorý sa snažíme rozvíjať, a veríme, že ak sa aj nepresadia v atletike, nestratia sa v iných športoch, či už ako jednotlivci alebo v kolektívnych športoch.”

Propagátorka ľahkej atletiky v Tlmačoch má jasnú predstavu o tom, čo by pomohlo budúcnosti tohto športu. „Veľmi by prospela väčšia podpora všetkých športov na rôznych úrovniach. Keby sme v školách mali vyššiu dotáciu hodín telesnej výchovy, aby sa deti pohybovo rozvíjali nielen v kluboch, ale aj na školách.” A čo si Helena Barátová želá pre budúcnosť svojho klubového dieťaťa? „Samozrejme, aby som ho mohla raz odovzdať mladým trénerom – odchovancom nášho klubu.”

ŠTEFAN ŽILKA
Foto: ARCHÍV DAK TLMAČE
A HELENY BARÁTOVEJ

MOTIVUJÚ ICH PRÍBEHY REPČÍKA, BEER, CZAKOVEJ

Prvý veľký úspech dosiahli malí atléti z Tlmač v marci 2017, keď sa v Bratislave tešili z bronzu na celoslovenskej atletickej súťaži Bavme deti športom. „Deti sa tešili nielen zo zisku pohára, ale aj zo stretnutia so slovenským reprezentantom Lukášom Beerom a olympionikmi Jozefom Repčíkom a Máriou Katerinkou Czakovou. Možnosť na vlastné oči vidieť spomenutých športovcov ich inšpirovala k ďalšiemu napredovaniu a zlepšovaniu svojich výkonov. Bol to pre ne veľmi silný podnet. Na ten zážitok im zostali pekné spomienky,” zdôraznila Helena Barátová.

Pamätný moment pre atlétov zo ZŠ Tlmače: stretnutie so slovenskými reprezentantmi Lukášom Beerom, Máriou Katerinkou Czakovou a Jozefom Repčíkom v marci 2017.

DAK TLMAČE – MEDAILY Z M-SR

ZLATO

- Matej Záležák st. žiaci hala 2022 60 m
- Matej Záležák st. žiaci hala 2022 150 m
- Matej Záležák st. žiaci 2022 60 m
- Matej Záležák st. žiaci 2022 diaľka

STRIEBRO

- Matej Záležák st. žiaci 2021 diaľka
- Matej Záležák st. žiaci 2021 výška
- Matej Záležák st. žiaci hala 2022 diaľka
- Matej Záležák st. žiaci 2022 150 m

EYOF 2022 V BANSKEJ BYSTRICI BOL DOPOSIAĽ NAJVVÄČŠÍM TESTOM PRÁCE SLOVENSKÝCH ATLETICKÝCH ROZHODCOV, V ROKU 2024 ICH ČAKAJÚ ME DO 18 ROKOV

Atletickí rozhodcovia, funkcionári a dobrovoľníci na EYOF 2022.

Foto: SOŠV – ANDREJ GALICA

HISTORICKÁ VÝZVA SPLNENÁ NA JEDNOTKU

Úlový multišportový sviatok v Banskej Bystrici zmobilizoval nielen atlétov či trénerov, ale aj početný zástup rozhodcov. Športovú akciu takého veľkého rozsahu Slovensko ešte nikdy nesprioradalo.

Z desiatich odvetví Európskeho olympijského festivalu mládeže (EYOF) bola nosným športom atletika. SAZ preto začal s prípravou už dva roky pred podujatím, no skomplikovala ju rekonštrukcia dejiska atletických súťaží – štadióna na Štiavnických. Infraštruktúra a detailné vybavenie štadióna teda nemohli prejsť riadnou zaťažkavacou skúškou.

SAZ na čele s riaditeľom pretekov Vladimírom Gubrickým zostavil pracovnú skupinu s 15 členmi vrátane niekoľkých pracovníkov sekretariátu. Pravidelné stretnutia narušila pandémia, ale online pracovné zasadnutia sa napokon ukázali ako prosperná alternatíva. Ušetrili čas na cestovanie a zvýšili pružnosť, pretože sa mohli konať aj operatívne podľa aktuálnej potreby. Pravá ruka riaditeľa pretekov pre úsek rozhodovania Ján Dömény ako nováčik v tejto pozícii svoju úlohu zvládol a prejavil sa ako schopný organizátor. Na rokovaniach sa zúčastňoval tiež športový manažér EYOF Martin Škarba, ktorého aktuálne informácie pomáhali pri plynulej príprave podujatia.

Jednou z prvých úloh bolo spracovať súpis požadovaného materiálneho vybavenia sektorov vrátane rozvíčovacieho štadióna. Zhostil sa jej Ján Košťál. Nasledovalo spracovanie zoznamu rozhodcov a voľba dvoch vedúcich rozhodcov.

Ivan Čillík ako prvý z nich dostal na starosť domácich rozhodcov. Styk s Európskou atletikou (EA) a technickými delegátmi mala zabezpečiť druhá členka tandemu Zuzana Costin (Malíková), ktorú tri mesiace pred podujatím z rodinných dôvodov nahradil Branislav Droščák. Naďalej sa však mimoriadne aktívne zapájala do riešenia problémov najmä v súvislosti s detailnou prípravou časového harmonogramu.

HĽADAJÚ SA ROZHODCOVIA

Približne rok pred podujatím SAZ zverejnil výzvu s dotazníkom pre záujemcov o rozhodovanie na EYOF. Postupne sa prihlásilo takmer 200 arbitrov, počet však z rôznych dôvodov postupne klesal. Viacerí museli dodatočne splniť vypísané kritériá – zaregistrovať sa v SAZ či získať potrebnú rozhodcovskú kvalifikáciu. Požiadavky EA na zloženie zboru rozhodcov – vyvážený počet mužov a žien a uprednostnenie mladých – sme splnili. Pri určovaní vrchníkov disciplín hrala popri skúsenostiach dôležitú úlohu znalosť angličtiny a schopnosť komunikovať cez vysielacie. Aj v tomto prípade došlo z rôznych dôvodov k menším personálnym zmenám.

Koncom roka 2021 začal nadobúdať podobu neskôr mnohokrát upravovaný časový program

EYOF, od ktorého sa odvíjali potreby súvisiace s počtom rozhodcov a dobrovoľníkov, objem finančných prostriedkov na ich odmeny, počet rozhodcovských skupín, požiadavky na jednotné obliečenie či ubytovanie.

S cieľom zabezpečiť dostatočný počet kvalifikovaných rozhodcov na EYOF (ale i na nové tartanové štadióny) sa od decembra 2021 do marca 2022 uskutočnili školenia, na ktorých sa v ôsmich slovenských mestách zúčastnil rekordný počet 266 záujemcov. V prvej polovici júna sa popri mítingu P-T-S v Šamoríne a následne v čase majstrovstiev SR dorastu v Banskej Bystrici (zároveň generálka na EYOF) konali semináre, kde sa vybraní rozhodcovia oboznámili s novinkami v pravidlách WA a vzápätí si ich vyskúšali priamo v praxi. Žiaľ, limity ubytovacích kapacít v Banskej Bystrici viedli k značným zásahom do zloženia rozhodcovských skupín pre EYOF. Napokon aj na samotnom podujatí pracovali skupiny v odlišných zostavách, čo zapríčinilo najmä zrušenie takmer všetkých kvalifikácií, keďže na súťaž nastúpilo o 200 atlétov menej, ako sa očakávalo. Na EYOF nakoniec rozhodovalo 137 rozhodcov, z toho traja z ČR (plus zahraniční rozhodcovia chôdze) a 24 dobrovoľníkov, čo je najvyšší počet na jednom podujatí v histórii slovenskej atletiky. O technické zabezpečenie atletických súťaží s obsluhou sa postarala ostravská firma On Line System Petra Blažejka a o vracanie náčinia na autíčkach rodinná firma Rajdusovcov.

UNIVERZÁLNOŠŤ VÝHODOU

Pri zaraďovaní rozhodcov do jednotlivých funkcií, ale i pri častej a vynútenej improvizácii sa prejavila ako veľká výhoda ich všestrannosť – a nie špecializácia. Tá sa uplatňuje najmä pri obsadzovaní pozícií vedúcich rozhodcov a vrchníkov, ktorí musia dokonale ovládať pravidlá svojej disciplíny a vedieť „dirigovať“ svoj tím.

Rozhodcovia dostali miesta v jednotlivých skupinách a postupne aj spresnené funkcie a pozície. Okrem vedúcich rozhodcov (Branislav Droščák a Ivan Čillík) bola pôvodne ustanovená i trojica najskúsenejších rozhodcov, pripravená hocikeď zastúpiť ľubovoľného rozhodcu v prípade neočakávanej absencie. Napokon z nej ostal k dispozícii iba Ján Košťál. Manažérom rozhodcov sa stal Marián Kalabus a manažérom dobrovoľníkov Tomáš Benko. Vznikli skupiny pre technicko-informačné centrum (manažérka Silvia Hanusová), rozvíčovaciu a tréningovú štadiónu (Eva Čuga) a prezentáciu v tribúne (Zdeněk Simon z ČR), kontrolu náčinia (Vladimír Prokša), optického merania (Lukáš Oravec), videorozhodcu (Miroslav Illéš), skupina pre štart (Josef Hanykýř z ČR), cieľ (Renáta Polanská), úseky (Ján Gigac), chôdzu (Roman Gazárek), výšku (Marián Prezbruchý), žrd' (Peter Pažák a Ján Zmoray), diaľku a trojskok (Jaroslav Dobrovodský a Andrej Sobota), skoky (Róbert Piaček), univerzál (Tomáš Machník), guľu (Dušan Machník), disk (Ivona Tomanová), kladivo (Peter Toman), oštep (Eva Hanuliaková) a viacboje (Peter Filo). Najväčší problém pri obsadení funkcií sa vyskytol v skupine štartérov, ktorú najmä po preradení Braňa Droščáka do vedúcej funkcie musela posilniť dvojica z ČR. Naopak, najväčší záujem rozhodcov bol o pozície v cieľi a v skoku do výšky.

NEVIDITEĽNÍ ROZHODCOVIA

Na školeniach a seminároch sa rozhodcovia oboznámili s požiadavkami WA a EA týkajúcimi sa ich činnosti. Počet a pohyb rozhodcov na ploche sa mal minimalizovať, a to aj vďaka využitiu techniky, napríklad kamery na kontrolu prešlapov pri horizontálnych skokoch (prvý raz v SR). Rozhodcovia na ploche mali byť čo najmenej viditeľní najmä z dôvodu televíznych prenosov a výhľadu divákov, preto napríklad rozhodcovia v cieľi a úsekovi rozhodcovia zaujali miesta na vonkajšej strane oválu (s výnimkou kontroly odovzdávacích území vnútorných dráh pri štafetách). Všetci rozhodcovia, ak to ich činnosť umožňovala, mali sedieť. Aj preto mali úsekoví rozhodcovia vo vybavení skladacie stoličky. Počet rozhodcov v poli pri dopade náčinia mal byť takisto čo najnižší – jeden až traja (pri disku), pričom na signalizáciu nemali

používať zástavky (v prípade nutnosti nevydarený pokus signalizovali rukami). Pri všetkých behoch videorozhodca aktívne kontroloval kamerové záznamy a sústredil sa na akékoľvek porušenie pravidiel, ktoré mohlo ujsť zraku úsekových rozhodcov (napríklad skracovanie trate pretekármi v zákrutách alebo správnosť štafetových odovzdávkov).

K ideálnym podmienkam by bola prispela videokontrola činnosti pretekárov vo vrhačských kruhoch, ktorú však na EYOF (rovnako ako na EP vo vrhoch v Šamoríne) nahradil druhý rozhodca na opačnej strane kruhu. Novinkou v našich pomeroch bol podrobný nákras rozmiestnenia 11 úsekových rozhodcov počas každej bežeckej disciplíny (pri štafetách sa ich počet zvýšil), spracovaný Jánom Gigacom, o ktorý prejavili záujem aj zahraniční vedúci rozhodcovia. Podobné nákrasy rozmiestnenia rozhodcov i techniky pre EP vo vrhoch v Šamoríne 2019 poskytla pre vrhačské disciplíny Zuzana Costin.

Veľké starosti spôsobil organizátorom stav dopadiska pre dlhé hodiny na rozvíčovacom štadióne. Namiesto mäkkej trávnej plochy bol k dispozícii utlačený povrch plný stavebného lomového kameniva. Ani po výbere najväčších kameňov sa jeho stav príliš nezlepšil, a tak sa tréningy a rozvíčovanie oštepárov z dôvodu ochrany náčinia presunuli na hlavnú plochu štadióna v čase medzi dopoludňajšími a podvečernými súťažami.

Počas súťaží mali rozhodcovia na oddych a regeneráciu k dispozícii stan s menším osviežením (káva a voda). Strava bola spoločná pre celý EYOF vo veľkých prístreškoch asi 1,2 km od štadióna. Ubytovanie rozhodcov vyriešili organizátori v dvoch zariadeniach.

Osobitnú kategóriu pomocníkov tvorili dobrovoľníci. Funkcia dobrovoľníka je v súčasnosti

populárna, ale v prípade nespoľahlivej osoby pre organizátora aj riziková. Pri výbere preto dostali prednosť aktívni a bývalí atléti, ktorí problematiku lepšie rozumeli. Počiatočné problémy s riadením ich činnosti sa podarilo úspešne vyriešiť ustanovením funkcie manažéra dobrovoľníkov.

MISIA EYOF SPLNENÁ, ĎALŠIA ME DO 18 ROKOV

Atletickú misiu s názvom EYOF 2022 sa rozhodcom podarilo zvládnuť skutočne bravúrne. Minimum pochybení si pochvaľovali aj vedúci rozhodcovia jednotlivých disciplín delegovaní EA a rovnako aj technickí delegáti Thomas Eckel a Edmund Gödde. Tí na pravidelnom večernom vyhodnotení dňa po prvom z nich takmer nemali čo komentovať. Napriek tomu sa vyskytol problém súvisiaci s absenciou zahraničného rozhodcu chôdze, keď nebolo možné diskvalifikovať víťazku, ktorá vo finiši zjavne nedodržala pravidlo o kontakte s podložkou.

Veľká devíza EYOF 2022 spočíva v tom, že nadobudnuté skúsenosti rozhodcov sa budú dať využiť už o dva roky pri organizovaní ME do 18 rokov Banskej Bystrici. Šampionát bude s rovnakým počtom disciplín trvať namiesto šiestich iba štyri súťažné dni. Vzhľadom na očakávaný vyšší počet štartujúcich treba počítať aj s väčším počtom rozbehov a s dvoma kvalifikáciami v technických disciplínach (mimo dlhých hodov prebiehajúcich súčasne). Tie si vyžadujú dvojice sektorov pre skokanské disciplíny a vrh guľou a tiež zostavenie dvoch skupín rozhodcov pre tieto disciplíny tak, ako to bolo pripravené i pre EYOF. Na rozdiel od EYOF sa budú súťaže na ME dorastu konať počas celého dňa, čo znamená zvýšenie požiadaviek na počet a zaťaženie rozhodcov aj dobrovoľníkov. Skúsenosti z EYOF 2022 však ukázali, že je v našich silách zvládnuť aj tieto zvýšené nároky.

Pohľad do zákulisia: prezentácia a kontrola v útrobach tribúny (zvolávateľňa č. 2), odkiaľ rozhodcovia atlétov odvádzali do sektorov a na štart.

Foto: SAZ

V OBLÚBENÝCH SÚŤAŽIACH DETSKEJ ATLETIKY ZVÍTĀZILI MALACKY

Finalisti Detského štafetového pohára v Banskej Bystrici.

Foto: DETSKAATLETIKA.SK

etná atletická sezóna bola na domácej scéne nabitá rôznymi podujatiami. V bohatom programe nechýbali ani tie, ktoré sú súčasťou úspešného projektu Detská atletika.

DÁŽĎ FINALISTOM DETSKEJ P-T-S NEPREKÁŽAL

Finále obľúbenej postupovej súťaže Detská P-T-S sa po pandemických rokoch opäť uskutočnilo v Šamoríne (9. júna) v rámci predprogramu 57. ročníka mítingu P-T-S. V krásnom športovom komplexe x-bionic® sphere súťažilo 120 detí z celého Slovenska, ktoré si účasť vybojovali v krajských kolách. Aj v tomto roku na ne čakal pestrý program.

Malí atléti pricestovali do Šamorína už deň pred pretekmi. Len čo sa ubytovali a vyzdvihli si štartové balíčky, ich kroky viedli na atletický štadión, kde ich čakali slovenskí reprezentanti Ján Volko, Daniela Ledecká a Viktória Forster. Po spoločnej zábavnej rozvíčke sa všetkým naskytla šanca urobiť si spoločnú fotku so svojimi idolmi. Nasledne si všetky družstvá vyzkúšali disciplíny, ktoré ich čakali o deň neskôr vo finálovom súboji Detskej P-T-S. Deň bohatý na zážitky sa však ešte neskončil, lebo pred premietaním v kinosále Tuli Centrum sa účastníkom prihovorili prezident SAZ Peter Koričok i štvorstovkár Oliver Murcko.

Na druhý deň sa finalisti Detskej P-T-S prebudili do daždivého rána, čo nikoho nepotešilo. Napriek tomu boli všetci odhodlaní siahnúť na dno síl a zabojovať o úspech svojho tímu.

„Na naše prekvapenie nepriaznivé počasie deťom vôbec neprekážalo. Súťaž medzi kvapkami dažďa si užívali možno ešte o čosi viac. Práve vďaka náročnejším podmienkam detí na tento finálový deň tak skoro nezabudnú a na daždivé preteky budú ešte dlho spomínať,“ tvrdili celoslovenskí koordinátori Detskej atletiky Jaroslav Dobrovodský a Radovan Tomeček.

Prekážkový šprint medzi kvapkami dažďa vo finále Detskej P-T-S.

Foto: DETSKAATLETIKA.SK

Súťaž pozostávajúca z piatich disciplín vyhralo napokon už piaty raz družstvo AC Malacky (2017, 2019, 2020, 2021, 2022), tentoraz v zostave Mráz, Haba, Šmida, Stašková, Glembusová, Šelcová. Ceny pre najlepších odovzdával halový ex-majster Európy na 60 m Ján Volko.

NA VYVRCHOLENIE ŠTAFETOVÉHO POHÁRA PRIŠLI AJ LEGENDY

Ďalšie tohtoročné veľké podujatie pod patronátom Detskej atletiky bol Detský štafetový pohár. Veľké finále malých adeptov šprintu v súťaži miešaných štafiet na 4×60 m sa uskutočnilo 15. septembra pred finále atletickej ligy v Banskej Bystrici a otvorili ho dve legendy slovenskej atletiky – trojskokanka Dana Veldáková a chodec Matej Tóth. Aj v tejto súťaži sa najviac darilo deťom z AC Malacky (Straský, Stašková, Glembusová, Šmida – 34,9), ktoré zvíťazili pred ŠK Run for Fun Bratislava (35,4) a AO TJ Spartak Myjava (35,6).

SÚBOJ S MATEJOM TÓTHOM NA „DEVÍNE“

Detská atletika sa aj v roku 2022 zapojila do množstva významných športových podujatí organizovaných na Slovensku. Detičky si mohli zašportovať na 99. ročníku MMM v Košiciach, na akciách Športuj Slovensko v Prešove a na Donovaloch, na Európskom týždni športu na Štrbskom Plese a v Bratislave, ktoré organizovalo Národné športové centrum, na podujatiach seriálu Behaj lesmi a taktiež na Národnom behu Devín – Bratislava, kde mali možnosť zmerať si sily s olympijským víťazom Matejom Tóthom.

„Náš dlhodobý cieľ je, aby si hravé atletické disciplíny mohli vyzkúšať čo najviac detí z celého Slovenska. Preto sme veľmi radi, že máme možnosť cestovať za nimi s našimi pomôckami po celom Slovensku a vidieť ich radosť z pohybu. Deti milujú pohyb, len im musíme vytvoriť podmienky, aby športovali. A o to sa v projekte Detská atletika snažíme,“ zdôraznili Jaroslav Dobrovodský a Radovan Tomeček.

V BANSKEJ BYSTRICI ŠKOLENIE AJ SEMINÁR

V oblasti vzdelávania trénerov zorganizovala Detská atletika v tomto roku už druhé školenie v Banskej Bystrici, o ktoré bol opäť veľký záujem. Účastnícky limit (50) sa podarilo naplniť za dva dni. Praktickú časť seminára absolvovali tréneri na krásnom novom štadióne UMB.

„Na záver novembra sme pripravili vzdelávací seminár Detskej atletiky na UMB v Banskej Bystrici. S teoretickými poznatkami aj praktickými skúsenosťami z rôznych oblastí oboznámia účastníkov Patrik Bednár, Milan Sedliak, Ivan Čillík, Marcel Lopuchovský, Eva Hanuliaková, Milan Sulety, Petr Filip a Tomáš Benko. Program sme sa snažili poskladať tak, aby boli témy pre trénerov zaujímavé nielen z pohľadu športového tréningu, ale aby taktiež rozšírili ich poznatky v oblasti rozvoja osobnosti v detskom veku či zdravej výživy mladých atlétov,“ prezradili celoslovenskí koordinátori Detskej atletiky Jaroslav Dobrovodský a Radovan Tomeček.

(JD, RT)

Nakupuj na adidas.sk

TOP4RUNNING
GO FASTER. TOGETHER.

top4running.sk

Top4running je domovom pre všetkých bežcov. Či už beháte v meste, na ovále alebo v teréne, vybavíme vás bežeckou obuvou, ktorá vám padne ako uliata a posluží presne podľa vašich predstáv. A vy sa môžete od hlavy po päty obliecť do štýlového a predovšetkým funkčného bežeckého oblečenia, s ktorým bude ďalší kilometer ešte zábavnejší.

20% zľava s kódom: GALA20

Zľavový kód GALA20 aktivujte po registrácii na Top4running.sk v nákupnom košíku alebo priamo vo svojom užívateľskom profile v sekcii „MOJE KÓDY“. Zľava sa vždy počíta z pôvodných cien odporúčaných výrobcom. Zľavu nie je možné uplatniť na limitované edície alebo vybrané produkty. Zľavový kód je platný do 31.12.2022.

Jesenný pobyt vo Wellness Hotel Patince ★★★★★

WellnessHotelPatince
Wellnesspatince.sk

★ ★ ★ ★ ★
PATINCE
FAMILY WELLNESS HOTEL & MARINA